

2

134

2

134

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

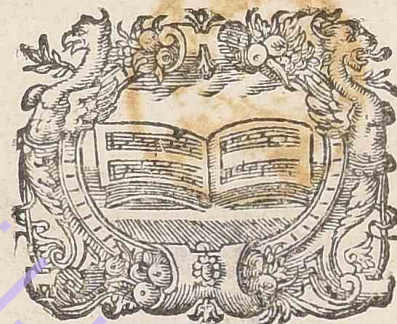
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

УІ-23

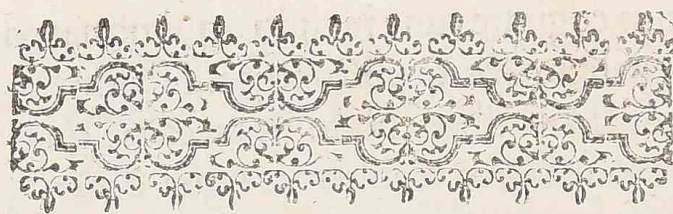
22/11

THEOPHYLACTI,
ARCHIEPISCOPI
BVLGARIÆ,
Epistolæ.

IOANNES MEVRSIVS
Nunc primùm è tenebris
erutas edidit.

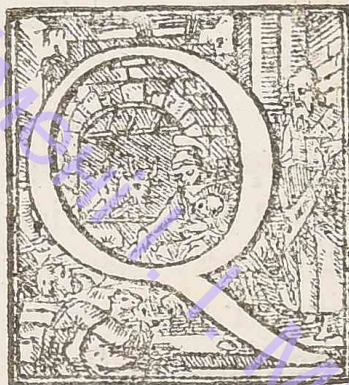
LVGDVNI BATAVORVM,
Ex Officinâ GODEFRIDI BASSON.
Anno c. lxx. lxx. c. xvii.

Viro Nob. & Ampl.

GEORGIO MICHAELI
LINGELSHEMIO, SERENISSIMI
PRINCIPIS, ELECTORIS
Palatini, Consiliario
interiori,

IOANNES MEYRSIVS S.D.

VOTIESCVN-
que apud animum
meū reputo, quod
sæpissimè sanè fa-
cio, Vir Nob. &
Ampl. humani-
tatem illam tuam
tam eximiam, cum
Virtute, Prudentia, ac Doctrinâ non mi-
nore conjunctam, toties ferè tacitè me-
cum erubesco. Quippe adeò me ingra-
(:) 2 tum

2
134.

39

tum cogitare tunc incipio, qui non uno beneficio abs te obstructus nihil dum rependerim tibi. Nam ut taceam, quænam mihi benevolentia signa dederis, cum ante annos quatuordecim à Serenissimo Principe tuo, FRIDERICO IV. ad Illustrissimum MAURITIVM NASSOVIVM legatus venisses, illud certè nullis exprimere verbis possum, quanto affectu me sis complexus ante annos hosce decem, cum Heidelbergæ vestrae agerem, præfectus studijs filiorum viri nostræ ætate maximi, neque ullo veterum minoris, IOANNIS OLDENBARNEVELDII, Reip. hujus Nestoris, cujus nomen boni, & Patriæ amantes, cives summo semper cum honore commemorabunt. Nempe, simul advenissem, à tuo illo, quem dixi, Principe statim mihi impetrasti, ut ad Bibliothecam ejus locupletissimam aditus mihi concederetur, neque hoc tantum, sed & ut librorum omnium, quotquot illic asservantur, editorum ineditorumve, usus pro arbitrio esset; & describere etiam li-

ceret,

ceret, si quos vellem. Ac descripsi sanè non paucos, quorum partem publici jam juris feci; & facturus sum item alios, volente Deo. Itaque pro hoc beneficio, quod ego longè maximum duco, cum, quod debeo, solvere non possim; ut saltem nomen profiteri me ingenuè voluisse Posteritas sciat, neque omninò ingratum vivam, accipe nunc THEOPHYLACTI has Epistolas, meâ operâ in lucem editas; easque patere animi grati obsolescere, tantisper dum plus solvere liceat. Vale Vir Nob. & Ampl. ac benevolentiam istam tuam prolixissimam porrò mihi conservare ne graveris. Lugduni Batavorum III, Kal. Majas. MD. C. XVII.

LECTOR BENIGNE.

DEDI pridem Tres viros illos in Canticum Canticorum. Nunc Theophylacti has Epistolas accipe, quas sum nactus beneficio Andrea Schotti, quo viro ad Remp. literariam nostram adjuvandam nemo hodie pronior vivit. Illi igitur gratiam habe, quam meretur, ac me ama. Vale, &

ÆTERNITATEM COGITA.

SYLLA-

S Y L L A B V S

Eorum ad quos hæ Epistolæ scriptæ.

A Driano,	XXIV. XXX. XXXIV. XLIII.
Amyrnæo.	XL.
Ancyra Episcopo.	XVI.
Anemo.	XIX. XXI.
Bryennio.	XXXI. XLI.
Bulgaris.	XLVIII.
Cæsari.	XII.
Camateropulo.	XV.
Chartophylaci.	XXXV.
Citri Episcopo.	XIV. LVIII. LXVI.
Constantino, Berthææ Duci.	LXVIII.
Constantino Duca.	LXIII. LXIV.
Corcyra Episcopo.	XVII. XXII. XXIII.
Debra Episcopo.	LXVII.
Doctore magnæ Ecclesiæ.	XXXVI.
Dominæ.	LII.
Gregorio Camatero.	VI. LXXI.
Gregorio Pacuriano.	VII.
Gregorio, Præsidi Taronitæ.	IV. XXVI. XXXVII.
Incerto.	I. XI. LX. LXI. LXII.
Ioanni Attaliatæ.	XLIX.
Ioanni, Grammatico Palæologi.	XXXIII.
Ioanni Pantechnæ, Magistro.	II. LXV.
Ioanni Periblepteno.	XLII. XLVI.
Ioanni Philosopho.	XLV.
Macrembolitæ.	LIII.
Magistro libellorum supplicum.	LIV.
Mermentlarum Episcopo.	XVIII. XX.
Michaëli,	

Michaëli, Chalcedonis Episcopo.	XXVII.
Michaëli Pantechna, Medico Imp.	XLIV. XLVII.
	LXXIII. LXXIV. LXXV.
Nicephoro Chartophylaci.	V. LXIX.
Niceta Chartophylaci.	XXVIII.
Niceta Diacono Episcopi Chalcedonis.	XXIX.
Niceta, Medico Imp.	LV.
Niceta, Serrarum Episcopi Doctori.	IX
Nicolao Callicli, Archiatro.	XXXVIII. XXXIX. LVI.
	LVII.
Nicolao Patriarcha.	III.
Opheomacho.	VIII. X.
Palæologo.	LXX.
Pantechna.	LIX. LXXII.
Sebasto Pacuriano.	XXV.
Semnarum Episcopo.	XLII.
Theodulo, Metropolitano Thessalonicensi.	XI.
Triaditza Episcopo.	XXXI.

F I N I S.

Θ Ε Ο.

1

Θ Ε Ο Φ Υ Λ Α Κ Τ Ο Υ

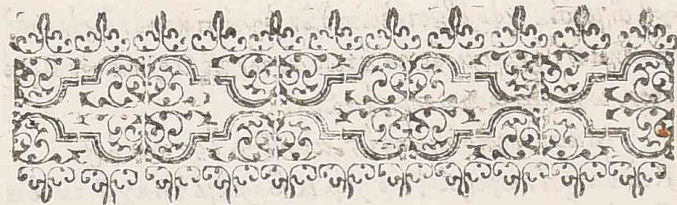
Α Ρ Χ Ι Ε Π Ι Σ Κ Ο Π Ο Υ

Β Ο Τ Α Γ Α Ρ Ι Α Σ,

Επιστολή.

Α

Θ Ε Ο

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ,
 ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
 ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ,
 Ἐπιστολαί.

* * * *

Ἐπιστολή α΄.

Γὰρ ἡ καὶ χάριν ὁμολογῶ τῷ Δι-
 βάλλοντί με, πανσέβασε μου ἀντι-
 λήπτορι, ὅτι μοι εἰδέσθαι τῆς σῆς με-
 γαλφότητι ἑγράμμα γέγονε πορξέ-
 νου. καὶ τὰ τοῦ ἀρχὸς τῆς παροιμίας
 ἐκεῖνο, ὡς ἐστὶ τὴν καὶ χολῆς ὄφελος. ὡς ἐγγυη τὸ γράμ-
 μα ἵπτι χεῖρας λαβῶν τὸ εἰ Δανιὴλ εἶπον ἐν τῷ λάκκῳ
 τῶ τοῦ καὶ τοῖς ἐνησεύσαι λέκσιν ἐμνήσθη με γὰρ ὁ θεός.
 ἔτιως θεῖς δῶρα τυχεῖν ἐνόμισα. καὶ ταύτη δὲ μόνον δι-
 φροσύνης ἐκεδύθλω ἱμάτιον, ὅτι μοι προσελάλησας,
 ἀλλ' ὅτι καὶ ἀντιπροσλαλήσαι ἐχέσαι ἔδωκας, καὶ μοι
 τὸ σῆμα ἀνέωξας, οἷον πνι δεσμῶ πρὶν τῷ ἀπαρρησιάζω
 καὶ κληρόμυρον καὶ φθηγρόμυρον. ἀλλὰ γὰρ ἐγὼ τοῖς τῷ

ΗΛΥΚΟΝ

καὶ δημοσίᾳ χρεῖσιν ἐμποδῶν. ἐγὼ πικρὸν ἔχην πρὸς τὸν δῆμον δέχομαι, ὅς γε ἔτις αὐτὸν πέφρακα τὸν Βριάρεον, ὡς καὶ ἄλλα σημειώσω.

Μάρπη γὰρ ἐξείης ἐς αὐτὸν, ὅς τε καὶ ἐγὼ. Καὶ ὅπερ ἀπαγορεύει τῷ θεῷ Ἀβραάμ ἐνιαχθῆναι, τῷ ἄσβεβῆ τὸν δικαίον συναπόλλυσιν, ἐπὶ δὲ τὴν τύχη τῶν προσηόντων μὴ Φωλιζομένων τῷ τῆς Διακρίσεως πύματι. εἰ δὲ καὶ τοῖς ἀλλοῖς ἐμποδῶν, ἐχθρῶ Μαργιτης εἰμὶ, ὡς τοῖς ἴοις ἀντιφάσκω. εἰ δὲ γὰρ εἰδὲ Δρουατὸν ἡὸς καρτερὸς Λυτῆργον δὲ λέω. καὶ τὰ ἐξείης πρὸ ἔργου. οἱ νεώτεροι σωφρέτωσιν. ἀλλ' εἰκοι καὶ τὸ ἔργον παραελθόντων εἶναι χρεῖσιν, καὶ ὅν οἱ τὸ Διαβολίς μοι ἐπερρύησαν ῥύακας. ἐστὶ μὲντοι κύριον ἐν ἡμῖν. καὶ ἐκαταπονπίσθημας τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπότακτον, ἀλλ' ἀβλαβὴς ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸν χειμαρρὸν διελεύσεται, καὶ νηρόμεθα μάλλον τῷ ὕδατι πρὸς καὶ πικρῶν ἡμῶν, καὶ ταροὶ Φανέντες, ἐξ ἧν ῥυπανθῆναι ἡλίπιδημεν. τατε γὰρ ἀλλὰ καὶ ὁ πτωχὸς δελφός μου ὁ δει ἀπαγγελεῖ τὴν ἐμὴν περὶ τῆς λίμνης δίκαια κακεντρέχεια, καὶ ὅπως ἐγὼ μέγας τις ἐν ταῦτα καὶ πολὺς τὴν ἰσχυρῶ, καὶ φέρων τὰ πάντα τῶν ῥήματι τὸ δυνάμειος ὅς ποῖσιν εἰς ὕβριν καὶ πειφρόνησιν ἐκκειμαι, καὶ ἐκωφώθην, ἔσταπηνώθην, καὶ ἐσιγησαί, ἐξ ὧ πάντες ἀγαθὰ ἠδὲ κακῶν τῶν γινόμενον. καὶ τὸν νῶτον με ἐδωκα εἰς μάστιγας, πᾶς ἡ σιαγόνας με εἰς ῥαπίσματά. σῶμα μὲν οὖν Διαβάλλειν πεφυκὸς εἶδαις ἀνδοκλείσασιν διώατο. ἔδε σὺ ὕψος ἀλλ' εἴη τὰς τὸ κελσιῶν κρωγμῶς, ἡ τὸ ψαρῶν ὅσον ψυχοσμῶς ὑπερμεγέθων μὴ δέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐχθρὸν θεῶν, τὸ πάντα ἐν κελσιῶν διηρδονημῶν λέγειν τε καὶ ποιεῖν. ὅς γε πάντα εἰδὼς πρὸν ἄρσεως, καταβάς, φησιν, ὄψομαι. αὐτὸς σε πηροίη ἐν τῇ

τῇ πρὸς αὐτὸν καὶ τὸ διωκτὸν ὁμοίως, πάσης κακώσεως ἀνώτερον καὶ κακώσεως,

Τῷ μαίσει, κυρίῳ Γωάνη.
Ἐπισ. β.

Ὅτι ἐμοὶ σχολὴ μακρὰ καὶ ἡμᾶς τῶν ἐν εἰς ἡμῶν ὅτι πικρῶ ἡμῖν, ἴσως ἀν εἶχε λύπην τὸ πρῶτον αἰς ἐξὸν γίνεσθαι, μὴ γινόμενον. ἐπεὶ ἡ ἀμφοτέρων μὴ ἐνδέχεται, ἀνετην ὄντως, τὸ ζητεῖν τὰ ἀδιώατα. ἀλλὰ θελήσομεν ἴατερον. λέγω δὲ τὸ ἐκείνης κοπιουμῶς ἀπολαύειν αὐτὴν ἀνέσεως. ἀλλ' εἰ τὸ πρῶτον ψυχοδότηρον ἐστὶ τὴν πρὸς ἐκείνην ἀγάπην. καὶ φιλαύτων μάλλον, ἢ φιλαδέλφων, καὶ τοσῶτον ἐχόντων τὸ ἐντολή, ἢ τὸν πωλησίον ὑπερῶ ἑαυτὸν ἀγαπᾶν Διατάσσεται. ὡς μεθεὶ τὸ τῆς νομικῆς ἀγάπης μέτρον πωλησῶν, ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς αὐτῶν ἰσότητι τοῖς πωλησίον ὀπιμετερόμενον. καὶ ταῦτα ἔπειθονομαίς ὑπερῶ ἑαυτὸν ἡμᾶς ἀγαπήσασιν. καὶ τὸ τὸ δεινότη, οἷς αὐτὸς ἐνείχετο δαπανώμενον, ἢ ἡμῶς ἐν ῥασάνη τὸν βίον Διαγίμενον. ἐπὶ τῶ πᾶσι ὅσον ἀποπον πειφρόνησιν μὲν ἐκείνης ὅτι πρὸς ἡμᾶς εἶχε πίστιν, δι' ἡμῶν καὶ πρὸς πᾶν ὄντων παρεβάλλετο, ἡμᾶς ἢ μὴ τῶ κεινῶν δεασότη πειφρόνη, καὶ κατατάρρειν ἔτι πρὸς τὴν ληπομῶν ζῶν ἡμῖν ὁρῶμα, ὡς καὶ φότερα σὺν θεῷ ἐσομῶς, καὶ εἰδὲν τρεαχὺ ἢ πρὸς αὐτὸς ἐξόντες. ὁ αὐτὸς ἐστὶν ἡμῶν κηδεμῶν, ὁ καὶ τότε δι' ἐκείνης κηδομῶν. ὁ αὐτὸς ἐστὶ, καὶ ὅσον ἡλιχοίωται. αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς, καὶ εἰδὲν ἡμᾶς ὑπερῶσθαι μὴ, Μωσῆος ἀναπαυσαιμῶς Ἰσραὴλ ἀνεπιτρέπουται. ἐμφαν, ἐχθρῶ ἔχον ὁδηγόντε καὶ ερατηγὸν τὸν τύπον ἔμελλον, καὶ τῶν μειζόνων Διακίονον, ἔτις εἰς τὴν ὀπιφου-

ΠΟΒΑ

μητιὺ γὰρ ἐπιγαλίας ἐκπληρωτὺν, ἥς Μωσῆς οὐκ
ἠξίωτο; μὴ ἀναπαδέεντ. Ἡλίας ὡς δὲ δόξως οὐκ
Ἐλισαῖ. ἀνεφάνη περὶ φητις ἐν διασῶ πνύματα; π.
σεύω εἰ λοιπὸν βέλπιον ἢ περὶ φητις ἡμῶν ἐξεν τὰ πράγμα-
τα, ἵνα μάθωμεν ὡς οὐκ αὐτὸν ἀνθρώπων ἐνοήμασι καὶ
σχεδασμασιν, ἀλλὰ θεία χρηστότητι καὶ ῥήμασι δυνα-
μεως, ἀνεπινοήτως διεξαγομέμεθα. ταῦτα καὶ παλιὸν τῶ-
ν λογιζομένων σε, εἰκὸς πάσις ὑπερηφανήσεται μικρο-
ψυχίας, καὶ λογισμῶν χαμαλοτή. ἀ καὶ μοι εἴ νῦν
πισύνα της ἐπὶ τῷ συμβάντι καταπίωσεως ἀνευγχείῃ
δίδωκεν. ἔτιως ἔχει, πρμωίτατε ἀδελφε, καὶ μή σε τὸν πύ-
ρον τῆς Διανοίας κινεῖτωσαν τῶν νηπίων τὰ βέλη τῆς εὐ-
δοῦ παζόντων, ἐν οἷς καθ' ἡμῶν σχεδάζουσιν ἐπὶ τῆς
πέτρας γὰρ αὐτὸν ἐφθης θεμελιώσεως, ὡς φρόνιμο. ἢ
ἢ πέτρα ἐπὶ χερσὶς. τὰ μὲν οὖν πνύματα πνύσεσι, καὶ
οἱ ποταμοὶ ἐπιρρύδουσιν ἐκ τῆς ἀνωθεν βροχῆς καὶ ὡρα-
χωρήσεως. ἐκείν. δὲ σοι κλέτω καὶ βέβαι. εἰ ἀσά-
λδωτ. ὡσε σε λέγειν ἐν χερσὶ καυχώμενον. χεῖμαρ-
ρον διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν. ἀρα διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ
ὔδωρ τὸ ἀνυπόστατον; ἢ πάσις ὡρακλήσεως θεὸς αὐτὸς
σε ὡρακαλέσται τὸ τελώτερον δια εἰ ὡρακλήτε καὶ
ὁμοδυναμικ πνύματ.

Τῷ πατριάρχῃ, κυρίῳ Νικολάῳ.

Ἐπισ. γ.

Οὐ μᾶλλον δίδωμι χάριν ἢ λαμβάνω δια τῶν
πρὸς σε τῶν γραμμάτων, ἀγίε δεσποτα. ἢ τή-
σατο μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν ταῦτα πρὸς τὴν ἀριστύνω-
σιν ὅτι πάντα, πρμωίτατε ἀδελφε, ὁ Πελαγονί. ἐπίσκο-
π.

π. οἷον πνας ξεναγωγὰς ἐπὶ τῶν σῶν δρετιῶν
ἐστὶν ἐλποδέεντ. αὐτὰ ἠγήσασθαι, καὶ τοῖς πρὸς τὴν
σὴν ὁμιλίαν θερμοῖς ἡμέροις αὐτὰ μετρίαν δάσιν ἀνάψυ-
ξιν. καὶ μὴ λαβῶν, ἐχθ' χάριν, εἰ θαυμοσὸν οἷον γένηθε.
λέληθε διδῶς μᾶλλον αὐτὸς τὰ ἡμῶν δικαιοσύνη. τί γὰρ
ἐμοὶ μείζον εἰ πρὸς σε τοῖς τῶν γραμμάτων πλεοῖς ἀνα-
σείεσθαι, καὶ μὴ ποσῶν ἐφικνῶμα ἴσον καὶ βέλτομα. αὐ-
τὸς μὲν οὖν μακάρι. ὅς ἐπὶ τὸ σὸν ἀναβάς ὄρ. ἐπί-
δη, καὶ πρὸσωπον πρὸς πρὸσωπον τὰ θεία ἐν σοι κάλλη
ὄψεται, καὶ φωνῶν ἀκρόση μουσικωτέρων, καὶ ὧν οἱ κτύω-
δης καὶ θεριώδης οὐκ ἀξιοί, κάτω βοσκομένοι, καὶ πει-
πλωμένοι. ἡμῶν ἢ ἀπόχρη τὸ δι' ἐσπῆρα βλέπειν, καὶ
ἐν αἰνίγματι, καὶ ἀκρόση εἰ τὸ ἔχατον γέν ἀπόχημα.
ταῦτα γὰρ ἐμοὶ ἢ δια γραμμάτων σὴ πρὸς ἡμᾶς συγκα-
τάσασθαι. οἶδα γὰρ ὅ ποιήσῃς, ὡς αὐτὸ μὴ τὰ πάντα ὡδρ σοι
ἄτυχεῖς, ἀλλ' ἐχωμεν καὶ αὐτὸ γυμνότερόν τι ὡραπο-
λαύην τὸ ἐν σοι εἰ πνύματ. χάριτος. εὐχάς διδῶς τὰς
ἐθάδας εἰ δυσωπεῖν τὸν θεόν, αἰ ποσῶν δέξιν ὄρατῶ
ἴνι διείργασθαι Διατήματα ἢ Διατήρισματι, πρὸς τὸ μὴ
οὐκ ἀρεῖναι τοῖς αὐτὸν χεῖρσιν. ὡσε καὶ τὸ σερρόν ἡμῶν
Διατήρισμα τῆς ἀμαρτίας μόναι κατάρθῃ διώσται.
τῶν ἡμῶν ἐπιδαψιλεύς, καὶ τὰ κακά εἰ φοβηθῶμε-
θα, εἴτε τὰ κακύνοντα εἴτε τὰ κακῶντα, ἀγίε πατέρ καὶ
δεσποτα.

Τῷ Γαρωνίτῃ πρὸς ἑδρῶ, κυρίῳ Γρηγορίῳ.

Ἐπισ. δ.

Εἰ σιωπήσῃς, μὴ καὶ αἰ σιωπήσῃς; εἰσώπησα μὲν,
εἰ πὶ τῶν πονηρῶν ἡμερῶν τῶν κρατῆρ. εἰς
κέρου.

διωχόμενος. ἵνα μείζω καὶ πόλεις διεργαζέσθαι καὶ ἔθνη διδά-
 σῆς σῆς τῶν δέχοντων Ἰππιογῆς, καὶ ὡς τῶ κρατενὲ
 συστάσεως. τῶ μοι τὴν γλώσσαν ἔλυσε τε, καὶ μικρὸν τε
 τὴν σὴν ἀκούω περικύπτει πρὸς τὴν ἡμετέραν λαλιὰν
 ἔφησεν. ἔτι γὰρ δὲ ἐργῶν τηλικούτων ἰδὼν ἀγαθόν, καὶ ἔτι
 ξένον, Ἰππιογῆς ἡμῖν διδάσκει μὴ τῆ σὴ μεγαλεπιφρα-
 νεία δηλώσει τὴν ἔδοξεν ἑπιπύπτει, μηδὲ λόγων
 γνωρίσει οἷα πράγματα ἑπιπύπτει καὶ περὶ γὰρ ἀλλ-
 λα καὶ τὴν αὐτὸς αὐτὸς κερῖτιν δόξα δὲ αὐτῶν, καὶ οἷον
 ἡ καλὸν ἡγήματα πατὴρ ἡδέως καταπατάμεν, ἔτι
 μᾶλλον πειρώσας διὰ γραμμάτων πρὸς τὸν ἐφ' αἰέτο
 δρόμον. ὡς τὸν καλὸν δὲ χθλῶν καλλίονα, καὶ τὸν Νιρέα
 ἡδὴ καὶ Ἀχιλλέα διὰ πλάσσειν. εἰ δὲ πωλείον αἰδέσθαι
 καὶ τῶ Φοίνικι ἢ τῶ Νέστορι, ὁ Ἀχιλλεύς ἔτι πρὸς γέ-
 μαρ ἰσὺς σε νεφεπίτο, ἐπὶ δὲ ἐνὶ μὲν ἐκείνῳ τὸν ἥρωα
 ψύσσει. διὰ πάντων ἡ δειξίς αὐτὸς, ὡς οἰνω ἡμῶν
 ἔγνωσμεν πρὸς σε ἀκροῦτον γερύετον Διὸς πρὸς ὄρνι-
 θα θεῖον.

Τῶ Πανκρεμένω, κυρίῳ Γρηγορίῳ, τῶ γαμο-
 βρῶ ἑμεραλῶ δρεγγαρίῳ.
 Ἐπισ. ζ.

Αγά σοι θεαυός ἐγὼ καὶ περὶ τὸς τὴν παρρησίαν, πατ-
 σέβασε. ὅτι μήπω μὴ ἰδὼν, μὴ δ' ὀφθαλμοῖς, ὡς
 περὶ τῆς σοι κατὰ τὴν ἡμετέραν ἢ τῶν αὐτῶν τῶν
 ὅτι τῶν σινησῶν κοινωνῶν τῶν πρὸς τῶν ἐόντων
 σοι μεταδίδωμι; ἐγὼ μὲν οἶμαι, τὸ δεύτερον, εἰ δὲ τις τὸ
 πρῶτον ἴσῃται. ἀλλ' ἔτι γὰρ ἀνεθέτη ὄντως, καὶ μὴ
 δὲν ἀγαθὸν δόξα λαύσας λόγῳ μὴ δέποτε. φημί τῶν ἐγὼ
 ἀνθρώπων Ἰππιογῆς σε δεδεγμένον νέον, καὶ τὸ καρδίαν
 ὅτι

ὁ τύπων, πᾶσι τῶν χρησῶν συγκεκριτήσας. Ἐπὶ πᾶσι
 ὀφθαλμοῖς ἑπὶ πάντας ἀεὶ ἀεὶ, ἢ ὁ πανόπης Ἀργε-
 τὴν ἑπιπύπτει ἐκείνῳ βέν. ὅτι ποτε ἐν τῶν οἰ-
 μῶν βέλε). ὡς αὐτὸ μὴ λάθοι κακία ὅτι αὐτῆς χα-
 ρακτῆρας τῆ σὴ ψυχῆ ἐντυπώσασαι. καὶ αὐτὴν μὲν
 γὰρ ἡ νεότης, χεῖμα πᾶν πολυμόν, καὶ δραστήριον. ὅταν ἡ
 ἢ τὸ δέχῃς ἐξέσσια παρῆ, λέγει μὲν ἑξίφας, φασίν. ἀλλὰ σὺ
 τὸν λόγον ἔχων μὲν σαυτὲ τὸν μέγαν, καὶ καταρτιστὴν, ἔξῃς
 ταῦτα πωλείον ἑπὶ ἄλλῳ δόδοκιμήσεως. καὶ τὸ τῆς νεότητος
 θερμῶν, τῶ τῆς ἐξέσσιας ἀναρριπιζόμεν ἑπὶ μᾶλλον,
 διὰ τῶν πραγμάτων δραμεται, πυροδὸν αἰρων τῶν πε-
 νία βαπτιζόμενοι σωτήριον. καὶ σε μακάριον ἐγὼ τί-
 θημι, ὅτι μήπω χεῖρον μὴ δὲ ὡς ἀγαθῆς εἰς βίβη δια-
 τρον ἔτι τοι ῥαδίαν ἔχεις πρὸς φασίν τῆς πρὸς τὸν μέγαν
 βασιλέα καὶ βασιλευτὴν παρρησίας, τὴν πρὸς ὅτι δέ-
 χομῆρας χεῖσῃται. εὐ γὰρ ἴσῃ ἢ τῶ σῆς ἀγχιείας μεγα-
 λείτης, ὡς δὲ ἐν ἔτι τῶ ἀνθρώπων ἀνακίρησιν, ὡς
 τὸ χεῖσῃται, καὶ Φιλανθρώπων. Ἐπὶ τῶν ἡμετέρων, ὅτι μὴ δὲ
 μέγα καὶ χαλεπὸν ἀπατημέτω, ἀλλ' ἢ μόνον τὴν φύσιν
 Ἰππιογῆς, καὶ τὴν ἑπὶ αὐτῆς ἀπατημέτω ἀπατη-
 θῶναι συμπάσας. τοῖς τοῖς μοι γίνωιο, καὶ κηρύττω. καὶ
 τῶ τὸν δόξα λαύσας τὸ πωλείον μᾶλλον, ἢ μὲν ἡμῶν
 αἰδοὶ ταλάντων δακρυομῶν καὶ πεντομῶν. κἀνπεύ-
 θεν ἡδὴ πρὸς φαινόντων τὴν λήσιν εἰς ἑπὶ ἐν τῶ μέλλοντι
 τάξασαι. καὶ πᾶσι μὲν παρέχων σαυτὸν θεὸν τοῖς δεομέ-
 νοις Φιλανθρώπιας. μάλιστα καὶ τοῖς ἰδίῳ θεῶ ἀνατε-
 θημένοις. ἔτι γὰρ μάλιστα δειξίς, ὡς ἐκείνον θερα-
 πεύειν ἑπὶ οὐδ' ἀνακα. ἐπεὶ καὶ σε θεραπεύει μὲν τις καὶ
 τῶν κωησῶν κηδόμεν. ἀν δὲ πωλείον τῶ ἰδίῳ καὶ
 αἰκειοτέροις ἑπὶ ἡμετέρων. χαρίζεται, μᾶλλον ἐκφαίρει

πῶς πρὸς σε σωθήσονται. πῶς λόγος τὸ πᾶν ἄκρεο.
ἐκκρίψῃς τὸ φθὸν σὺν ὀφθαλμοῖς. εἰ πῶς γλῆσσας
δοσφρέψῃς ἔμωμῃς, εἰ ἔνομος τῶν νῦν ἡμερῶν φαιείης
παρηγοῖται, καὶ σε ὁ τῆ ἀγαθοτητῆς καὶ ὁ δικαιοσύνης θεός.
τηροῖ πάσης κακῶσεως ἀνώτερον καὶ κακάσεως.

Τῷ Οφρομάχῳ. Ἐπισ. ἡ.

Τὸ ῥῆτόν ἐστι καλὸς Ἰωάννης περιένεχθη Λαιερύ-
ροσε περὶ παλαιῶν καὶ Κύνκλωψιν. ἔγω γὰρ πρὸς
τῶν μακαριζομένων πρᾶξεων τίθημαι. ἀλλ' ὅπως μὴ
φαιείης ἐκείνῳ ὁ ἔλαεργος πολύμητις, καὶ τὸν λόγον
ἔχοις τῆ κακίας ἀντίμαχον, πάντως ἔρμηξαι σὺ τὸ μῶλυ
διδῶς ἡδὴ πάντα καλῶς ἐξηγήσαιτο. μὴ μέλει οὖν, ἀλλὰ
χρῶ τῆ τῦτῃς δυνάμει καὶ ἐπανασωθῆσθαι τοῖς οἰκείοις φρέ-
νας ἐχέσῃ νῆ μὴ λιμωτέρῃς πλεῖστα τῆς πρὸς θεὸν παρ-
ρησίας. καὶ πρὸς σὺν δρεχομένων δρετή σοι χαρίζεται.
νῦν γὰρ νόμιζε δοκιμάζεσθαι οὐχ ἠπίον, ἢ οἱ πρὸς τὰ
Ὀλύμπια καταβαίνοντες. καὶ γρηγοῖ μοι τὸν ἐμὸν ἐταί-
ρον Ὀλυμπιονίκην ἀκῆσαι. τάχα γὰρ ἂν σοι καὶ ὀπτι-
κίης προσάσωμαι, εἰδὲν ἀπμότερον τῶν Βακχυλίδων καὶ
Σιμωνίδων, ἴσως καὶ πρὸς τῶν Βοιωτῶν λύρα ἀρμοζο-
μήνης, πάντως ἢ ἔλαμπετέραν ἔχοντῶ πῶς ὑπὸ-
θεσιν, καὶ ὅτι σεμνοτέρῳ λεγομένης ἀκρίβειαι.

Τῷ διδασκάλῳ, κυρίῳ Νικήτῳ, τῷ ῥῆ
Σερραῶν. Ἐπισ. θ.

ΚΑὶ ὁ ἔδωκε γὰρ τῆς ἀληθείας ἐξηγητῆς ἐάλως
Διαψευδόμενῳ, ἢ ἄλλο π. τὸ σὺν καὶ εἰ ψεύδῳ
θησὶ.

θησόμεθα. οἰκονομίαν δηλαδὴ καπερτυθεῖσιν σφώτε-
ρον, καὶ διὰ τῶν ἐπαφῶν ἄπερ χερῶν τὸ παιδιῶδες ἡμῶν
βασιλευται, καὶ γῆς κυλιόμενον διὰ τὸ πρὸς τὰ πρᾶγ-
ματα δυσπρόσβητον καὶ τοῖς ἔαγαπῶντῶ σίματῶ ἰλα-
ρωτέροις Φιλιμασί, καὶ τῆς τῶν ἐγκωμίων καταψήσεσι,
κλαυθμυρίζομενον παύσεσθαι. ἐγὼ μὲν ἔτι τὰ πρᾶγ-
ματα Διαιτῶ. ἔτι γὰρ σε ραδίως ἔγω ψεύδεσθαι θείμην
τὸν πρὸς τῶ ἀλήθειαν τοῖς ἄλλοις ἡγουμένον, εἰ μᾶλλον
ἢ σκοπίζεσθαι τὸν ἐτέρου φωτίζοντα. ἔτι τῶν ἡμετέρων
ἔτι αἰολοῖν, ὡς μὴ εἶδεναι ἐν οἷς τετάρχαται, εἰδότε
καὶ βοηθεῖν πάντως, λείπε) βοηθεῖν ἔως ἐνεσι, τὸ δὲ ἐστὶ
διὰ τῆς λόγου δυνάμεως. ἀρα τί τῆ εἰκότως ἐκινδύσεσι
ᾧ ἄρα ψήφίζομαι, ἢ ῥῆτό γε μόνον ἀδυνατῆσιν οἱ πονη-
ροὶ ᾧ ἄρα σφαλῶμαι ἡμῖν τὸ κερτήριον. εἰ δὲ τι βαθύτε-
ρον ἀλλοί σοι διεσκόπη), ἔδωκε τὸ πολὺς ἐρρύης ἐν τοῖς
κατ' ἡμῶν ἐγκωμίοις, πῶς τῆς ἀνωθεν ἀγορεύσεως ἐκούσιον
βροχίῳ ἀθρόον δεξάμεν), ἐξηγήσαι τὸ καὶ ἡμῖν,
καὶ τὰ θεῶν Βάθη τῶ θεῶν λαῶ ἀνακαλύπτων διὰ τὸ
πινόμενῳ. πῶς ὅπως ἂν ἔχοι τὸ πρᾶγμα τῶν νῦν
ἡμερῶν πάντως ἀλλότριον ἐμοὶ φαίνε), ὅτι διὰ τὸ πλε-
θονθῶμαι πῶ ἀνομίαν, τῆ ἀγαπῆς ψυχείσης, δάκνομεν
ἀλλήλους, καὶ καπερτυθεῖν καὶ παγκραλεπον οὐχ ὅπως
ἐπομέτη πείτυχεῖν, ἀλλὰ ἔλοιδορα μετρίῳ. καὶ ἀρα-
θὸς ἡμῖν, οὐχ ὁ τῶν κεχαρισμένων ὀπτιδῶς, ἀλλ' ὁ τῶν
μὴ κακοῦσαν ὀπτιδῶν λυόμενῳ. ἀπῶς τε μακα-
ριστεῖ, οὐχ ὁ πῶ δρετῶν τῆ), ἀλλ' ὁ μὴ πῶ κακίαν
δαμνομάτης. σὺ μὲν οὖν, ἔτι ἐν τῆς ἔκατ' ὀδοῦ καὶ διὰ
Φερε τῶν κακῶν. ἔστι γὰρ, οἱ ἡμεροῖ μὲν ἀδελφοί, σοὶ ἢ
μαθητῆ, προσκυνησὶ πῶ σὺν ἡμῖν τῆ, καὶ πῶς ἂν εἰ-
πίε γρησῶ (ατα καταπαύσον). καὶ τὸ ὀπτιταγμακα-
τανῶσθαι

παυῖσά σοι ἐπαγγέλλονται. μόνον ἐπέυχξ κῆ τούτοις κῆ
ἡμῖν τῶν παλαιωμένων πρῶσμων ἐκβασι.

Τῷ Ο'φρομάχῳ. Ἐπισ. 1.

ΕΓὼ ἡ τῆτ' ἐκείνο πρὸς σε, ὡ καλέ Γωαίνῃ, πῆ-
ποινα, ὅπερ οἱ λαγωοὶ πρὸς σὺν βατραχίξξς μυ-
θῶν). τὸν γὰρ ἄλλον ἅπαντα χρένον πλὴν αὐτὸς ἐμαυτῶ
θῆλιαν ἀποκλαυόμεν, κῆ Διὰ ταύτης ἀξιώων εἰς μυ-
χὰ γῆς κατορῦθησθ, νῦν ἐπὶ δὴ σε δὴλότερον εὖρον, αἰρω-
τε τὸν ἀνχένα, κῆ μακρὰ σοι βαίνω κῆ τὸν Σαλαμῖνον
ἤρωα. τί γὰρ δῆποτε, ὡ θωμάσι, ἔτω πρὸς τὴν θῆσ
τῶν πρῶσμάτων ἐξέπληξξς, ἂν γὰ ἡμεῖς τὴν κακίαν
ἐνεργῶν ὑφιστάμενοι χαίρομεν, καίτοι γὰ παντῶ πασιν
ὄντες πρὸς ταύτῃν ἀπὸ τῶσκαλοῖ τε κῆ ἀσυγκρότητοι.
οἶδα τὸν βίον ἡμῶν, ὅπως εἶχεν ἀπρῶσμονως κῆ ἀνω-
φελῶς. κῆ τί γὰρ, ἢ βιβλίων ὡξξς ἑ πολιτίας δὲρχαίας,
τῶ νέω τῆτῶ βίῳ κῆ δραστηρίῳ μηδὲν ἐχέσῃς κατὰλλη-
λον. ἀλλ' ἔτλλω, κῆ ἐμῆνα. σὺ ἡ πῆ Φείγξς κῆ νῶτα
βαλῶν κακὸς ὡς ἐν ὀμίλῳ. τί πρὸς τὸν τῶν ἀρμάτων
ἀποδελίασας κρῖταλον. σὺκ ἔχῃσιν ὀπιβάτῃν, ἔ παραμ-
βάτῃν, ἔ μαχητῃν ἵπποιοι. φέρονται μόνον κῆν ὄχεα
κροτέοντες, ἀνέλιωχότις κῆ ἄτακτοι. ὑπὸ σῆθι τ' Φορῶν.
ἀντίσῆθι, κῆ αὐτίκα ἔ δρόμῃς πεπαύσονται. ἡδὴ κῆ πει-
ποπαύσας ὀπιβῆσῃ ὀπῆ σὺν ἵπποισ, κῆ ἡ ἵπποισία σε
σωτηρία; ἀρα μή σοι γρίφῃς κατέλεξῃ, κῆ αἰνίγματα,
κῆ χηῆξξς τ' ἀγαλύσεως; ἢ πρὸς τὸν λαβυρινθὸν σε κα-
τήραρον, κῆ δῆ σε ἔ μίτῃ τ' Ἀ' ριάδνης, πρὸς τὴν ἀνο-
δὸν τε ἑξ ὁδοῖ; ἐγὼ μὲν, σὺκ οἶμα, αὐτὸθι γὰρ οἶδας τὰ
Βελγῆρων εἶναι πρῶσματα ταύτα, ἄπερ ὁ πλὴν δὲρχλῶ
Γερρῆ-

Γερρῆσῃς εἶδωλα πολέμῃς κατῆψετα. εἶτα κῆ κατὰκυ-
ριώσῃ τῆτων, κῆ σώσῃ ταῦτα, κῆ σωθήσεται τὸ μέρθ ὡς
ἐνεσι. κῆ τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ κῆ θεὸν ἔχῃν σπῆδασι σύμμα-
χον, ὡ τ' ποιεῖν δίκαια μᾶλλον δὲρεσῶν, ἢ θυσιῶν αἶμα,
Σολομῶντθ. εἰ πόντθ ἐμάθωμεν. δι' ἑ κῆ αὐτὸς τῆτῶ
δὲρεσῃς, ἀνδρῶν ἐμοὶ φίλτατε κῆ χρησῶτατε, ὡς αὐ' ἀξίως
ἔ μακροσαμένῃς σε λόγῃς κῆ θρηψαμῶν πολίτευσαμῶν,
κῆ τὰς ἐμὰς ἀκῆσ ἐνφραίνων. δόξῃσ οἰκείαν τὴν σὴν ὡς
ἀραπητῆ ἡξ ἐυκλῆσ, κῆ τὸν δίκαιον θεὸν ἔχοις, τὴν κρη-
ταῖα ἀντῶ χεῖρα τῆς σῆς κελεύσεως ὑπερέχοντα, κῆ
πρῆντα σε πάσης ἀνώτερον κακίῶσεως κῆ κακώσεως.

Τῷ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης, κυρίῳ
Θεοδῶλῳ. Ἐπισ. 1α.

ΤΟῦτο μόνον ἔχοντες εἰς τῶσκαλησιν, ὡ ἀνῆρε ἀ-
δελφῆ κῆ δέσποτα, ἐν τῆς πονηραῖς ταύταις ἡμέ-
ραις, τὸ ἀλλήλοισ πρῶσφθῆγεσθαι, κῆ τὰς ἀλλήλων ὀπι-
καλεῖσθαι ευχῆσ κῆ τῶ λυπῶντων συμμάχῃς, πρῶσ-
γορεύομεν τε τὴν ἀγιότητῃ σε Διὰ ἔ παρόντθ γρημ-
ματίς ἡμῶν, κῆ ἀξίεμεν ἡ ἔχῃς βοηθῆσῃ ὀπιπέμψῃ
τῆ ἀδενείῃ ἡμῶν, ὡσπερ σραπῶτῃ ἄλλως τε ἀδενεί. κῆ
δὴ κῆ καμόντι, θεναρὸν ἑ ἀκμῆτα σύμμαχον. τὰς σῆς
Φημι χεῖρας. αἰ' μόνον δὲρεθῆσ, κατὰ βαλῆσσι τὸν Ἀ' μα-
λῆ, τὸν πῆς ἔ θεξ ἐμποδῶν ἰσάμερον, κῆ τὴν εὐθυπορίαν
ἀνεύρονη. πάσῃς γὰρ ὁδῆς κατὰ λαμβῶνῳ, ταπῆν
σπῆδαξξ τ' βασιλῆον ἰεράτῳμα, τ' κρητίσῃν ἔ κυρίξ
χοῖνισμα. σὺκ ἀγνοῖς τίς ἐστιν ἔτθ ὁ αἰτ' δὲρχῆς ἀπο-
σῆτης κῆ τραχηλιασῆς, ὅ ἔ κόσμῃς τύρανθ. κῆ τῆτῃς
σε καλῶμεν, ἔ θεξ ἀνθρωπε. κῆ γενοῖτθ ἑ ἡμῖν, κῆ πῆσ
τῆς

πίς ὑπὸ αὐτῶν τρανημένους, διὰ σε λυπέντων εὐρέαζ
 άνεσιν. τάχα ἢ καὶ αὐτὸς τι μέγα τῶν σῶν ὄχλων ἄπο-
 λαύσεις ἐ ταύτη μόνον, ὅτι νῦν τοῖς ἡμετέροις σιωαλγῶν
 σωηθῆση καλῶς ἔχσιν αὐτίς, ἀλλ' ὅτι καὶ ἰδίᾳ πολλαῖς
 ἐμπαρεῖς ἔ αὐτὸς τῆς τῶν λοιπέντων ἀκάνθαις χρεῖζε-
 τε τῆς ἐξαιρέσεως τῦτων, καὶ ἡμορφίης ἐ μικρὸν ἄποσι-
 πὸ ὄφελ.

Τῷ Καίσαρι. Ἐπισ. β'.

Δ' Ἐσποτά με ἄγε, αἰεὶ μοι τῶν σῶν γραμμάτων
 τῶν δρόσον ἐνεσιζόντων τ' ὄρα κλήσεως, τὸ ἑναγ-
 χῶ τὸ Διοσκουριδῆν, ποταμοῖς ὅλοις τ' ἀθυμίας πῶ
 ἐμῶ καρδίᾳ ἐπέκλυσε, ἀναδιδάξαν ὅπως τὸ τε σῶμά-
 σοι πονήρως πέπεσκε, καὶ ἡ ψυχὴ τῶ κήτῃ κατεπόθη τῆς
 λύπης, διὰ τὸν τὸ ἐν πᾶσι τῶν ἡμιλλῶν ἔ σε βασιλευσά-
 πορ θάνατον, ἀμέλῃ καὶ πρὸς θεὸν ἀτῆς εἶδον τὸν ἀμ-
 φω διωάμδρον ἐξιάσασθαι. ὡς καὶ ψυχῆς ἀν πατήρ, καὶ
 σώματι κτίσης, καὶ ταύτῃ ὡς τέκνον πᾶσι κλαυθμυ-
 ριζόμενον τοῖς ἰλαρωτάτοις μὲλίγμασι. καὶ τὸ κτίσμα
 σπείξῃ δὲς τῆς ἰαχῦ ἀντέρσιν. ἅμα τε ἐν εἶδον πρὸς
 τῆσιν καὶ ἡ πλειων τῆς ἀθυμίας ἀνεκόπη Ἰππύροια. ὡς ἢ
 καὶ πρὸς τὸν ἀπέβλεψα μεγαλόγνωμον, καὶ πῶ τῆς
 ψυχῆς φυσικῶ ἰαχῶ κατενόησα, ἐκάθισέ μοι ἡ κίεω-
 πὸς ὅτι τῆς ξηραῖς. ἐλογισάμην γάρ, ὡς τ' μεγαλειῶν ἔ-
 σὸν νῦν τὰ συμπεσόντα τῶν βελτιόνων ὑλλῶ ποιήσε). πῶ
 πε ἔ σώματι ταιλαιπωρίαν ὑπόμνημα, ὡς περ δὴ καὶ
 ἐσὶν, ἡγήσεται. ἔ παρδὲ θήσεται, μὴ πάντα τῦτε χαρι-
 ζεσθαι, ἔ πῶ ἀπαρροῦν ἀμνηχανῶν εἴσαι, καὶν Ἰππὶ μέ-
 γιστον ἀρθῶν σιφίας τε ἔ δυνάμειως, ὡς τῆ μδρ, πρὸς.

νοεῖν. τῆ ἢ, πρὸς τὰ εἴσοντα ἀλλ' ἐκείνω διδόναι παρ-
 δαμόπερον, ἵνα μὴ πᾶσαι λέγω πῶ λφτρηρίαν τ' ἐν ἡμῖν
 ἡσπέραν καὶ δεσπολικωτέρων. καὶ ὁ βασιλευδν ἐτάχθη τῶν
 ἐν τῷ κατ' ἡμᾶς αἰ σῶν κόσμῳ πρώτως, εἴτα καὶ τῶν
 ἐκτὸς ἀλόγων. καὶ ὁ μόνον βεβαίον ἔχουδν, καὶ ὡς ἐκ
 ἀρρέυσε ἔ ἀνώλεθρε, ἀρρέυσεν καὶ ἀνώλεθρον. τόντε τὸ
 συγχρῶς βασιλέως θάνατον, ἔ τῶν τ' ἀγαθούνης χαρι-
 τῶν μάλιστᾳ πάντων αὐτὸς πεπείρημα. ὅθεν καὶ πενήτιος
 ἐμοὶ ἐκείν, εἴπερ ἄλλῶ πινι καὶ τῆσιν γε δέξῃ ἐπιμα-
 σήριον. ἔ πάντῃ μὲν γάρ σε πισύω καὶ τὸν ἔ παροίμα-
 σε λόγον. ἔ πῶ σοφίαν ἐχ ἡπῖον ἢ τ' βασιλείαν ἔχεις
 πῶ τὸν, ἐπιμάξῃ τὰ ἔργα σε εἰς πῶ ἔξοδον, καὶ αὐτῶ
 πῶ ἔ σώματι φύσιν. ἔ ἀπλῶς, πᾶσαι πῶ ἀσατῆ-
 σαι κρείσιν, καὶ μόνον ἀκίνητην τὸ ἀκίνητην ἔχσασιν, οἶον
 ἴνας πρὸ δρόμους ἔ πάντως ἐλθῶσιν μὲν ποιεῖδρον. μά-
 λιστα ἢ νῦν ὡσπερ ἰγρύτερες πρὸ δρόμους, καὶ ἴν' εἰκότε-
 ρον εἴπω, λαμπαδηφόρα πῶ μῦδρον, ὅσον σῶν ἡδὲ παρῆ-
 ναι τὸν πρὸσδοκάμδρον, καὶ διὰ τὸτε μᾶλλον ἐπιμαζο-
 μδρον, ὡς περ τῶ πειπνησασθ τὸ ἀτάραχον. ἔ τως ἐγὼ
 τῶ τῆς βασιλείας σε λογισάμην, οἶα δὴ αὐτῇ
 ἀμνηχανῶ, πάντα ἀγαθῶσιν καὶ τὰ πικρῶ πρὸς τὸ
 ἡδῶν, καὶ τὰ ἀχρήμονα πρὸς τὸ κάλλιον. ἐκ ἔ τῶν τ' ἀθυ-
 μίας πολλῶν ὑδάτων κατακλυσμῶ ἐδὲ πηλὸν ὄλωσ ἐτα-
 πολεφμδρον ἐρῶ τῆ καρδίᾳ με. πάντα γάρ ὁ ἡλιῶ
 ἀποξηραῖας ἐνοηθεῖς μοι μόνον ὅπως ἀπατήσῃ πρὸς
 τὰ συμβάντα. τί ἢ ἐ μέλῃς καὶ πᾶν ἀηδὲς ἡδέως διὰ τὸ
 μεγαλάψυχον δέχεσθ, ἔς γε καὶ σῶν ἐμῶς λόγους πινῶ
 σῶν ὄντας ἀηδεστέρες ἡδῶς εἶναι πάντων ψηφίζεσ. καὶ
 ἐμολογῆς ὁ ἀετὸς τῆς κρωγμοῖς τ' κρωῖνης θελγασθ καὶ
 σῶν παρ' ἡμῖν ἰχθύας πισύης Ἰππίους τῆς ἐμοῖς λόγοις

ἡδεῖς ποὶ γελοῦς ἀνεγερεῖν πρὸς πᾶν ἄλλο νεκρῶ-
 θείων τῶν ὀρεξῶν. σὺ μὲν ἐν ἀξίως Φθέρῃ τῆς χη-
 σίτητ' ἔσωσάν μαλλον ὑψῶν, οἷς συγκαταβάεινων αἰρῆς
 τῶν ἐμῶν χαμαλοτήτων. ἡμεῖς ὅσονισμῳ ἡμῖν αὐτοῖς
 ἔτε λόγους ἔτε ἔργους ἔθεν θελητήριον ἔχουσι. πᾶν ἄλλ'
 ἐσάλησαν ἰχθύες. οἱ μὲν, ἀρτί τὰ ἰχθύσι. οἱ δὲ, δὲ π-
 δίοις ἐρωτημένοι. καὶ ἡδωθεῖν μὲν σοὶ ἡ διαλογί μου, καὶ
 παῖμα Διὰ τὰδε ἔγραμματα ἡδωθεῖν ἡ μάλ-
 λον τῆ ὀρεξῆ σὺ οἱ ἰχθύες, ὡς καὶ ἀποσιλή καὶ ἀλογίᾳ τῆς
 τὸν ζωοδότῳ ἡμῖν ἀποτεκῆσθαι ἐν σώματι ἀναζώσωμεν
 ταύτῳ, καὶ ἐνίχουσι τῶ ζωῶν γίνονται, πρὸς τῶν τῶν
 καὶ φύσιν ἐνεργῶν ἀσάθηται ἐπαχίζοντες. ἐπεὶ καὶ ὁ
 δὲ φθῶν τῶν τῆς καὶ φύσιν τελείωσθαι σὺ μολον.
 εἴπερ δεκάδ' ἔμην τὸ τέλειον. ἡ δὲ φύσιν πενταδικῆ Διὰ
 τῶν ὑπῆλθον ἐν τῆ τετραδὶ τῶν στοιχείων θεωρημένη, καὶ τὸ
 εἰ ἐξ ὧν πάντα τὰ κατ' ἡμᾶς φυσικά.

Τῷ Σεμνῶν. Ἐπισ. ιγ'.

ΚΑίκεν τὸ βελοίμῳ, καίκεν πολὺ κέρδιον ἦεν, ἱερω-
 τάτη μοι κεφαλῆ, εἰ θανάτοις ἐτέρων οἱ κακῶντες
 πρὸς τὸ ἀνθρώπινώτερον ἡμᾶς σενεσέλλοντο. νῦν ὅσον
 εἰσὶν ἄστυτοι. τῶν κακίαν, ὡς μαλλον τῆς πωλητοῦ καὶ
 τὸν Αἰγύπτιον ἐκείνον κατασκληρύνεσθαι καὶ ἔγω τὸ ἀν-
 ἄνθρωπον, εἰ τῶν οἰκείων, ἀλλ' ἡδὴ καὶ τῆς ζωῶν αὐτῶν,
 καὶ ὅφασιν πολλὰ τῶν θηρίων ἐπὶ δὴν τρωθεῖν ποιεῖν, ἀφ-
 ἄθεντα μαλλον αὐτῶν, εἰσπηδᾶν τοῖς τραύμασι θυμικώ-
 τερον. ὡς ἀν' ἐπὶ δὴ παθεῖν μέλλοιεν, ἔδρασαντι πᾶσι
 πολεμῶντας. εἰ βέλθ' δέ μοι, ὁ τὸν Ἀντίπατρον Ἡρώδῳ
 ἔστρεψεν, νεανίσκουσθε ἐπιθιναίπιν τι κατόρθωμα, καὶ τῆς
 ἐκείνου

ἐκείνη θηριώδεις ἀξίον, σωμαζόντα πάντας ὄντ' τῶν
 Ἰεδαίων λογάδας εἰς τῶν τῶν βασιλείων ἀλλῶν, ἀ-
 θρόνος κατὰσφάζει ὡς ἱερεῖα, ἴνα, Φησὶ, μηδεὶς οἶκ' ἔ-
 Ἰεδαίων πένθες ἄγων ἀχολῶ τῶ ἐμῶ Ἰπικροτοῖη θε-
 νάτω. πιαῦται πίνω δοκῶ μοι λογιζομένης ὄντ' ἐν τῆς
 νῦν ἡμέρας θηριώδεις καὶ Ἡρώδῳ. Ἐπλητοῦντες,
 πρὸς ἐρεθίζεσθαι. Ἐθνατωμένους, ζῶσαν τῶ κακίαν ἔ-
 ἀθάνατον Ἰπιδέκνουσθε. ὅσον μαλλον ἐγγίζεσθαι πρὸς
 ῶσι τῶν θείων ἀπώλῃαν, πρὸς τῶ πλείους πρὸς πολ-
 λῦναι ἀπώλῃαν. ὡς ἀν' ἀπὸ ἀπὸ τῶν, μὴ τ' ἴδωσι
 τῶν αὐτῶν ἀπώλῃαν, μὴ τε ταύτη Ἰπικροτοῖη, καὶ
 ἄστυτοι ὅλως ἔγραμματα καίρον. ἔς ἀεὶ πενθεῖν καὶ
 σκυθρωπάζειν ἡβῶντα. εἰ μὲν οὖν τῶν πῶν δαιμόνων
 ἐλπίζεις μεταβαλεῖν τῶ πρὸς ἀρεσῶν πρὸς τῶ τῆ
 βιασθέντα τῆς οἰκονομίας τῆς τῶ θεῶ ἀγαθότητ',
 ἐλπίζε δὲ ὄντ' ἡμετέρους δημίους ἀγαθῶν τῶ ἀυση-
 ροτέρους τ' πολυποικίλης σαφείας ἐπεξελέσθαι. εἰ δὲ ἔ-
 κακίαν, ὡς τῶ σενεσέλλον ὄντ' ἔχω. Ἐπί τοις γὰρ εἰς
 ἔξιν ἡ κακία παρῆσθαι, φύσεως δυνάμιν ἔλαβε. ὡς, ἐξ
 ὧν ἀρῶσι, συμπεύχουσι. πᾶν ἄλλ' ἡμᾶς τὸ ὀφελόμενον
 δεῖ ποιεῖν, ἐπεύχεσθαι τῶν αἰεὶ τῶν διόρθωσιν. ἐπεὶ καὶ
 ὁ κύριος ἐτάζων ὄντ' νεφρῶς ἔξ' Ἰεδα, ἡδὴ μὲν αὐτὸν
 ἀδιόρθωτον. ὄντ' ἐπὶ τῆς ἀγαθότητ' ἐν-
 δεικνύμενος μὴ πᾶσι πίνω αὐτὸς τε τῶν ὑπερ-
 ἄστυτοι, καὶ ἄλλους, ὅσους οἶδας εὐδενεῖς, ἐπὶ τῶ
 ἴσῳ ἔργῳ τῶν ἀστυτων. εἰ πῶς ὑπερ' ἐλπίδας τῆ πολυ-
 χεῖα τὸν λίθον μετακινήσασθαι.

С 3

Т 6

Τῷ Κίτρω. Ἐπισ. ιδ.

Ὅπως τῷ πνευματικῷ πνευματικὰ ἢ τὰ κοσμι-
 κα, ἢ πάντα ἐν πᾶσι ὁ θεὸς τέτω γίνε^{ται}). ἰδὲ γὰρ
 οἱ εἰς αὐτῷ, σεβασμιώτατέ μοι δεσποτα, τὰ πρὸς τὴν ἡμε-
 τέραν σαλόντα εὐτέλειαν. εἰ εἰς κοσμικὰ εἰσι, πνευματι-
 κὸν πεινῶντες). πὸ μὲν γὰρ ἐκ τῶν ἔροδων σαλόντων μύ-
 ρον ἐν δυσιν ἀγγείοις ὑελίνοις ἀπεσαλιδίον, ἐνεχέτη τὴν
 ἐμὴν πάρασιν, ὡς ἀνὴρ σῶμα εἰς ψυχὴν καθαράν ἢ Δια-
 Φαίην ὡς ὑελὸν ἐργασάμεν, ἀγγεῖα αὐτὰ ἔκπεσθαι
 τῷ δι' ἡμᾶς μύρτα ποιήσασθαι. οἶδας πάντως τὴν ὡσεὶ σα-
 λόντα ὅτι γῆς σαλόντα εἰς ἔσθρον δ' ὠδὲς. ζωτήριον γὰρ
 καὶ τὸ δ' ὠδὲς εὐφρον. οὐκ ἀνεπὶν γὰρ ἔσθρον μὲν γὰρ ἔχει
 ἀλλὰ χρεστὴν. καὶ φορτίον ἔχει, ἀλλ' ἔλαφρον. καὶ αὐτὸ εἰς
 νυμφῶνα ἀγῆ, ἀλλὰ διὰ σιγῆς, ἢ ἀγαλλιάσασθαι κελύφει,
 ἀλλὰ ἢ ἐντρομῶν πρὸς τὴν ἡμῶν ζύλα ἀρα μα-
 τῶν εἰς τὴν καὶ δ' ἡμῶν πρὸς τὴν πνευματικῆς σε σφίνας
 ἔσαλτα. ἀλλὰ λίσσο ἀνὴρ αὐτοὶ δ' ἡμῶν εἰρημν, εἰ μὴ κἀν-
 ταῦτα πὸ πνευματικὸν ἐνοήσασθαι. τί τῶρα γὰρ ἐνταῦθα τὰ
 ζύλα, τί ἄλλο, ἢ περαμερὲς ζύλον ἐδήλυν, ὃ τὴν σωτη-
 ρίαν ἡμῶν εἰργάσασθαι; ὦ Παῦλ, καυχώμεν, καὶ
 ἡμᾶς οὐκ ἔχουσιν σαυρῶν τὴν πᾶσαν σὺν τοῖς πατή-
 ρασιν ἢ τοῖς ἀποστόλοις βέλεται. ἐδίδαξας οὐκ ἔσθ-
 δήλωσ ἡμᾶς, ὅτι δεῖ σαυρῶν ἑαυτοῦ πᾶσι τοῖς κ' κ' ἰσο-
 μον ἡδέσειτε καὶ δ' ὠδὲσι. καὶ εἰποι ἀνὴρ ἀσείας, ὡς τὰ
 σαλόντα κατ' ἑαυτῶν ἀπεσαλίσαν διὰ γὰρ ἔχειθμεν,
 ὡς εἰρη) σαυρῶν πρὸς τῷ πιαῦτα βλαβερά διδασκό-
 μεθα. μάλλον ἢ πρὸς τὴν πάντα θεῶν, ἢ διὰ τῶν τει-
 των εἰς ὅτι γινώσκον αὐτὸν ἔρχεσθαι εἰς κἀν τοῖς ἄλλοις ἀπί-
 μοις ζύλοις πρὸς τὴν ἡμῶν διὰ τῆς δ' ὠδίας φυτεύ-
 σαι τῷ.

σαι τῷ καὶ πλείω δι' ἀνὴρ εἶχον χεράφην, ὅσαι κατανόησαι
 σε διὰ τῶν σαλόντων τὴν ἐμὴν διδάσκοντα σαλόντητα,
 ἀλλὰ τί μοι τὸ ὄφελος. νοεῖν μὲν ταῦτα, μὴ πρὸς τὴν ἡ-
 γήριον ἢ τὴν σαῖς δ' ἡμῶν, ἢ νοεῖν με εἰς πρὸς τὴν δέοντα.
 καὶ τὸν ἐμαυτὸν βίον ἐσμὴν ζωῆς ἀλλὰ μὴ θανάτου τῷ
 πρὸς ἐμὲ βλέποντι ποιμνίῳ παρέχεσθαι. ὃ καὶ μὴ πᾶσι σα-
 λόντα ἡμῶν ἐξαίτησθαι.

Τῷ Καματηροπέλλω. Ἐπισ. ιε.

Εἰ καὶ θανόντων περ κατὰλήθην εἰν αἰδαο, ἀλλ' αὐ-
 τὸς γε καὶ θανόντα φίλον τὴν ὄφελος μὲν χάριν
 ἐν πῶς ὑπολήφθῃσιν αὐτῷ κατὰλήθην ἀμείλιχ καὶ τῷ
 τρισμακαρωτάτω ὑπερτίμω τῷ Πελλῷ, καὶ τῷ
 μίλλω τὴν γλῶσσαν, ὀφείλω μὲν, ὡς εἶπες, οὐκ ἀπο-
 δόσθαι χάριτας. πολλὰ γὰρ οἶδα τ' ἐμῆς εἰς ἀνδρὸς ἀπο-
 νάμεν, οὐκ ἔχων δὲ ὅπως ὀλω τέτω χαροσύμην τῷ
 μέλι αὐτῷ, ὡς ἔχεις, διὰ τ' ἡμῶν πρὸς τὴν χα-
 ρίσησιν. ὃ γὰρ τοῖς πρὸς τὸν ἡμῶν ἐγχειρίζων τῇ σῆ-
 λαμ πρὸς τὴν γραμματίδιον, τυραγεῖδὲς μὲν ἐκείνη, πι-
 κρῆς ἢ πρὸς τὴν τύχης, συμφορᾶ κέχρηται. ὅπως ἐν
 αὐτῷ κατὰλήθην τὴν τύραννον. εἰ γὰρ μὴ μόνον σαυρῶ-
 σης, πρὸς τὴν σαλόντα τούτω, καὶ πρὸς τὴν ἡμῶν ἢ πρὸς
 τὴν αὐτῷ εἰς τὴν ἡμῶν αὐτῆς εἰπιγαγῆσαι, δῶσθαι τὰ ἀγα-
 θῶν αὐτῷ δ' ἔχεις. καὶ μὴ τὴν μεοῖς ἀλλὰ ἀφοσιώμε-
 νον ταῦτά σοι χεράφην. ἀλλὰ γὰρ μὴ τῶν λόγων ὀναί-
 μέν, μὴ τῷ ἔσθαι τῇ σωτηρίᾳ τῷ ψυχῆς μεθ' ἡμῶν,
 εἰ μὴ ἐγὼ ταῦτά σοι ἐκ βαθείας καρδίας χεράφην ἐλεῶ
 γὰρ τὴν νεανίαν, ὡς πάλαι ποτὲ ἐν ὀλβίαις ἰδῶν. ἢ τὴν
 πᾶσαν τούτω ψυχῆν δέδοικα, μὴ πρὸς ἐνδύσθαι ἐμοὶ τὰ
 σαλόντα.

σκληρόν κ' ἀπέραμνον. ὁκνῶ γὰρ εἰπεῖν τίως τὸν ἔδρισε-
 ραῖς ἐρίφοις ἔπιάνθρωπον ἐν κρείσσῳ περιφέροντα. εἰ γάρ
 μοι Φανείη κατ' ὄναρ, καὶ τίω γλώσσαν ἐπαφήση τίω
 δαυδακρόνον, ἀρα με οἷη κ' τίω τ' ἐπιπλήξεως φαντα-
 σίαν ὑποσηναί φείκης ἀτερ κ' ἑραχῆς; εἰ ἢ πρὸς τοῖς
 ἄλλοις τὴν θεὸν παρ' ἰσάγη Δαβὶδ, καίτοι τεθνηθό-
 τα, τ' Ἱερουσαλήμ περασιζόντα, καὶ ἄλλως ἰὼ ἀνάξια,
 κ' χωρὶς αἱμάτων, τί πρὸς ταῦτα, ὁ πρὸς τῶν ἐκείνου
 χαρίτων πείσμα, καὶ τῷ θικαίω κ' τῷ θεῷ Ἐφελῆ
 γλώσση θλιβόμην. ἀλλὰ με τέτων ρύσασθαι τῶν ἀναγ-
 κῶν, ἐν ἰνι θελεία τίξας τὸν σελδόμρον σοι τρύπον, πάν-
 τως γὰρ πολλῶν σοι ἀναπεθῆσῶν, ρῆθλον εἰ τὸ μὴ μάλλον.
 τὴν γὰρ ὑπὸ πρῶτων στωιζάμρον σοι ὠφελείας ἀξιο-
 θέντα ἀποκαταστήσω ἡμῖν. εἰ γὰρ ἐσενοχώρητ' σοι τὰ τῆς
 ὁδῆ, καὶ σὲ θεὸς εἴη πάσης τηρῶν ἀνώτερον κακίας καὶ
 κακίως.

Τῷ Ἀγκυραία. Ἐπισ. ις'.

ΜΗ' κ' τίω γλώτταν ἐπαδήθης ὁ σοφὸς πρὸς ἑδρος,
 ὑπὲρ, Φαῦ! τῶν νυῦ καιρῶν, οἱ τῆ πιδάγρα κ' ἡ
 γλώττας δεσμῖν διδάσιν. ἕτως πάντα πρὸς τὸ χεῖρον
 ἐξαχρῖανθῶν. ἀλλὰ μὴ, τρύπο μὲν, οὐθ' ὑπὸ τῶν και-
 ρῶν ἀνεωχμῶθι, οὐτ' αὐτὸς πέπηθας. ἀφοροῖ δὲ πᾶς
 πρὸς ἡμᾶς ὁμιλίας, οἷς τῷ ἀδελφῷ ἡμῶν ὁμιλεῖς, ἐμ-
 βιβάζων αὐτὸν καὶ σωεπίζων ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἢ πρὸς πᾶς
 φιλοσοφίας προδύεται. δέχομαι τρύπο, κ' πάσης τ' πρὸς
 ἡμᾶς ὁμιλίας τίθεμαι ἥθλον. ὅπως οὖν σωεχέστερον ὁμι-
 λήσῃς τῷ νέῳ, εἰ τί σοι μέλλῃ τρὸς ἡμᾶς δ' Ὁφραίνην πυκνό-
 τερον, ἀπολαύετω μὲν ἐν καὶ τῶν κρινῶν σε τῆς σοφίας
 κρατή-

κρατήρων, κ' τ' θυμάτων ἐσιάθω σὺ τοῖς λοιποῖς καλῶς
 ἀφροσιν. ἐφέλω δὲ πρύτω Ἐΐδία παρ' αὐτῆς γίνεσθαι. ἴν'
 ἔχοι κέρδ' ἔ, ὅτι ἀν' αὐτὰ λάθρα χαρήσῃ. ἐπεὶ κ' ἡ μη-
 τήρες πελάκις ἐν ἀπολαύσασθαι τῶν τέκνων ἰδία, τῶν τε
 γλυκασμάτων αὐτῶ ἐδραπέθενται βέλῃ δάσω καυόνα
 ἔλεγομῆς; ὅσον ὁ Θεοφύλακτος ἐξήρητ' σοι τ' λοιπῶν
 εἰς Φιλίαν, πτύπας ἐφείλῃς ἰδία τῷ ἀδελφῷ χάρη-
 τας, ποῦτον ἀγαπώμρον σοι δέξῃς ὑπὲρ ὅσ' ἄλλω
 τὸν Θεοφύλακτον. δείξω Ἐπέρον μέτρον. ὁποῖον ἀν' ἐδῶ-
 λα με εἶναι τῷ σῷ Παύλῳ ὑπὸ ἑμοῖ πελαμῶν σοφίας
 ἡμυθήρον, τριοδτ' ἡμῶ τῷ ἐμῷ Δημητρίῳ, τὰ φιλο-
 σοφίας ὑπὸ σε ὀργιζόντι, ἐρώμην Δαβιδίους εὐτυ-
 με, ἀνδράπων ἐμοῖ χαρήσασθε.

Τῷ Κερκύρας. Ἐπισ. ιζ'.

Πῶς ἀν' εἰποις ἡδέως ἐδεξάμην σε τίω ἑπιστο-
 λῶν, πριώτα τε δέσποτα. Ἐ πάντα μὲν καλὰ ἐν
 καρῶ ἀπῶν. λόγ' ἢ μάλλον. Ἐ λόγ', τριαύτης μὲν
 γνώμης γνήμημα, τριαύτης ἢ γλώττης μάθμα. ἐν αἰτυ-
 μία γὰρ ὄντι μοι, τὸ λαθικηδὲς ἐκείνο ἀνέχεσθαι φάρμα-
 κων. Ἐ διψῶντι, τῷ ἐκ τ' πέτρας καπεγλυκαναὶς νάμαλι.
 κ' ὡς ὑποφῆθης ἔδρακλήτε τὴν κατὰδιδῶν με ψυ-
 χλῶ παρεκάλεσας. κατ' ὑπερβολῶν γὰρ ἐβαρυνθή-
 μην, ὡς ἐξαπορηθῆσαι ἡμᾶς κ' ζῆ. ἐξῶθεν μάχα
 ἔσωθεν φόβοι. εἰτε γὰρ ἐχθροὶ κεκρατῶν. Ἐ οἱ φίλοι
 κ' οἱ πησιόν, οἱ μὲν ἀντίστησαν, οἱ ἢ ἀπὸ μακρόθεν ἐσι-
 σταν τὸ φιλανθρωπότερον. ἀλλ' ὁ ἀδρακαλῶν ὅσ' τα-
 πῆνῆς, καὶ ἰώμην ὅσ' σωτεριμῆς μὲν καρδίας,
 παρεκάλεσεν ἡμᾶς οἷς ὁμίλησεν. κ' ἡ δρόσος ἢ ὡδῶ σε
 ἵαμα

ἵαμα ἡμῶν γέρονε. ἢ χάρις τῶ πατρὶ τῶ οικτιρμητῶν, ἢ θεῶ
 πάσης ἀγαθότητος, ὅτι ἐν ἕκαστῃ ἡμέρῃς πονηρίας, κερ-
 ἐν καιροῖς ἀφίλοις ἔθελω δέσει, πλὴν σὴν ἱερότητα δέδω-
 κεν ἡμῖν τῇ Φιλαδέλφειᾳ Φιλόστοργον, ἀπλάγχθοις Ἰη-
 σοῦ δικαιοδότη. μὴ κακοῖς οὖν ἀνθρώποις ἔθεός, ἢ πα-
 ρὰ ἔκφυξις ἐπιπέδου γνώμη καὶ σοφία πρὸς ἡμᾶς
 χρώμεθα. Ἐπὶ τὸν ἡσυχαστὴν οὐκ ἔχοντες ἐν ὁρακίῳ σκευῆ,
 τῶ τῶ ταπεινώσεως σώματι, χορηγῶν ἀφθόνως πῶς χη-
 ζοῦσι. ὡς ἐμέ γε ἔτι πρὸς τοὺς λυπέσθαι, ἐν αἷς ἡμῶν ποτε τὰ
 τῶ δὲ χειροποκοπῆς ἀλκιμα, ἔτι ἢ ἀπὸ ποταμῶν ἕως πε-
 ράτων Ἰουδαίας Διαπεταμένη ἐξέστα ἔθελω ἰσχυρὰ.
 τῶ μὲν γὰρ αὐτάρκως ἔχομεν. τὸ ἢ πρὸς τὸν ἐπὶ
 μεμαθήκαμεν. τῶ δὲ, ἀρρωστέρον ἢ ἄσε ἀντιχέου. ὅτι
 τῶν φροντίδων περικλυμῆς, ἢ ὁ πονηρὸς περὶ ἀσπασμῶς, ἢ
 τὸ μάτῳ τερπύρεος, ἔμῃ πρὸς πρᾶναι ἀφ' ἡμερῶν πο-
 νηρῶν, ταῦτά μοι σὴς ἔστων. ταῦτά μοι οὖν μυελὸς δα-
 πανῶ. ἔτι γὰρ τελέεισθε φερόσι τὸν λέοντα, ἢ ἀρκτῶ
 ἡμῶν σταντα. Ἐπὶ τῶν ἀποδράσι, ἢ ἔτι οὖν πύχως
 τῶ οἰκίας πῶς χεῖρας ἐρείσασιν, ὅφισ ἐκ τῶ ὁπῆς περὶ
 ἔθελω βελῶ. ὁ καὶ μᾶλλον ἐμοὶ πῶς οὐδὲν δερμυτέ-
 ρως ἐργάζεσθαι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν, καὶ τοὶ μάλιστ' ἀφο-
 δρα βελόμεθα ἐκπύσαι, ἵνα μικρὸν τι πλὴν καρδίας
 καφίσημι, ἐν πείσῃ ἐγὼ πετλησὶ θυμῶ. φυλακῆ τῶ
 καὶ νῦν τῶ σώματι τίθηται, ὡς κἂν τῶ συσῶμαι τῶ ἀμαρ-
 τωλῶν ἐναυτίον με, ἵνα μὴ καπαχθῶ τὸ μέγα τῆς δε-
 χερωσύνης πρᾶγμα ἢ ὄνομα. τὸ γὰρ τῶ ἔθελω χη-
 λαλον, ὡς οἶδα, ἢ οὐχ ἐχέμεθα. ἐπεὶ τῶ πρὸς πειρεσιων,
 καὶ στανεποκοπῶν, οἱ δοκῶσι κερῶν τὸν λαόν, ἐκτίταται
 τὰ τῶ θλήψεων ἡμῶν δικτα. οὐ ἔθελω, τίμιε πατὴρ καὶ
 δέσποτα, ἡμῶν μὲν, οὖν ἐν πῶς ψυδαδέλφοις τῶ πῶς
 κινδύως.

κινδύως ἴσπεφυγαίν, αὐτοῖς ἢ ἐκείνοις, ἐκ τῶ παρὶδ
 ἀνανήψαι ἔθελω, ἐν ἢ ἔθελω χη-
 τὸν ἀπ' ἐλαιπῶς ἡμῶν ἀίχμηθῆναι, ἢ ἀπ' πάντων τὸν
 θεὸν δόξαδὲ ἡμῶν. ἔθελω ἢ χάρις εἴη μὲν τῶ πνύματός σε,
 παύτερε ἔθελω δέσποτα.

Τῶ Μεγακλή. Ἐπισ. ιη.

Ὅτι τίς τοι θεὸς εἰμι, τί μὲ ἀθανάτοισιν εἴσθης; ἀλλὰ
 σὶ μὲν ὁ φίλος ἔθελω δεῶ δίδωσι, ἢ ταῦτα πλὴν
 ἀλήθειαν ἐν τῶ θεμῶ δὲ ποκρίσειν, ὡν εἰ πρὸς τῆς,
 ἀσκήσαντι ἡμῶν δὲ ἀπὸ χη-
 ξεως, δεκαδάρχαι πεταγῶμοι. ἢ σὴν χάριν, τριακοντάρ-
 χαι, χιλιαρχίας ἢ καὶ στρατηγίας κλέσθαι οἷον ἀνέκομεν.
 μή μοι ἐν τῶς Λογγίνος κερῶς πρᾶναι, μὴ ἢ δόξης ἢ
 σὶ αὐτὸς γε ἔθελω Λογγίνο κερῶν. πρὸς τὸν γὰρ νῦν τῆς
 ἡμῶν αὐτῶν ὑπερῶ μὲν διωόμεως, καθ' ἡμῶν πᾶ-
 λα ἀλκιμοί, ὅσον τίτε τῆς τῶν δὲ χαίρων ἀπελπίμεθα
 ἔθελω. ἔτι γὰρ τὰ χωρία ταῦτα ἐθελῶ με διδάσκην, καὶ
 τὰ βιβλία Ἄρπυαι ἀνηρείψαι. χεῖρες πρᾶκτῶν ἔθελω
 ἢ τὸν ἡμῶν πᾶσαν ἀνάγνωσιν ἀφαιρέμεθα, ἢ ἐκείνοι
 τῶ φησὶ τὰ βράματα. αὐτῶν μὲν οὖν ἀπὸ ἔθελω πρᾶ-
 τῶν πρὸς τῶ Ακαδημίας μετᾶβαινε, ἢ πρὸς τῶ Σταν,
 ἢ τὰ ταῦ τῆς κἀλλη, ἀθῶ βαινε. ἐν τῶ φα δέ μοι καὶ πῶς
 Ἰωνικοῖς λήμασι, ἢ ἀπὸ τῶν Ζεφύρος δέχσ' ἐνέτω τῆ
 εἰσωνοῦ. δρέπε δέ μοι ἔθελω τῶ Ἰλιάδῶ ρόδων, ὅσα σοι ἢ
 ἀπὸ τῶν ἔθελω βελόμῶ εἶσι. καθ' ἡμῶν τῆς Τραγικῆς
 θεάτρως, καὶ βωμολοχίᾳ Καμικῆ πρᾶσαι. μὴ δὲ τῶ
 βυκολικῶ ἀπαντῶν σὴν γα πηγάς πνας καὶ πῶς
 ψυρεῖσματα καὶ ἐργ' ἀπὸ ἀφορα πικρῶν ἡμ-
 μιλή.

μελή. κἀν ἴσον ἐρωτικὸν ταύτης τῆ σῆς Μόσχης δοκῆ κα-
 τάπισον. σὺ μὲν οὖν ταῦτα καὶ σὺν φύτοις ἢ ἔτι περὶ φύ-
 των ἄρτων τρέφῃ τῶ ἐν τῇ καρδίᾳ σημεῖον. ὅς ἐκ τῶ
 ἔρανος καταβάς σὺν τῆ παλαιᾷ δια τῆς ἐρήμης τῆ κακῶν
 ἀγωγῆς βαδισάσας ἔδρασε, καὶ νῦν τρέφῃ ἐπιπαγα-
 γέλλεται τε καὶ διδάσκει. Ἐμὲ μοι τὸ το μὲν τὰς Μωσαϊ-
 κὰς πολιτικὰς περιεργάζε, το τῆ ἔξω λαμβάνων αὐτόθε
 καὶ τὸ ἔσω ἀνερδυνώμεν. Ἐμὲ μοι τῆ περὶ φηλικὰς ὁρά-
 σης ἢ ὁμοιωσῆς ὡς διωσὶ τὸν φανταζόμεν, καὶ τῆ χηρα-
 γωγῆ ἰσορροπία πρὸς τὴν τῶν παλαιῶν καθοδηγούμεν
 μίμησιν. ἐπὶ βλέπε τὸν τῆ χάριτος ἡλίου, καὶ τῶν τέτρα
 εὐκρίτων καὶ τὸ ἐγχωρῶν ἐπαπόλαυε. συγγίνε τῆ Γρηγο-
 ρίου, καὶ Βασιλείου, ἔτι μακαρίων πει τῆ σὺν χορῶν
 καὶ τῶν μὲν ἀπάντων τῆ ἀγαθῶν ἀντὶς δὶωχῆ ἡμῶν τῆ
 σπουδῆς, τῆ μὲν καὶ τὸ ἑσπλῆα φθόγγου διποβαλεῖν. ἔτι
 πᾶντι πονήρως πεπεραγα. ἀλλ' ἴδομί σε τὴν ποταμὸν
 ἔφιν, καὶ τῆς λαλιᾶς ἐκείνης ἀνεύσαι, ἡν πάντοτε καὶ
 περὶ πάντων ἔχω θαυμαζῶν, ὡ καὶ λόγοις ἔργοις ἐμὸς
 πνευπέρι λαμπρῆ.

Τῶ Ἀνέμου. Ἐπισ. ιθ'.

Φίλον λόγος ἡλγητρὸν ἰπικερὸν νόσος, ὡς ἡδὺ μοῖ
 προσήλθες ἐν δέοντι γε. ταῦτα Ὁρέσθοντα, ὡς
 οἶδα, Φιλτάτη μοι κεφαλῇ, μικρόν τι παροδήσας ἰπ-
 σοι λέγω. βέλῃ σοι παροδήσω καὶ τῆ Κωμικῆ, ὡς ἡδο-
 μῃ, καὶ τῆ τῆ καὶ βελομῃ χορδῆν. ἀλλὰ τί τῶ τῶν
 αἰμαρτωλῶν ἐλαίω λιπαίνω με τὰ θεάματα, ἐξόν τῶ
 τῆ καλλιελαιῶ δώροις φαιδρυνέσθαι μεγαλιωὴ ἢ ψυχῆ
 με τῆ κίριον, καὶ ἡραλδίασε τὸ πνεῦμά μου ἰπὶ τῶ θεῶ. ὅτι
 ἐπέδυσέ με ἰματίον εὐφροσύνης, καὶ κατασπλῆν δόξης,
 αὐτῆ

ἐντὶ πνεύματι. ἀκηδίας. διέρρηξε τὸ σίκκην μου, καὶ πε-
 ρείψωσέ με τὴν εὐφροσύνην. ὅτι σὺν ἔχθρας με ἔδω-
 κέ μοι νῦν, καὶ σὺν μισῆντας με ἔξωλόθρασε καὶ ἀπέ-
 εφλεν ἀνθρώπων ἡμῶν ἐμπερθεθεν σὺν σιωπῆ μὲν
 ἰασόμενον, σὺν ἀδενῆντας ἰπικεφόμενον, πᾶσι τὰ
 πάντα πρὸς σωτηρίαν ἰσόμενον. ἀλλ' εὐ γε ὅτι τοῖς καθ'
 ἡμᾶς ἐπεφάνης μέρεσιν ἀλεξίκακον, ὡς ταῦτα γε ἡδη
 ἀπέγνωσθαι καὶ Λυσίας ἀν εἶπεν. ἐξείργασθαι ἡγεμόνων κακῶ-
 της. καὶ νῦν μὲν ὁ κασροκίσης καθ' ἡρῆ τὰ τῆ ἐλεφάνων. νῦν
 τῆ ὁ κατεπάνον, καὶ τὸν χέν ἐλικμάτο ἡν τί καὶ τρία αὐτοῖς
 τῶ Φαραῶ τις παροδήσας διπο τῆ κλήσεως. σὺν οἶδα εἰ τῆ
 παροδέχθεντων ὅπως τῆ ἐν ἀνεκτότερον. ἀλλὰ νῦν ἐπε-
 σκέφθησθαι ἰπὶ σκοπῆ ἐξ ὑψους, καὶ ὁ λόγος ἰπικεπτήσθαι
 αὐτῶν, εἰ μήπω ἐγὼ τῆ ἐμῆ καὶ τῆ παντὸς ἡδέον Νικόλαος
 ἰπικεπτήσθαι. καὶ ἀγαλλιάσονται ἀντὶ ὧν ἡμερῶν ἐταπῆ-
 νώθησθαι ἐκ τῶν εἰδοσθαι κακῶν. τὸ το μὲν, αὐτοῖς ἔσται
 καὶ μελυτῆς ἐγὼ τῶν ἐσπλῆων εὐαγγελοῦ.

Τῶ Μερμύτων. Ἐπισ. κ'.

Τὸν βραχυῶ μου τῶν χρόνον, ὃν σεσιώπηκας, εἰς
 ἰκατονταετηρίδας ἰσὶ μετρίμενον. ἔτις ἐγὼ τῆς
 σῆς ἐρωτῆ λαλιᾶς, ὡ πάντων ἐμοῖ πνευπέρι λαμπρῆ. καὶ
 μοῖ τὸ σὺν θεάματα φανέν, ὁ ἡλῆς ποτὲ φοινῆ ἐστίν. ἀλλ'
 ὡ μακαρίε, μὴ τῆ τὸν τῆν φοίνικα, τῆ τοῖς Αἰγυπτοῖς ἀπά-
 νιον θεάματα. τὸν ἡλῆς διτῆ μιμέμεν κατῆμῆραν ἰπ-
 λαμπρῆ μοι θεάματα. μάλλον καὶ ἡμῆραν μοι ποῖ μα-
 κροτέρην, ἀλλως νύκτα κατακρυπτήων ἔτι γὰρ δὴ παρ-
 φασίση τὴν πει τῆς νυκτῆς τῆ βλῆν, ἢ ἀδικήσας γε τὴν
 σαυτῆ ἀλήθειαν, καὶ κείνας δὲ κείν, καὶ τοῖς πρὸς ἡμᾶς δυ-
 κάμενος θεάματα. ἔτι μάλλον γὰρ τῶ τῆ Ὀμήρου Παῖσσα

παι πολέμους, ή σοι παει λόγους τὸ ἀμφιδέξιον. ὅς γε καὶ
σὺν ἀυτοχεδίας ἀναπνεις κάλλιόν τε κ' ἠέλιον, ἠ οὐ σὺν
τῶν ἐλλυχνιῶν ἀποζοντας ἀποτικποντες. εἰς βοσρυχίζεσθαι
κ' κεννίζεσι. Ἐπειαρτώσιν ἐκ σαπφείρας ἐνώτια, κ' τίως
μὲν π' δοκῶσι π' ἔρι θεατρῶ μεθύοντι. ἠέλιος δ' ἀνὸρσε
λιπῶν παεικαλλεα λίμνῳ, καὶ εἰδὲ τὸν ἐῶον ὀρῶμεν. εἰ
μὲν οὖν ἐδῆ σοι χρένης καὶ παειόδων ἴππ' σὺν ἴσους τ' λό-
γων, εἶχεν ἀν λόγον σοι τὰ σπάνια καὶ χρένια χράματα.
Ἐπει ἢ Δραπετάσας τὰς ἴσους τὸ νηφοντ' ἠ σίμα-
τ' ἠεσπιωδεις * * * χρυσηλάσσυ, ὀρεῖς, ὅπως ἀδι-
κεῖς σὺν ἑμῖς ἔρωτας ὁ τῆς Θέμιδος παρονέμεν.
ἀλλὰ μὴ σὺ γε εἴ λουπῆ. ἴππ' ἠπεμπε δέ μοι σὺν σὲς Ζε-
φύρας κακῶς κεκαφύρ θυμῶ. εἶδα τ' ἀ καθ' ἡμῶν ἀρ-
ρωσήματα, κ' μάλλον τὰ νυῦ, ὅτε ὁ κύριος ἡμῶν ἐπανέ-
τηλεν, ὁ δὴνός κασδλωδός, ὅς σφοδρὸν ἡμῶν ἴππιβαλῶν
καύσωνα, πᾶσαν ἰκμάδα ζωογόνον ἐξέτηξεν ἀλλὰ τῆ πον
μὲν, ὁ μόνον εἶχον ἡμυνάμεν σίχοις ἰαμβείοις, πολλὰς
ἐλεγκίας ἀσση δὲ ὅλας ἐνιαντῆ με καταναγκάσαντ'. σὺ
ἢ ἐπεὶ κακῶπιῶν ἴππιφαύσας ἔποτε ἡμᾶς ἴππιλείψουσιν,
σὺ οἶδ' εἴτε διὰ τὴν ἀναγκαίαν εἴ παειέχοντ' ἠ νυῦ
παειείδον, εἴτε διὰ τὴν τ' ἀμαρτιῶν παρὲς τὸν θεὸν ἀνοδον,
μὴ παύσοιο ψυχαγωγίας ἡμῶν παροθυμῆμεν. πάντως
εἰδ' αὐτὸν σε οἱ Ζεφύροι ἴππιλείψουσιν, ἢ παρὲς τὸν ἀν
τὴν ἀρωμαποφόρον ἠ ὄωδία.

Τῷ Ἀνέμῳ. Ἐπισ. κα.

Τὸ ἐμὸν ὄναρ μοι λέγει, ἀνδρῶν ἐμοὶ ποθνήστατος
ἐκβεβαρβαρώσας λέγων ἐν μέσοις Βελλογῶροις. σκό-
πῃ γὰρ ὄσον ἐγὼ εἴ τῆς ἀγροικίας κρατῆρ' ἠ πῆπικα,
πασάτων

πασάτων ἐτῶν τῶν τ' σοφίας χωρῶν ἀποδημῶν, καὶ οἷς
ἐμεθύστω τ' ἀμυσίας. ἀλλὰ γὰρ τίς ἡμῶν δῶν τ' ἐναν-
τίαν μεθυοδῶμαι μέτην ἐκ εἴ τῆς σοφίας κρατῆρ' ἠ, ὃν
αὐτῆ παρὲς τῶ Σολομῶντι κίρησιν, ἐμφρονας ἀποδη-
κνύσοι σὺν τίως ἀφρονας. ποσάμις παρὲς αὐτῶν εἶπον
παῦτα δὴ τὰ κ' ἀσματος. δεῖξόν μοι τὴν ὄψιν σε, καὶ
ἀκνέλισόν μοι τὴν φωνῶν σε. ἠ δέ με ἴσσοφύρα, κ' ἴσσο-
κρύπτετε, ἠ ἴσσοκνίξῃ μάλλον σὺν ἑμῖς ἔρωτας. ἐγὼ δὲ
σερως, ἀφρογῆπυτ' ἠ, κινδιδῶν μῦθ' ἠ γνῶσται τῶ
βίῳ, κατὰ περὶ ὁ τ' ἠ χῆς ἐρῶν, εἴτε δαίμων εἴτε θεός. ἠ
ὁ πολυλάλητ' ἠ Τάνταλ' ἠ αἰεὶ μὲν διψῶν, αἰεὶ ἢ τὴν
πόσιν ἐξαπατῶμεν. αὐτῆς μοι τ' τῶ Σολομῶντ' ἠ
ἔπει λέγειν. εἶπα, σοφιαδῆσομα, καὶ αὐτῆ ἐμακρωῆτη
ἀπ' ἐμῆ μακροῦν ἴσσορ ὁ λῶ. κ' λέγων ταῦτα, εἰδὲν ἀλλ'
ἠ ἴππ' τοῖς ἐμοῖς εἰοικα παῖθεσιν. ἰατρῆια δέ τινα πολλῆ γε
δεῖ μηχανάσας. ἡμῶν μὲν οὖν, ὡς χρονοῖς εἰσιν ἐν γῆ Βελλο-
γῶρων, ὁμότροφ' ἠ ἠδὴ ἠ ἀγροικία, κ' ὁμοῖσι τ' σὺ διέ-
μη εἴτω θρύπης παρὲς σὺν εἰδότας εἰρωνδούδρος. χῆς
γὰρ παρὲς τὰς βίβλας παρήκαν τῶν χεροῖν, ὡς σε ἐπὶ πα-
ρεῖναι τὰ τ' σοφῶν ἐνηχῆματα. πολλῶ ἀλλὰ καὶ νυῦ σε
βίβλον Χρυσσομικῶν διεπέμψαμεν. ἠ ἢ τ' σοφίας πη-
γῆ ἠ σοφία Χρῆσος εἴη σε συνετίζων καὶ σιωμβιβάζων
ἐκ ὁδῶ τῶ τῆ ἠ παρβίη, ἠ διδάσκων τὴν αὐτῆ γνῶσιν μῆ
τῆς παρῆξως.

Τῷ Κερκύρας. Ἐπισ. κβ.

Καὶ πάλιν ἡμῶν ἐξ ὑψους ἀποσκοπῆ, ὅτι πάλιν ἐσε
σε μοι χράματα, ἠμῶντα δέσποτα. ὡν ἠ διῶα-
μις εἴτως ἴππ' τὴν ἐμῶν κατῆθη ἀγροικία, ὡς εἰ νηφῆς
ἴππ'

Ἐπι χλόω, εἰδὲ ὄμβρο· ἐπ' ἀφρωσιν. ἠδωῆν γάρ μοι
 ἢ Διολογήσε. Φιλαδελφίας ἠρτυμῆν χαρτί τε καὶ
 ἀλαπ. καὶ ὡς παρόντες πρὸς πλάκω, Ἐ κατησασιμίω
 τὸν ἐμὸν δεσποτῆν καὶ πατέρα ἀγάπης σωματι. ἀλλ', ὡ
 φθόνε, πῶς ἡμᾶς ἀλλήλων μακροῖς ἔτω τοῖς θρυγγίοις
 διέσησας, ἵνα καταμόνας κεντῆς ἐκάπερον, καὶ ἡ εἰς τῶ ἐνὲ
 εἰνά μέρῳ, καὶ αὐτὸς τῶ ἐνὲ, καὶ μὴ ἀρρήκτων γῆν) τὸ καθ'
 ἡμᾶς σαρπιον τῆ πλοκῆ δωμασίδρον. Διολογητὸς ὁ
 θεὸς ὁ πρὸ θεῶ λόγῳ, ὅς καὶ ὄν' μακρὸν ἐγγυὸς ποιεῖ τῆ
 ἔ λόγῳ δωμασίδ, καὶ τῶν γραμμῶν τῆ χαρτί. καὶ Διολο-
 γῶν ποιεῖ τὰ ἔ φθόνε σοφίσματα. εἰ γὰρ καὶ ἀπρω-
 φανίδημν ἀπ' ἀλλήλων, πρὸς πλάκω ἢ τῶ πρὸ καρ-
 δία, ἀλλ' ὀμιλιεμν ἀλλήλοις Διολογῶ τῶν Ἰπσιλῶν σῶ-
 ματι. καὶ δὸτ' ἔ καύσων ἔ λυπηρῶν ἀπερῶ ἀπερον
 ἀπαψύχουμν. ἠχῆς μὲν ἔργον ποιῶντες, καὶ ἀνιδιδόντες
 αἰς πρὸ τῶν θλιβόντων φωνὰς λαμβάνουμν. Διολογῶ-
 φίζοντες δὲ ὁμῶς εἰς ὄν' Διολογῶ τῶν ἐργῶν ἔ λόγῳ πρὸ
 τῆ καρδίας βαρέῳ πνύματι. εἰκὲν ἐπὶ δὴ μοι τῆς
 τῶν πρὸ σε διηγήσεως πρὸς πλάκω πρὸς πλάκω, ἀνὴ πρὸς πλάκω
 καὶ γὰρ σοι τοιαῦτα πρὸς πλάκω. ὡς δὸτ' ἔλοιο τῆ ἀμπελῶ
 ἐξῆς ἡμῖν ὄν' τοιαῦτα πόματα. ἐξέθλιψε μὲν ἡμᾶς
 Συναχηρεῖμα ὁ Ἀσύρι, ὃν ἡ μέση τῶν ποταμῶν ἡμῖν
 ἀμείλικτον ἐπαπέσφλεν. ὁ δὲ πρὸ ἢ πολλῶ τῶ μέτρω
 βαρύτερος ὄσω καὶ ἀφρονέστερος. τάτε γὰρ ἀλλὰ ἡ μωρία
 καὶ τῶ κακία ἀθλάσας ποιεῖ ὄν' αὐτῆς τρὸς φίμης καὶ
 ἀπράμονας. ἔτ' ἔ πρὸ τῶν ἡμετέρων σπλάγχων
 ἀνιστάσιν αὐτῶ, εἴγε δὲ σπλάγχνα καλεῖν ὄν' ὑπερον
 Ἰπσιβλάσας, καὶ ἔ πρὸ τῶν λαῶν κηπιουμν Ἐ μελιζουμν
 βραχέα πινὰ λαλήσασιν ἐγκοτῆσαι, κατέφαγέ με, ἐμε-
 λίσασέ με, ἐνέπλησέ με πικρίας, ἐμέθυσέ με χολῆς ἐνὲ
 λίγω

λόγω. ἔτ' ἔ μὲν αὐτῶ πρὸς ὄν' ὅς ἀν' ἡ εἰπέ με καὶ τῆ ἐκ-
 κλησίας, ἢ ἔδρασεν. ἔτ' ἔ ἢ ἀπμῶ, καὶ τινῶ ἔ κα-
 κιον πρὸς πλάκω, ὅς ἢ ὀμιλήσας ἡμῖν κατημιλύθη, ἢ πρὸς τῆ
 ἐκκλησία ἐν ἐορτῆ γῆν εἰσελθῶν. καὶ γὰρ καὶ τῶ τῶ
 πρὸς Χρησιανῶς ἐφθόνησεν. ἴν' ἐν τῶ κενῶ τὸ κατ' αὐτὸν
 αὐτὸν κρύπτηται. αὐτὸς γὰρ, εἰδὲ τῶ πρὸς πλάκω τῶ
 θεομήτορα εἰς τῶ ἠξίωσεν. ὡς μὲν ἄετο, εἰς τῶ πρὸς πλάκω
 θεομῶ, τῶ πρὸς ἡμᾶς ἀπαπένωτον, καὶ ἀνένδοτον. ἔτω
 γὰρ δαπονεόνηται. ὡς δὲ ἔγω κρινῶ, πρὸς πλάκω πρὸς πλάκω
 εἰς τῶ ἄξιοι, καὶ αὐτὸ δὲ ἔχων τῶ δίκω, ἐξ ὧν ἐπλάκω ὁ
 φασὶ μαίνεσται, οὐτ' ἀνέρας τίσιν εἰδῶς, ἔπε θεόν. ἀλλ'
 ἔλ' ἔ τῶ πρὸς πλάκω αὐτὸν λύσας ἡμῶν. ἐκ τῶ τῶ
 πρὸς πλάκω ἡμᾶς Διολογῶν ὄν' ἐνταυτοῖ ἀπαξά-
 παντας οἱ μὲν, ἀπεσάλησιν μένον. οἱ ἢ, καὶ ἐπανέσησιν.
 πᾶσι δὲ ἀπλάκω ἢ κακία ἐνεκυβίστησεν. ἡμῖν ἢ Ἰησῆς
 ἔ πρὸς πλάκω τῶ πρὸς πλάκω καὶ πρὸς πλάκω καὶ ὄνομα. ἔ μετὰ
 τῶ τῶ σπλάκω φθόνε, τῶ ἄλλων σκορπιουμν, λυγροκαρδῶ
 ἔου δὲ καὶ ἐπλάκω. ἔ πρὸς πλάκω ἢ ἄρ ἡμῖν τῶ γλυκειῶν
 ἐκείνω φωνῶ. Ἰαρήετε, ἐγὰρ νενίκηκα τὸν κόσμον. μὲν
 ταῦτης ἐπὶ καὶ νῦν βραχέων ἡμᾶς εἰς τὸν πλάκω ἐκεί
 με καὶ σκλεῶ, καὶ ἔ πρὸς πλάκω ἐκτρεφέ με ἀναπαύσεως.
 τί ἐπὶ. ὡς πρὸς πλάκω ἀρκεοῖς ὁ ἀπ' ἀρκεῖς ἀνθρωποκτό-
 νῳ πολέμῳ, πρὸς πλάκω τρῶσεσὶ τε καὶ πλάκω, ἔ πρὸς πλάκω
 ἔ πρὸς πλάκω βελῶ κατ' ἡμῶν ἄξωων. πρὸς πλάκω καὶ πρὸς
 πρὸς πλάκω τῆ ἀγνοσίῃσας, λυγροκαρδῶ. τὸν γὰρ μοι
 τῶ δὲνα πλάκω ἔ πρὸς πλάκω, ἀνθρωπον πλάκω κακοτεχνίας
 ἐργάτῳ ἀμα καὶ ἐργασίον ἐπανασήσας, ἐμὲ μὲν, μι-
 κροῦ ἔ τῶν καταβαινόντων ἐν τῶ φῶς ἔπετο. ἐκείνον δὲ,
 φονέα, φεῦ τῶ ἐμῶν κακῶν, ἀπρὸς πλάκω. ἀλλὰ τὰ κατ'
 ἐκείνον ἐκτρεφέ με μακρότερον μὲν ἢ κατὰ τῶ ἔσαν
 Ε χολιῶ

απολλύει μοι λέγειν ανιαρώτερον ἢ, ἢ καὶ πῶς ἐνέσσω σοι
 ἀλυπίαν ἀκέραιον ἵνα μὴ λύπῃς ἴπτε λύπη γῆρας, διὰ τὸ
 εὐχῆσθαι εἰς ἐκείνον ἢ εἰς ἐμὲ Φιλαδέλφον. καὶ γὰρ πῶς
 σφύλλοι νεφελῶν, ἢ κακοῖς δρών ἐστιν ὁ πάσῃ κακῶς. καὶ
 διὰ τούτοις καὶ ἐλεηθῆναι τον. καὶ ταύτην ὁ παρὶ τῆς λό-
 γῆσι λυπηρότερη. πᾶσι μὲν γὰρ παρὶ τούτων λέγων.
 ὡς ἂν μὴ διὰ πῶς δὲ χειρῶν ὑβρίσῃσιν οἷς τε
 ποιῶμεν, ἀμὴν δὲ λέγειν ἄξιον. καὶ οἷς λέγουμεν, ἀμὴν δὲ ἐν-
 νοεῖν προσήκον. αὐτὰ γὰρ δεῖ τὰ τοιαῦτα κατὰ χωνυέσθω
 ἵνα μὴ δῶμεν πλεονεξίαν χωρὶς πῶς ἔλαττο πάσης. καὶ
 ἀλλὰ ἢ ἀποφασίμην τῶ ἀδελφῶ, καὶ αὐτὸς ἄσπον-
 δῶ μὲν, ἢ κατὰ σικτῶ πῶς ποικίλμασιν. ἀνακόλαστον
 ἂν δρώμεν, ἀναξάνων πῶς ἀηδία. πῶς ἀλλὰ καὶ τὰ
 αὐτὰ τῶ λυπηρῶν τῆ σῆ-τιμιότητι δηλῶν ἀμυδρῶς γε-
 λοντες προσῶπον αὐτῶν ἐπεμνήσθημεν. διὰ ταῦτά μοι
 ἀναγκαῖον, πῶς ἴπτε τὴν βασιλέα σέλλεσθαι. ταυτὸν δὲ
 εἰπεῖν, τὸ ὅλον ἀνδρῶς ἀναμετρεῖν Χάρουδιν, ἢ Αἰγυπτιοῦ
 διέναι, χαλεπὴν ὁδὸν δὲ γαλέλω τε. μὴ γὰρ οἷς με, τὸ
 θεῶ ἀνθρώπε, πῶς ὁδὸν ταύτην ἐλάττω νομίζειν πασῶν
 ὧν ἔσθω σὺ φέων, ἢ πῶς δοκῶσιν λύσιν τῶ δυσχερῶν.
 μὴ δεσμὸν δοκεῖν ἀρρηκτότερον. ἢ ταύτην μόνον, ὅτι στρα-
 ταπέδω πῶς βάλων ἴπτε σκοπῶ χεῖμα ἴπτε φθονον ἢ
 μισητὴν τῶς ἀμαρτωλαῖς ταύτης ἡμέρας. ἔδ' ὅτι δεῖ
 μὲν ἡμῖν σὺ ἴπτες τῶς ἔσθω τικτῆν, εἶον τὸ ἔμυθε.
 Ἡ λύσιον ἐμῶν τῶν μὲν τελευτῶν ἐν σπαραγμοῖς τῶ ποι-
 δείας ἡμῶν, καὶ ἐδιδάσκουμ, ὅτι ἐσπαραγμῶν ἐτέρως,
 ἐν ἔχοιμην πάντας ἐπίπτες ποιεῖν, οἷς ἂν ὀμιλήσῃμην.
 τῶς ἢ ἀρχῶν χεῖρον τῶ ἡμῖν ἀνέναι, ἢ καὶ τὰ δένδρα
 χεῖρος πῶς ἀλλῶν καρπῶς. οἷα τὰ τῶ ἔσθω δῶν μῆ-
 λα τῆ παισὶ κακαρποφόρηται. ἢ γὰρ ἢ πῶς αὐτὰ πῶς

πῶς

παντὲς ἢ πῶς ἐν ἀπαυτέμετα. καὶ μὴ παρὶ σὺ πῶ-
 κρῆς τῶ σὺ ἐκχεραπέφν πῶς ποδευθῶν μὴ λίγμασιν
 ὡς κατὰ ῥῆτοντες βλασφημῶμετα. ὡς ὄφελον γε ἐκεί-
 νος σὺ ταῦτα λέγοντας. ἔκην ταῦτα μόνον πῶς πῶς τῶ
 στρατόπεδον ὁδὸν ἀνάντη ποιῶσιν ἡμῖν ἢ σενῶ τε καὶ τε-
 θλιμῶν, καὶ ἔδ' ὅτι τὸ τέλῳ ἀγαθὸν ἔχουσι. ἀλλὰ καὶ
 τῶ δὲ χαλῶδες τῶ τῶ μοι σῶμα, ὅπερ, ὡς οἶδας, καὶ πῶς
 πάντα μὲν πόνον, μάστιγα ἢ καὶ τὸν ἐν τῶ ἰδοῖς, ἀσθένες τε
 σὺ δὲ ἀλυπν. εἰ ἢ σὺ γε δύσας ἀκίλῶ, καὶ ἔσθω ἰμῶν
 πῶς τῶν δὲ χῶν πῶς ἰσῶζῃ διώαμην, πάντα ἔσθω ἡμῖν γε-
 νήσεται, τὸ θέλημα τῶ φοβεμῶν αὐτὸν ποιῶντῶ θεῶ,
 ὁδοποιῶντῶ ἡμῖν διὰ τῶ σῶν ἀγγελικῶν δὲ χῶν, καὶ σὺ
 λίθῶς ἐκ τῆς ὁδῶ ἀφορίπτοντῶ.

Τῶ αὐτῶ. Ἐπίσ. κγ'.

ΟΥ δὲν ἐμοὶ λοιπὸν δυσχερῆς, ὅτι τῶ πάντων ἡδίων ἢ
 καὶ γνώμης ἢ γλώττης ἐδεξάμην πῶς σφῶνμα
 καὶ ἢ πῶς σκαρον, ὡς ὑψηλῶ ἀέρῳ πῶς γῆν δεχομέ-
 νῳ ἄμα τῆ συσῆσῃ καὶ πῶς ἀλύσιν, ἀλλ' ὑφῆσος καὶ
 πῶς ἀμῶνον. γράμματι γὰρ ἐποχῆμῶν ἐκ τῶ σῆς μεγα-
 λοπρεπείας, διέβη πῶς πῶς ἐμῶ ταπνότητι, ὡς πα-
 ρεῖναι μοι πῶς σφῶνείσθω πῶς σῶ οἰσῆς ἂν ἐβλήσῃ-
 μι, τὸ εἰλητάρον ἀνελίπτοντι. ὅπερ ἐστὶ ἔσθω σὺ τῶς ἔχῃ
 δῶπτινασῶμῶν τῶς ἴπτε μῶν τῶ σαρύτησῶ. διεξιόντι δὲ
 μοι τῆ ἀναγνώσῃ καὶ τὰ πῶς τῶ σῶμα οὐδὲν ἀλλ' ἢ τὸ λατῶ-
 κηδες ἐκείνο πίνετα φάρμακον. ἢ ἵνα τὸ οἰκνότερον εἰπῶ.
 διὰ πῶς δῶπτινασῶσιν σῶν νῦν τῶ Κολχῶν τῆ τῶ Κολ-
 χιδῶ Μηδείας τέχνης τὸ γῆρας μοι δῶπτινασῶ, καὶ ἢ νεῶ-
 σῆς ἀνακαμνίζετα. ὁρῶς ὁπίσθω ἐν καιροῖς δυσχερῶν

Ε 2 ΚΟΙΝΩ

καινων αυτος ουτω α δια σε κη τις ους ουτιχιας. αι κη
 πας υμναμιας των παλαιων υπερβαλλασιν. εγω δε
 κη τον καιρον της υποδοχης το παροφωνηλικε δεξιον
 οϊωνον εφημι. κη λιγον τειπο. επει ε απεπς ο παροφω-
 των επιδεξι. απιοντι γαρ παρος τον μεζου Αχιλλισ,
 ως αν τη πασηγρη στωροτασμι. κη πτω οδον ανεχθη-
 ριαδη το γραμμα σα. ου δε κη αυροθι εμπικρανη τις
 ημας θλιβασι, πος της απλησιας θεραπευταις, πος πα-
 λεμοιοις ε διαγγελικε επαγγελιματας, πος αλιτηριοις
 το Χριστιανικε ταγματ. ο μονον εκης το βελ. ο
 επιπεμφον πος καταρατοις. οι πτω ρασερα ε παροδο-
 χεως αδη σενω δοποδφκνυοντες, επιρουρωσι τα παρο-
 τηρηματι. το ουτ μη ο κακεινο το μεζου κη τις χηρωσα-
 μη. Ιησες υπο πτω οικειαν χηρα ποιησαι το. κη
 της ρασρησ αυτων απσμερ. συσειλαι τον μεζου ογκον,
 διαφορησας το οιδημα. ειτε ωσπερ πτω Ζακχες ρασερα
 διωκονομησεν. ειτε ως τις των παρ Ισραηλοιοις αθεραπει-
 των αλλως δεχοντων. οισ επαφηκε ουτ δοποτομης ια-
 ρεα Ρωμαιαυς, τιμοντας τε κη καιοντας. σα η ημε
 αμωμον πτω οδον παρωντ. αυτον αι εκ δεξιων, ινα
 μη σαλαθης, κη δια τ πενητων, ε δια των αλλως αυτω
 αι ακημωων. μαλλον η αυτον εικονιζοντων, υποδεχο-
 μηα γησιως τε κη παλασιας, κη πος εργιοις το Φιλιτρον
 δεκνυοντ. ηειη ρξον χαλκεν ουτ βραχιονας. κη περι-
 ζωννιων σε διωαμιν, διασκορπισαμεν εν σοι εθνη τα ουτ
 πολεμυς ηελοντα. τοξον συντηριβων, κη στωθλων οπλων,
 κη θυρεα κατακαμων εν περι τω τ σης παροθυμιας δρα-
 τηροτη. ζεοντι. κη εν τω εγγιζειν επι σε καικεντας,
 κη εδρατασεντα παρεμβολω τ το κυριεσ εκθρων,
 αυτοι αιθρησμεν. ε τ διαβελων αυτων εκπεσσιεν. κη

κατα

καταδιωξοις αυτου, κη καταλαβοις. ε εκθλιψαις, κη
 ως πληρον τ παλατων λεαναις ουτ πτω παλατειαν το
 αιθερ Μωαμετ ερξαστας. ε ταυτα σοι ουκ επυχομαι
 μονον, αλλα ε πεποιθα οτι εσονται. ε γαρ αδικ. ο θεοσ.
 ωσε μη ε ψυχης καθαροτητα κη χηρων γημοιότητα εν
 παρισιας παροκληθεντα δεναι τ νικησ τον σεφαρον. εγω
 δε σοι ηδη κη τον επιτικιον ανακρυσμαι. επαταξε δια-
 βιδ εν μυριαπιν, ο παροτατ. των νω, κη μαχημοτα-
 τ. ο παροταξας πτω της επιθυμιας αρκτον, κη τον
 εμωμητε θυμε λειοντα. οφ ε το ελε. μη διασκε-
 δαση, ο δικαιοσυνας αρπαων, κη ορων ευθυτητας κυ-
 ρι. αι τηρων κη κακωστωσ πασης αυωτρον κη κα-
 κωστωσ.

Τω μεγαλω δομεικω, κυριω Αδριανω.
 Επισ. κδ.

Εγω η κη νεκροσ ηδη ηρωδω. πασεβασε με-
 γε με αιληηπορ, ε τις κατατατω ε αδη τε-
 ραις, ωρα σα νω εξεγειρομαι. ε δοποκαθισων το ψυ-
 χιδον, στωρασ μοι τα οσα, ε στωαρμολογεις πτω δια-
 λυσιν, ε στωαρμασ αταρεφης, κη δερμα στωπεινης, ε γινη
 μοι ζωπαροχ. βελη στωελκυσω της απσφειας το
 ωραπετασμα, κη δεξω σοι ε λογα το βελημα. εμοι ε
 νω βις πτω συγχυσιν βλεποντι, κη πτω υβερν τ παλε-
 νεξιας, ε πτω αυαιδηα, ετωσ απηρωθρισωμωως εν-
 παροβουσιας, κη μιανομωρης τα πασηματα. κη ουτ μη
 τα δημοσια πααπιοτασ, παρητασ μαλλον η παρολο-
 γυα. κη ηεικσ ομσ νομυα κη βασιλικασ ενπολασ δεραχησ
 ηρωμωμυασ υφασματα, τοποδη τ τσ Αναχαρσιδ.

Ε 3

προς

πρὸς τὸν Σόλωνα μύας μὲν κρατῆντα, (Φησὶ ἡ ῥηγνύ-
 μωρα τὰ ἢ ἔλαξ τ' Χριστιανῶν ἀγόμενα καὶ Φερόμενα
 μὴ οὐτ' ἄλυτα μὲν μὴδὲ σάροντ' ἄ. πᾶσι μὲν σω-
 τηρίας ἐλπίς παύθηται. ἢ πνεῦμα ψυχῆς συμφοραῖς
 ἐμπαγίσης εἰπὼν τις οὐκ ἀμαρτήσῃ). πάντες ἢ λογισ-
 μοὶ διελύθησαν, ἔνεκρωθεις ὁκείμω τῆ δόξα γνώσῃ τῆς
 τοῦ κακῆ διαφθάρσεως. ὡς δ' ὁ παλαιὸς ἄγγελος σε γαμ-
 βρὸς, τὸ τῆς ἀγαθῆς θελείας ἔργον, τὸ ἐν τ' κολάσει τ' νυῦ
 τῶν κακῶν σὺρροίας κείνον, τὸ ἐν τ' πάντας κηζέσαις ἀ-
 κήντης ῥόδον, ἢ θεόπνευτος ὄντως ψυχῆ, τοῖς ἐγγυὲς ἡ-
 μῶν πρᾶγμασιν ἴππιας, ξένον ὠραῖη μοι θεάμα, ποτα-
 μὸς δὲ ἀλμυρῆς ῥέων γλυκὺς, καὶ ὁδοιπόρ' ἄ. Διὰ βορβόρος
 ῥέων ἀμόλυτ' ἄ. τ' σὼν πάντως ἐντολῶν δόπο τελέσ-
 ματα κατενόησε. ἐνταῦθα μοι τό τε δόπο πάντες πνεῦμα
 τ' χρησιτέρας ἐλπίδ' εἰσέπη πάλιν, καὶ πάντα σωετε-
 λέαθη παρ' ἐμε, ὅσα τ' ἔ. Ἰεζεκίηλ Φελιτῆς ἐκείνης ὁρά-
 σεως. ἀρά σοι μετρίως ὀφείλω τὰς ἐν δ' ἰαῖς ἔ. ἐπαί-
 νοις χάριτας, τῶ ψυχοδότῃ, τῶ ζωογόνῳ ἢ πρᾶυτας
 ὅσας, εἰ θέμις εἰπῆν, κατὰ τὰς τοῖς ἀδιορθῶτοις ἐχθροῖς
 τ' χρησιότητ', τῶν ψυχοφθόροις. τοῖς ζωολύταις. ἀλλὰ
 γὰρ οἷα πεπίνθημεν, κείνον ἀτεχνῶς ὁ νεανίας, καὶ ῥέδον
 ἐπ' ὀλίγον δ' ἰαῖας, μᾶλλον ἢ τῶ θεῷ Διὰ τ' πενήτων
 δ' ὠδῆς ἡνόμεν' ἄ. ἢ διον ὁσφρασηντα τ' δόπο φορῆς τ'
 ἔργων αὐτῶ. ἢ τῆς ἔ. πάλαι Νῶε ἰουσίας. εἶτα πρὸς τὸν
 ὑμέτερον ἀέρα δέβη, μόνω ἡμῖν πλὴν μνήμω ἐγκατα-
 λιπὼν ἀπαράκλητον. τίς γὰρ ἔ. λοιπῶ τῶς μὴ κτηματί-
 τας τὰ παρ' ὄντα σωάξῃ, ἄ. δ' ἐν τῶ πῶματι τ' δόπο-
 ρίας πρὸς τὴν εὐπορίας τάξιν ἀνάξῃ. τίς ὀφρανοῖς
 δάσῃ μικρῶ ἔ. χάριν ὁμολογεῖν τὰ θανάτῳ, δὲ ἢ πα-
 τέρων ἀσθενῶν σερηθέντες ἀτέλαβον τ' πτωικαῦτα δυ-
 νάμενον.

νάμενον. τὴν ἄ. πρᾶγματα θείας ἀπηχήματα ἀγαθό-
 τητ' ἐπείσεσι, κήρας ὄρον. τὴν ἄ. ὀφθαλμοὶ τοῖς ἀ-
 δικεμένοις δάκρυον ἀποσάροντες ἄ. ἀδικέντας πλέον
 θρηνήσασιν ὡς γὰρ μέμνηται τὰ μείζονα, καὶ σπεύσῃ λοι-
 πὸν ἔ. τ' λῦσαι τὰς ζημίας ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσι. τῶ
 μὲν πλὴν μείζονα, τῶ ἢ πλὴν ἐλάττονα. τίνα καὶ πένης ἐυ-
 ρήσῃ καὶ τ' πλεσίων ἀρπάγων ἐκδικον. καὶ πλεσίων καὶ
 πενήτων κακῆθων καὶ συκοφαντῶν σαύδικον. τίνα θερα-
 πείων ἐυρήσῃ τ' ἄ. γματ' ἔ. θεῖς θεραπείων, ἔ. Φι-
 λοκρινέντα τὰς ἀξίας, ὁ τοῖς ἀθεοῖς σπεδάξῃ. οἱ πρὸς
 τὸ μισέθειον αὐτῶν, τῆ ἀπιδείων ἔ. θεοῦ δελων αἰαγ-
 καίως σωεκαφανόμενον, δόπο λογίαν παρ' ἔ. τ' πρᾶσῃ
 δικαιομένων ἀναξιοτήτα. ἀλλὰ πάντως ὡς αὐτῶ κρείτ-
 τονας βλέποντα, καὶ ἀγιασθῆναι Διὰ τῶτων τῶ ἔ. πνεύ-
 ματ' ἄ. χρισματι. καὶ ἐπιτελείωται τὰ θεῖα, καὶ ἀγιαστικῶ
 πιστεύοντα. ἔ. ἄ. μὴ οὕτω τ' γνώμης ἔχοντας, ἀμνήτεις
 καὶ ἀτελέεις τ' δέμενον, καὶ πᾶσις ἀγιαστικῆς ἀμετόχεις
 χάριτ'. οἱ γὰρ ἀγιασθῆναι εἶναι τ' ἱερέα πιστεύοντες, καὶ
 εἰσὶν ἄ. ἄ. τῶ τῶτα ἀγιασθῆναι ἴππιασκοντες, αὐ-
 σοι λοιπὸν εἰσι τὴν ἀγιασθῆναι ἀπιδείοντες, ἢ μὴ τριούρον
 αὐτὸν νομίζοντες, ἀμαίροι τῶ κατὰ Χριστὸν ἀγιασμοῦ
 ἀκνύονται. ὁ γὰρ ἀγιασθῆναι ἀγιασθῆναι ἀγιάξῃ. καὶ τί
 δεῖ τῶτοις πρὸς τὰ Χριστιανῶν εἰσαθίξωται. τίς ὁ καὶ
 ἰδεῖν οὐκ ὄπως ἐνωτίσασθαι ἄπιστον ἐν τηλικούτῳ ὑψῆ τ'
 αἰαγιασθῆναι σερησῃ, ὡς ἀν' μὴδὲ γογγύσασθαι Βουλγαροῖ.
 ἐν μόνον μέρ' ἄ. ἐλυπησεν ὁ πασιέβασος, ἄ. αὐτῶ γνη-
 σίως δελεῦοντας, ὡς οὐ μόνον κερδῶν σερηθέντας, ἀλλὰ ἔ.
 ἄ. πρᾶσθον ἐκδαπανησῆναι, ἔ. καὶ πλὴν παρομίαν αὐ-
 θρακας ἐυρόντας τὸν θησαυρόν, καὶ κατακαέντας δόπο τῶν
 ἐν τρυφλῶν πρᾶσθον ἀπιδείων. μᾶλλον ἢ τ' ἀληθέστερον

εἰ. 39

εἶπεν. εἶδετέ τις λελύπηκε, μείζον πάντων κερδῶν ἡγή-
 σάμεν, ἢ πλάττει πρὸς οὐκ ἀπώλυσαν, πλὴν
 τῶν ποικίλων ἐργῶν ἔνεανία μεγαλοπρέπειαν. τοῦτο γὰρ
 δόξαν ἀγαθῶν, πέναν αἰρεῖσθαι μᾶλλον τὴν δεσπότην
 ἐν εὐφημίας πλεπίζουσαν, ἢ πλεπίζον διὰ δυσφημίας
 πτωχίζουσαν. ἀλλὰ τῷ μὲν καλῷ καγαθῷ σεβαστῷ Φωκ-
 τῆς ἐτ' ἀρχῆς ἔπ' ἔ, ὡς τῷ ὄντι τὸ π' κακιώσεως, ἢ
 σκλήρωμα Κηδάρ, ἢ σιδηρὰ κάμιν, ἢ διὰ τὸ πρὸς
 τὴν ἡμετέραν μακαριότητα μονοεὶ πένους φέρει. οἱ
 δὲ τῆς αὐτῆς χρηστέτητ' ἀπολαύσαντες, πενθῆντες
 εἰσὸν ὡς βαρυτέρως ἢ πρὸς εὐν πρᾶσι μὲν ἔδωκε
 ρῶν. τὸ γὰρ κακὸν μὲν τὴν ἔραθ' ἔπειραν κείνον σὶ,
 ἢ τίς σῆς, ὡς ἔτω διδάσκοντι, καὶ ἔτω διδασκαλῶν,
 παντὸς ἀγαθῆς ἰπύροισιν ἔραθ' κυρεῖς ἐπεύξονται. ὡν
 αὐτὸς τὰ πρῶτα τὰ πρῶτα οὐκ αἰχμῶμα. ἢ δόξη θεὸς
 ὑμῖν τε αὐτοῖς, ἢ τίς ἡμετέροις, ἔ τίς πρὸς ἡμᾶς, ἐν τῷ
 ἀγαθῷ πλείωσιν, ὄξίαν, εὐροισιν, πάσης ἀπώλως τηρῶν
 αὐώτερον κακιώσεως ἢ κακώσεως.

Τῷ Σεβαστῷ, τῷ Πακκεραίῳ.
 Ἐπισ. κέ.

Κ Αὶ κύριε παρεβίβασε τὸ ἀμάρτημά σε, ἀλ-
 λως πε μηδὲ τηλικῶτον ἐν ἡλίον αἰετὸν ἐκεί-
 νος ὀφθαλμῶν ἴσατο. ἐγὼ δὲ σε ἢ τὸ ἀγαθὸν πάν-
 σέβαστό με ἢ, ὅτι ἢ τῶν ἀμαρτημάτων κένωπας
 ὡς καμήλας ὄρεος, ἐναντίως ἢ τῷ θεῷ τῆς θείας γλώττης
 οἱ Φαρισσαῖοι κατωνειδίζοντο. ἢ τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ κάρ-
 φ' ὡς βαρεῖαν δοκὸν λελόγισαι. ὁ μεγαλύτερον κρηπίδα
 τῆς δρετῆς ὁ κατ' ἡμᾶς λόγ' ἔπειται. ἄπερ δὲ χλω
 εἶναι

εἶναι σωτηρίας τὴν εἰπετ' ἴνους κατὰ γνώσιν πεπιστεύ-
 καμεν. ἢ βάλλ' ἔτως, αἰ κέν τι φάθ' μερόπεσι γίνεο.
 ἢ μή σε τ' ἀγαθοφελείας ἔραθ' κινήσῃ τι τῶν ἐκ ἔκ-
 μα, οἷς οἱ κερφότεροι πετιδύμεθα. τὸ πεπὸ μλῶν αἰ-
 μεταστάτως. αἰς ἀπλῶς μλῶ αἰχμῶ Χριστιανὸς νομο-
 θετείσθ, ἔραθ' ἔ μηδένα λυπεῖν αἰρετῶν. τὸ γὰρ καὶ
 τὸ φύσεως ἐνταλμα. ἢ ὑπερβαίνῃ ὁ ἔραθ' ἀγαθῶν
 μαθητῆς ἰπύτα πειται. ὁ μὲν γὰρ νόμ', ἢ τὸ ἔραθ'
 φύσιν εἰς τὴν φύσιν ἀποκαθίστη τὴν ἀνθρωπῶν. ὁ ἢ τὸ
 θεῷ λόγ', ἢ ὑπερ τὴν φύσιν ὄν' αὐτῶ πηρομλῶν
 πῆσι. τὸ γὰρ δὴ τὸ πρὸς τὴν φύσιν ἐνώσεως αὐτῶ
 καπρῶμα, ἢ ἐκνίκημα. πλὴν ἀλλ' ἢ τῶν πολλῶν θη-
 ρωδῶν τίς ἰμομηρῆσιν ἰπύπῶντων, ἀποπύσθαι μὲν
 τοῦτο ὄν' χρηστοτέρως ὡς μεγαλύτερον σωτέλθαι πε-
 ρεσκῶσε. τὸ μηδενὶ λύπῶν ἐθέλθαι λέγω. ἀλλὰ σὲ τοι
 ἀξίεμν ἢ πᾶσι τὰ ἀγαθὰ διὰρκῶς συμβελέσθ, ἔτω
 τε τὴν ἐνότητα τὸ πίσεως ἐν τῷ σπυδῆσθ τῆς ἀγάπης
 τηρεῖν. ὡς τὸ δαίκεν ἀλλήλους ἔ καπρῶν ἔτε τὸ φύ-
 σεως ὄλως, ἔτε πολλῶ δὴ τὸ πίσεως. ἔτω γὰρ ἰπύσεα
 τὴν καὶ δαψιλέστερον ἐλκύσας πᾶς ἔραθ' θεῷ χάρι-
 τας. ἢ ἔ τηροῖο πίσης κακιώσεως ἀνώτερον ἢ κα-
 κώσεως.

Τῷ Ταρωνίτῃ, κυρίῳ Γρηγορίῳ.
 Ἐπισ. κς.

Κ Αὶ πῶθεν ἂν καὶ τίς ἀποπίσαιμ' ὅτι πᾶς
 χάριτας, μεγαλεπιφαιέσασθ μοι ἐν κυ-
 ρίῳ ἢ καὶ αὐθέντα, ὅτι με πάντων ἀν-
 θρώπων ἀληθῆσθαι δεικνύεις ἐκάστοτε. καί μοι ὄν'
 ἔπειται.

ἰπαίνας, οἷς δόποσμιυόνην δοκῶ σε, μάλλον δόποσμιυόςης
 αὐτός, δόποφάνων ρύτες, εἰρήτορ σφιστικά κολα-
 κούματα, ἀλλὰ καὶ πιδύματ σιωηδομὴ καὶ οἴτως
 καλοῖ, σκιρτήματα, καὶ σμάτα σφίφημίν εἶδοτ δρε-
 πλὴ ασμάτα. ἰδὲ γὰρ ὅπερ ἠγγέλη μοι πρὸ βραχέων,
 πόσ τιμήσαντ' ἐν ἀκοαὶ φιλάληθοι τε καὶ ἀφθοιοι ἐνί
 γὰρ τροπαίῳ δυοῖν ἐθιῶν ὀφρύας κατέσπασας. καὶ τῶ
 τῆς Περσικῆς δόπονοίας πύργω συγκατεῖλες τὸ τ' Φραγ-
 γικῆς δόπονοίας ὑψωμα. καὶ Φινέες ἐδείχθη νε σφίμῶν
 τῶ δωματῶ σε σφρομάση δύο σιυενκεντήσας ἤθη πρὸ
 κυρίῳ ἀκαθάρτα. ὅτε γὰρ τὰ Νεσμῶν Φορολογίην εἰσ-
 θας, τὰς τε ἀλλὰς πρὸ Πόντου. Ἐλλῶιδ σφίφης
 ἐντὸς Γαναιδ σφίπταμῶ καὶ λίμνης Μαυάπιδ σφί, καὶ δὴ
 τῶ τῶν Κόλχων πρὸκαθηδύλω, εἰ αὐτῶ γε ὀρξομέ-
 νλω τῶ Φάσιδι, ἀλλὰ μὲν καὶ τῶ τῆς μικρῆς Ἀρμενίας
 ὑπερκεδύλω ὑφ' ὑψηλῶ κολωνῶ, καὶ αὐτῶ γε σφίμ-
 πασῶ Ἀρμενίας. Μαρυανδλῶς γὰρ καὶ Γαλάτας, καὶ
 σφί ὀμόρεσ ρύτοις Καππαδόκας, παρήμι. καὶ παχὺς,
 ἤδη καὶ βαρὺς τῆς Φορολογίας γρόμω σφί, ἐξεκόπη τὰς
 Φορολόγας χεῖρας τῆ σφί ξίφας ἀκμή, καὶ Φορολογεῖσθαι
 μάλλον μετέμαθε. τὰς τε σκδρομάς σιυαλείς, ἀς λη-
 σῶν ἀπεθρασιῶετο. καὶ τῶν ἐνέδρων δόπογῆς, ἀς ἐκ-
 δηλῶν τῶ Τάρωνι μάλλον ἢ πόλις ἐπάνω ὄρεσ κεδύη
 πρὸς ἢ σφί σιυαίδλω πολέμας ξηρόχθεα Διαγῆς εἰσ-
 τὴν ἢ ἀχθεα, καὶ πόλις ἢ ἤδη μυρταίδρεσ, ἀς αὐτῶς μό-
 λις εἶλε, τάχιον ἢ λόγ σφί δόποβαλῶν ἔτω τῆς τύχης ὀ
 κύβος αὐτῶ πρὸς τὸ βαρυσυμφορῶται τον μεταπέπλωκε.
 μάλλον ἢ τὰ σφί γε σφί ζυγά, τῶ πλάσιγχα τ' σαῶν δρετῶν
 βαρυτερον αὐτῶ ἐπέκλινεν οὐχ ἢ πον ἢ τὰς τῶν ἐντρο-
 φηθέντων αὐτῶ πρὸ τ' σφί δρεχῆς. ἐντεῦθεν καὶ πέπασα,

μη

μη μῦθον εἶναι τὰ πάλα Ρωμαίων ὑμένεμα τροπαία.
 μάλλον ἢ καὶ τ' ἀληθείας ἐλάτω τὰ πρὸ ἐκείνων λε-
 γόμενα. ἐν σοὶ ἢ ἐρῶ τῶ ἀλήθειαν. ἐρῶ ἢ, ὅτι καὶ ποσῶ τον
 ὑπερέχειν ἐκείνων ἠγείτασε, ἔσον ἐξ ἐνδεεσέρων τῶν
 πρὸ σκδῶν ἀρμηδῶ σφί ἀπιοηκοῖς ἐκείνοισ σιυτῶν.
 ἔτω μεγαλοδυάμον διδῶς τῶ σὴν ροπλῶ τῶ τ' πρῶγ-
 μάτων ἐνδέον π. καὶ βέλεταμ κδρ σε μηδ' ἀν ἔλωσ γρέσθ.
 ταιμάσθ ἢ ὡς καλὸν γρόμωρον. καὶ καταρῶται μὲν τῆ σφί
 γρηνοσ, σφί δαιμονίσθ ἢ σφί γρηνοσμδῆς. εἰ σφί μὲν ἀ-
 τεχνίαν καπέχεθ, ὡσε πειραφλώαι τ' σὴν κδρ γρό σφί
 ἐν σοὶ. εἰ αὐτῶ ἢ γρέσθς ποιῶτων παιδων ἐπέυχεταμ, καὶ νῦ
 πρῶτως αἰσθάνεθ) δυσυχῶς σφί ποσῶ τον τ' πρὸ σε σφί-
 τυρίαις δρεθῆς, ἵνα καὶ πλεῖον ἀλγήση πωλθόνων δόποσε-
 ρέμω σφί. ἐν μόνον εἰς πρὸ σκκληπιν ἐχθ τὸ πρὸ σφί γρο-
 ναιοτάτῆ Ρωμαίων τὰ πρὸ σφί παθεῖν. ἐπεὶ καὶ Φιλίε δο-
 ξάζεσθ τον νικῶντων τῆ τ' νικῶντων μεγαλῶότηη. καὶ εἰ
 παρῶ Ὀμηρ σφί, εἶπεν ἀν καὶ νῦ ἐφ' ὑμῖν.

Πρίσθε μὲν ἐσθλὸς ἐφθρε, δῖακε δέ μιν μέγ
 αἰμείων.

Εὐελπις ἔσο καὶ σὺ πόλεων καλλίσθ Νεοκαισάρεια. σφί εἰς
 μακρῶν ἔξιν τον ἐλδθερωτῶ σοι Γρηγόριον. σφί ἀή-
 θης εἰ σφί πρὸ Γρηγορίων δρεγρετέισθαμ. καὶ τὸ γῆρας
 δόποξοσμδῆ τῆς νῦ κακότητ σφί, Φανήσθ ὄντως Νεο-
 καισάρεια. ἐχθς ἀράσῶνας τὰς γείτονας. πρὸσεύχε τον
 καλόννυμφιον τῆ σφί σοι νίκη σιυαφθησόμενον, καὶ σφί φα-
 νωθησόμενον σφί σφί τῶ ἐκλίθε πρῶς. Χερίσθ γὰρ ἰσθ
 τῶ Ταρωνίτῆ τὰ τροπαία. ἀλλ' ὀ μὲν ἀθεῶτατ σφί Τερε-
 κας Δῆ σφί κάτω νεφ. εἰ τὰ ἐν σοὶ μόνῶ βλέπθ, ὀ παν-
 ταχῶσε χθῆς πειάγων τὰς σφί σφί κῆρας τῶν ὀφθαλ-
 μῶν, καὶ πεινοῶν ἐξ ἀλείφθ γλῶ ὀ μὲ πᾶσαι καὶ δα-
 λασῶν.

Ε 2

λαοσαν. πῶς ἄρα καὶ πρὸς τοὺς συμβατηρῆς λό-
 γους ὡς μόνος Ἰππάρχης σωτηρίας ὄρα. καὶ τὰς χεῖ-
 ρας σου ἐπὶ πρὸς Ξιφελκίαν. ἀλλὰ πρὸς τὰς πίστες ἐκ-
 τείνη. καὶ τὸ πῶρον ἀνείς, ἀναλαμβάνει κηρύκον. ἢ Φί-
 λον χεῖν Ἰππυμει βέβαιον, ὃν ἐχθρὸν ἔχων εὐρεν ἀμα-
 χον. ὁ δὲ Φράγγος, ὁ τὸν τραχηλὸν τῆς σιδήρεος, κη-
 κηρῆ χλιαρῆ Φανείς μαλακώτερος, ἐκ πεισσίας σε
 προσκυῖ, καὶ διὰ σε τὸν κρατῆσον ἡμῶν βασιλέα.
 τί δὲ εἰ μέλλει ὄρων προσκυῖντα τὸν αὐτὸν προσκυῖ-
 μνον. καὶ τὸν δεσμεῖτα δεσμοῖς ἀρρηκτοτέροις ἐχόμε-
 νον τοῖς Γαρωνιτέοις θελήμασι. καὶ ἔτω τυραννόμε-
 νον ὑπὸ τούτων, ὡς καὶ τῶν βασιλέων τῶν αὐτῶν χερ-
 ζοῦται λύτρωσιν. Ἐπίλοιπον μὲν πᾶν τὸν παρὰ ζῶντι, καὶ
 πρῶτον τιθεμένη πρὸ πάντων ἀξίον, δόλον χεῖν ὠνη-
 τὸν, τὸν πάσης εἰσῆς ἐλευθερωτῶν εἶναι πιστόμνον, καὶ
 ἔτω πῶι μακροῖς τοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἐμπλαυνόμενον, ὡς
 μηδὲ τὰ δόματα τῆς βασιλείας ἡμῶν ἀνέχεσθαι. σὲ δὲ
 μόνον πρὸ παρὰ ζῶντι προσέξενον ὀφθαλμοῖσιν. τῆς
 σῆς γὰρ ἐκβιασθεῖς ὁ Τερκῆ χερσὶ, τὰς ἀνοχὰς καὶ
 αἰκῶν σωθήτε, ἵπτι τε ἀλλὰς ὁμολογίας, καὶ τῶν τῶν
 Φράγγων ἀποδόσθαι πρὸς τὸν ἀήτητον ἡμῶν αὐτῶν ἀυ-
 ποκράτορα. ἵπτι τούτοις ὀφείλω μὲν καὶ ἀλλῶς ἐγὼ σὲ
 χάρειν. εἰ γὰρ μόνον ὡς ἀληθῆς ὑπὸ σε ἀκνόμε-
 νος πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ ὡς κοινῆ τῶν κοινῶν ἀπο-
 λαύων. ὀφείλεις δὲ σοὶ καὶ πάντες ὅσοι τὸ Χριστὸν Φέρου-
 σιν ὄνομα, καὶ τῆ Ρωμαίων δόξῃ πᾶσα ἐκ συμβεβλησθῶ-
 νται καὶ σωεύχονται. πρὸ γὰρ τῶν παναγὰς βασιλείας
 ἡμῶν τί δὲ καὶ λέγει, ὅπως τῶν σὴν ἀξίως ἀμείψεται καὶ
 εὐβελίαν ἔχονα ἡμῶν, ὅς σε πρὸς αἰπάντων αἰεὶ.
 καὶ τίς γὰρ βασιλέων πρὸ τὸ κερῆν ἀνδρῶν τέτε δεξιῶ-

πρὸ

πρὸ γέροντος; τοῖς μάλιστα δεομένοις Ἰππασίας δρασι-
 κωτέρας δίδωσι πρῶτα ἡμῶν, οἷον τινὰ τεχνικῶτατον ἰα-
 τρὸν δεινοῖς ἀντικαθῶν νοσήμασι, καὶ κυβερνήτην ἀντι-
 σῶν κλύδωνι. ἀλλὰ γὰρ οἷον τὸ τῆς Ἰππασίας χεῖμα
 χαλινός ἐστι ἀπεχθῶς κατέχων σῶμα ῥητορικόν, ἔμῃ
 συγχωρῶν ἐγκροαίνην ἀρχαῖς ἔργοις μακρότερον. ὑφ' εἰ
 καὶ γὰρ τῶν πρὸς τὸ πλεῖον λέγειν προσκυῖται ἀνασφρα-
 ζομαι. ὡς εἰ γὰρ μοι παρὰ ζῶντι ἀνέτω λέγειν. ἔδραμον ἐν σοὶ
 δρόμους σου λογικούς, πρὸ μὲν ἄρματα σε τῶν δρε-
 τῶν οὐδ' ὅσον εἰπὴν ἐστὶν ὑπερέχοντα. πᾶν γὰρ σοὶ τῆ-
 πο ἐλαυῶ. ὁ δ' ἐν εἰς ἡμᾶς ἦκεν ἰκανῶς ἔχοντας, καὶ
 σου ἀξίως ἴσως τῶ θεάτρῳ πρὸ λόγου συζήτησθαι. πρὸ
 μόνον εἰπὴν καὶ δὴ παύσομαι αἰρεῖ σε σου ὀφθαλμοῖς
 εἰς τὰ ἔρη, ὅθεν ἦκε σοὶ ἡ βοήθεια, καὶ ἦξεν ἐπὶ καὶ ἐπι-
 βάλης τῶ σου κάτω. μὴ τρέψης πρὸς ἑαυτὸν. εἰ γὰρ
 ἀνθρωπίνης ἰσχύος τὰ τηλικαῦτα. ἢ μόνον ἀλλὰ τὸ πᾶν
 ἢ τὸ πλεῖον τῆς θείας χάριτος. καὶ ἐν τῶ θεῶ ποιεῖς
 διώκων, τῶ σου πολέμους σωτρίβοντι. ὑπὸ ταυτῶ ἐμ-
 βεβαιώσθαι, ἢ καὶ πλεῖον ἀπὸ πάσης, εὐγνωμῶν τῶ χα-
 ριτῶντι χροῖσθαι. γίνοιο δὲ ἂν, εἰ πρὸς αὐτὸν διὰ
 τῆς ἀρχαῖς τῆς εἰκονίζοιο, ἐκχεομένης καὶ πλεονεξίας καὶ
 πένησι, τοῖς ἰερώτερον ζῶσι ἔτι τοῖς κοινότερον, εἰποιμ ἡθ-
 ῶν καὶ ἀνθρωπινώτερον, καὶ ὅσον ἕκαστοι ταύτης χεῖ-
 ζισι. δι' ἡ καὶ ῥυθμῆς τῶν πονηρῶν ἔτι πονηρῶν, ὡς μὴ τα
 κακῶν, μὴ τε κακῶν.

Ε

Τ

Τῷ τῆς Χαλκηδῶν Θεῷ, κυρίῳ Μιχαήλ.
Ἐπιστ. κζ.

Ἐως μὲν μίνα τὰ χρηματικά τῶν ἐκκλησιῶν διηρ-
παζόντες, λιμώτατε ἀδελφεῖς, ἡχομέμε-
μεν, πολλῶν ἀλλὰ τὸ ἀχθῆναι ἡμῖν ἐπερωδι ἐκκρίξασθαι,
ὁρῶσι τὰ πιδυματικώτερα μὴ λυοῦμεν. κἀντῦθεν πα-
ρημαλαγμένοις τὰ μέγιστα νῦν ἢ ἐ τῶν ἡμῖν λυομέ-
νων, οἴχεται πᾶσα ὡδὲ κλησις ὅταν γὰρ οἱ μὲν θεοὶ καὶ
ιεροὶ κανόνες ἔδεν ἄλλο πῶς τολείον Θεῷ ἐπιήσασιν τὸ ἔ τας
ἐκείνων ἐνορίας ἀκαينوτομησῶν Φυλάττου, καὶ μὴ τυ-
φον κοσμικῆς ἐξουσίας τῆς ἔ πιδύματ Θεῷ παρῆσθουσα.
οἱ ἢ τῷ τῆς ἔ τῆς ἄλλοις Διαγρέλλῃ διδαχθέντες, καὶ
ἔ τῶν σφαιλομύθῃς ἐπανορθουσα, οἱ δὲ ἐ τῶν μάλιστα
πάντων ἔ πρὸς αὐτῶν ἀνηκίαν τρέφουσι ἔ ἀδρυῶσι,
καὶ πρὸς ἀλλοτριῆς ἐνορίας ἐισωδιζόμενοι πάντα φύ-
ρασι καὶ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα δίκαια, ὅσα οἶδα ποῖαν ἄλ-
λῶν ὡδὲ κλησιν ἐξουδμ, ἢ μόνῳ τῷ τῆς χρομῆων κα-
κῶς διορθωσιν. πρὸς μὲν ἔ τῆν ἡμέτερον ζῆλον ἔ μικρὰν
ἡμῖν εἰσίστην ἡμῖν πιστεύοντες πῶν σωτέλῃαν, γνωρίζο-
μεν τῆ σῆ ἱερότητι τὸ ὡδὲ κανόνας γινόμενον Κίτιθαβα.
ἀλλ' ὅπως μὴ μοι γελασῆς πρὸς τὸ Βάρβαρον ἔνομα.
ἐνορία τίς ἐστὶ, τῆ κατ' ἡμῶν δερχεπισκοπῆ Διαφύρα-
σα, ἐν ἢ τῆς μοναχῶν ἀνεγείρων οἶκον δίκτημον, ἐκω-
λύθη παρ' ἡμῶν, ὡς ὡδὲ γινώμῃ ἡμετέραν ἔ ἔργα δε-
ξάμεν Θεῷ, καὶ μήτε τίς κανόνισι, μήτε τίς τῆ πολιτείας νό-
μοις ἐγνωσμένα ποιῶν. ὁ ἢ στευροπήριον πατριαρχικὸν
λαβῶν ἔ φησε καὶ ἔ τῶν ἔ ἔργα ἀρξασαθαι. ἐκείν Θεῷ μὲν ἐν
ἀκρωτηριασῆς παρ' ἡμῶν ἐνεδέθη δεσμοῖς, τὰ τίς κανό-
σιν, ὡς οἶδα, διαρρομῆρα ἔπιβαλόντων αὐτῶν. ἡμεῖς ἢ ἔ
πῶς

πῶς ἐλαχίστη τὸ πρᾶγμα πημέρωσι, καὶ τῶ πμωτάτω
μὲν χαρτοφύλακι, κυρίῳ Πέτρῳ, πῶς τῶ τῆς ἐχράψα-
μεν, ὅσα τὸ μέτερον τῆ ἔπιστολῆς ἐνεδέθη. καὶ τῆ σῆ ἢ φι-
λοθέῳ, καὶ Διὰ τῆ το Φιλοκάνονι, λιμώτητι χράφομεν, ὡς
ἐν καὶ αὐτὸς πῶς τῆ τῶ ἀνδρὶ ὁμιλήσης. εἰδὶ τι μὲν ἔδε-
νὸς ἢ τῆν ἄ τίς κανόνισι διαρρομ, καὶ ἢ τίς ἔ τῆ κῆ τα πονη-
τίς ταῦτα ὡδὲ γλύφῃ ἐφέλῃσι. πολλῶν ὅσα οἶδ' ὅπως συγ-
χωρῶντι ποιῶντα γίνεσθαι, ὡς ὡν πᾶσα ἔ τῆ τῆ καὶ εἰ-
ρλήν τῆ ἐκκλησιῶν ἀπελαύνεσθαι, καὶ τὸ αἶμα ἔ Χριστοῦ
χυθῆν, ἵνα εἰρλωσποίησθαι τὰ πάντα κενὸν ἔποδεῖν. τίς
γὰρ ἐν Βεργάροις μετῆσῃ τῶ Κωνσταντινῆ πόλεως Πα-
τριαρχῆ, μήτε χρομῆνας ἐπ' αὐτῆ δίκαια ἔχουσι, λα-
χῆσθαι τὸν δερχεπισκοπον αὐτοκέφαλον, μήτ' ἄλλο τι.
Διαδεξαμεν καὶ ταύτης προνόμιον. Διὰ τῆν Θεῷ ἢ καὶ τὰ
σφάλματα τῶν μοναχῶν τῆ καὶ γινώμῃ αὐτῆ συζῆσις
μονῆς τηρηθῆσθαι ἔ διορθωθῆσθαι. Διὰ ἔ τὰ τῶν ἔποκε-
μῶν αὐτῆ ἄλλων μοναχῶν ἔπικρατῶντ Θεῷ, καὶ διὰ τῆ
νοντ Θεῷ, ἀν' ἐξ αρχον ὀνομάζομεν. καὶ ποῖ Θεῷ ἔ τῶ Κρονίων.
ἔ τῶν κενεσέλλῳ Θεῷ ἱερῶ τῶ ἔ Κωμικῆ ἐν Τραχικῆς πᾶ-
θεσιν, ὅς Κωνσταντῆν πολίτη παρῆσῃα ἐξάρχῃς ἐν Βεργ-
γάρους μετῆσῃς οἶσθαι, καὶ οὐχ ὡς μοι καὶ χρομῆσθαι, μετῆν ζῆ-
λα θυμῶν, ὁ Φησι Σολομῶν, ἐν δὲ κῆν μὲν Θεῷ. ἐγὼ μὲν ἐν
ὅσα οἶμα. τίς δ' ἀν' ἄλλ Θεῷ καὶ πρὸς αὐτῶ πῶν ἀπαγ-
γελία καὶ δυχεοῖνοι ἔ ἀνομήματ Θεῷ. ὡς θεῖας γὰρ
ἐμ πῶ πατῆσθαι ἡμῖν, καὶ κανόνων δοκῶντων ἐμπνεῖν ἐπὶ τῶ
κατ' ἡμᾶς πολιτεύματι. εἰ μὲν ἐν καὶ τὸ ἡμέτερον χράμ-
μα, ἔ ὁ σὸς λόγ Θεῷ, τὸ πῶ δαζόμενον ἐξ αὐτῆσθαι, χάρῃς
μὲν τῶ τῆ δῆ τῆ καὶ εἰρλήσθαι θεῷ. χάρῃς ἢ ἔ τῆ ὡ με-
τέρα ἀγάπῃ. ἢ καὶ αὐτῶ καὶ αὐτῆς θεῖς εἶναι λέγεται καὶ
πιστεύῃ. εἰ ἢ κωφύσασθαι πρὸς ταῦτα οἱ διώομοι τὰ κα-
κῶς

ἴσως ἢ ἐπὶ

κάς γινώσκω διορθάσασθαι, ανάγκη η̄ κρινόπτερον ἐκ-
βοήσῃ, η̄ πρὸς πλείους ἐκλαλήσῃ τὸ ἄλημα. εἰ γέ-
νητες εὐρεθεῖεν οἱ τὰ τοῦ ἰασοῦ βελησιῶμοι τε η̄ διωη-
σύμοιοι. πᾶν ἀλλ' εὐχῆ ἡμῖν τὸ ἀπεγαγμονέστερον η̄ εἰ-
ρηνικώτερον. εἰ πᾶποτε γὰρ, ἔτε αὐτοὶ πράγματα ἔχθη,
ἔτε ἄλλοις παρέχθη ἐπεσημῆσαι. ὁ δὲ νῦν ἡμῖν προσείη
ταῖς σῆς εὐχαῖς, πανίερε δεῦρο.

Τῷ χαρπιφύλακι, κυρίῳ Νικήτα.
Ἐπισ. κή.

Διαπίσσι τις Φήμη πει ὑμῶν, ἄγε πατέρ καὶ
δεῦροτα, εἰ μετρίως τῶν ἡμῶν ἀδένειαν συνελό-
νησε. εἰ γὰρ ἐτῆ ἡμετέρα σερρότητι τῆ πέτρας ἀσφαλῶς
ἐχομῶν, ἔθεν ἰκανὸν ὡς μικρὸν γέν ἐμποήσῃ κλόνον.
πᾶν γὰρ οἱ γε μᾶλλον ἰσώθησιν τὰ τοιαῦτα, τῷ σερρεώ-
τεροι κατῆσθ, πῆσθε. ἀλλὰ γε ἡμεῖς ταῖς τυχεῖσι δονέ-
μεθα, σαθροτέρων πάντως τῶν οἰκοδομῶν ἐργασίμοιοι.
ἢ ἢ Φήμη, ἐπι πονηροὶ η̄ γόητες ἄνθρωποι, τῷ πατρὶ τῷ
ψεύδεις ἰσπηρετούμοιοι, τῷ τῷ βασιλέων ὑψὲ πει ὑμῶν
ἀξίας αὐτῶν ἐρυγῶς ἀνέπεμψαν, η̄ αἰετὸν ἐπι πᾶς καρ-
δίαις αὐτῶν ἀναφύροντες βόρβορον, τῶν δυσωδίας πα-
χυώσιν. ὡς ἤδη η̄ σὺ βασιλεῖς ἀηδίασθ, ἐπι ἀλ-
λων ἡδομῶς ὑμῖν, ὡς Χερσιὸν ἀληθεῖ εὐωδίασθ. ἀξίῳ
πίνω δηλωθῶμαι μοι πει τῆ σῆς ἀμωσύης, εἰ κτ' πῶ
Φήμην ταύτῃ τὰ πράγματα πειτῆον μὲν ἐν οἶδα τῆ-
πο κελύσης η̄ μᾶλλον ὀχλῶν, ἢ τῷ Δαβαλλόντων οἱ λό-
γοι. ἐμοὶ δ' ἐν ἀναγκῶν ὄν, εἰ πει τῆ σῆ πμιότητι δε-
δῆκῃ, πει ἢ τῆ ἐμῆ ἀθλιότητι. ἐς ἐν ταῖς νῦν τῶν θλί-
ψεων ἡμέραις μὲν πάντων σχεδὸν π Χερσιανῶν τῶν ἐπι
τῶν

τῶν σῶν λόγων δρόσον λαμβάνων, ἴαμα η̄ πρὸς ἀκλή-
τον σε τίθημαι μὲν τὸν πρῶτον πρὸς ἀκλήτον. ἀλλὰ σὺ
μὲν κατὰ σε γέντας μίσησ ἀντὶ τῆ ἀγαπήσεως, η̄ ἐν Δα-
βάλλοντας ἀγαθωσύην, καταδιώκων). ὁ δὲ ἀληθείας
διορθάσασθαι κύριον. σὺ ἢ τηρηθείης ἡμῖν η̄ ἄλλοις. Ἐ-
φῶς, Ἐ ζῆμη. Ἐ ἀπολάβοι μὲν σε πρὸς ὅπερ ἕκαστος
χερῆσμοιο.

Τῷ μαθητῇ αὐτῷ Νικήτα, Δακύνῳ τῷ τῷ
Χαλικηδόν. Ἐπισ. κή.

Τὸν Ἀντίλοχον οἶδα, ὃ πᾶ ἱερώτατε, ἔ πατὴρ
ὑπερκινδυνεύσαντες Νέσσορ, ὅτε πρὸς πᾶς ἐκεί-
νε τῷ Ἐ Αἰθίοπ. λόγῳ αὐτὸς ἐδέξατο. ἐγὼ δὲ σε
εἰ πρὸς κινδύνος ὁ σὸς καλῶ πατῆρ, ἀλλὰ πρὸς Δακ-
νίαν ἀκίνδυνον. ἀποδφλιάσθς ἐν, η̄ ἀπαγορεύσθς τῶν ἔτω
βασίαν βοηθῆσθ. ἀλλ' οὕτω γ' ἀν καταιχυῶναις η̄ τῶν
αἰδίναις ἔ λόγος, Ἐ τῶν ἀποτῶξιν, η̄ τῶν μείσθσιν, κτῆ
θρέψιν ἐκείνῳ ὅσην τε ἐν γάλαξιν, η̄ ὅσην ἐν σερρεωτέραις
προφαῖς ἐποιήσασθ. ἀλλὰ μὲν τῆ σὸς ἐσθ. τῆ γὰρ ἐν
ἐδε τῆ ἡγούμοιο. τίς ἐν ἢ βοηθῆσθ, λῶ ὁ γλυκύς σε πρᾶκ-
τωρ λόγος εἰσπράττειται; πρὸς τῶν ἡγιασμοῦν αὐθῆν-
τριασ, τῶν μητέρα τῆ ἀξίας δεσποίνης, χεράμμοι ἐκ-
τέθηται. εἰ μᾶλλον ἡμῖν ἢ αὐτῆ συντελεῖν, ὡ Φίλε. ἀξίῳ
γὰρ κινδύσι βοηθῆσθ ταύτῃ ἰσὸς ἐ πινσεβάσθς αὐτῆς
ἡσθ ἔ πρῶτῳ τῶν θλιβομένοισ. μᾶλλον ἢ ἐκείνῳ
αὐτῷ βοηθῆσθ τῷ θλίβοντι. τίς μὲν γὰρ οὐδὲν δὲν τὸ
πέζεσθ, θεῖον γὰρ εἰσι χερῆμα. κακίνας θεῖσσιμα, η̄
ἀποσμάπσιμα οὐ τῶν δυνάμιν ἐν ἀιδενείας. πελφουδῶν
πρῆσομοιο. ἐκείνῳ δὲ, πᾶν Ἐ βαρὺς ὁ κίνδυνος. κτῆ
ὅστος

ὡς ἔστιν :

ὅσους καὶ εἰς τοὺς θεῖς Διαταγὰς λύουσιν. εἴ τε γέν' ὡς ἡμεῖς
 θεῖς συμμαχῶσα, εἰ νόμοι ἐπιπράξοντα. εἴ τε ὡς οικεῖον
 υἱὸν τῷ θεῷ ἐπιπράξον ἐπιπράξας ἐκλύσασιν. πάντως ἢ κερδαί-
 νη τὰ μέγιστα. τούτο δὲ τὸ γράμμα δικαιοσύνην ἐμφανί-
 σθαι διὰ τῆς θεῖς δούλης, καὶ κενὴ κυρία ἡμῶν.
 ἐπεὶ ἢ ἔως τὸν πανσεβαστὸν πρῶτοστράτηγον πρὸς τῆς
 αὐτῆς ἰσοπέσει ἔγραψα, καὶ τὸ πρὸς τὸν γράμμα
 ταύτη ἐμφανισθήτω. ὡς ἂν δι' αὐτῆς ἐκείνη δοθῆ. καὶ
 τούτο γὰρ ἀξιόμην πρὸς ὁσιωτάτῳ γυναικῶν ἐν τῷ πρὸς
 αὐτῶν γράμματι τὸ τῆς Διακονίας ἰσότητος, πάσης
 ἀπληγαυμῶν βαρύτητος, καὶ πατρὶ προσήκον ὄντως
 φειδομῶν παίδος διωάμεως, τούτῳ μοι τελέσθαι. καὶ πᾶν
 ἀπέχω τὸ ὀφλομῶν. αὐτὸς μὲν οὖν καὶ μεῖζον ἐκείνου πρ-
 ούσιο, ἡμεῖς ἢ καὶ τῶν δοκέντων μικρῶν ἔσθ' ὀφείλων πρ-
 ούσιων ἐκτὸς εἶημεν, ὡς ἂν μηδὲ τὸν ἀρχιστράτηγον μὴτ' ἄλλοις
 οἰοῖς μὴδ' ὑμῖν ἐνοχλοῖημεν.

Τῷ μεγάλῳ δομασίῳ, κυρίῳ Ἀδριανῷ,
 τῷ ἀδελφῷ τῷ βασιλέως,
 Ἐπισ. λ.

Τίς εἰμὶ ἐγὼ, κύριέ μου, κύριε, ὅτι ἠγάπησάς με
 ἕως τούτων. ἵνα πρὸς σε νῦν ἂν Δαβὶδ ποτε πρὸς
 θεόν, φηγῶμαι. τί μοι τηλικούτων ἀνεπίης φορτίον,
 κατεργάσθαι πᾶσαν πρὸς φορταγωγὴν διώκων. τὸ γὰρ ἀ-
 κίονες ἀντικρὺς αἱ ἐρανοὶ δούλῳ ἔχουσιν, ἐφ' ἃς τ' Ἀτ-
 λαντῶν δὲ διωάμεως. ἐμὲ Διακρίνειν κελεύεις πρὸς νεφέ-
 λας τῆς προφητικῆς γράμματος, καὶ γυνὸν ὀφλομῶν.
 ναὶ τὸν ἥλιον. ἐμοὶ ἢ τίς ἀποφυσίσει πρὸς τῶν πρᾶγματων
 νεφέλλῳ, ἢ αἱ τῶν συκοφαντῶν ἀναφοραὶ παχεῖαν
 ἀνέθρε-

ἀνέθρεψαν ἐκθυμιατῶν κατ' ἡμᾶς ἡλίῳ. ὅστις ποτε ε-
 τῶν ὁ ἡλιῶν. ὅς καλὸς μὲν ὡς νυμφίῳ, ὁμογενῆς
 ἢ ὡς γίγας, καὶ πάντα τῆ καύσει τῆ θάλασσαν ζωογονῶν καὶ
 νικῶν. θεὸν ἐκτίθειν ταύτας, ὡς μηδ' εἰ γήρουντο, φαι-
 νεοται. ὁ ἢ παχυνθῆ καὶ εἰς νεφελῶν σίσεισιν. τυχὸν μὲν
 καὶ λίγην. ὡς ἢ τοῖς πολλοῖς δοκεῖ, ὡς λόγον. ἔπω γὰρ
 ἐκ τῶν πρῶτων ἀθροῖαν ἐχομῶν, αὐτῆς σὺ δ' εὐρὸς
 τε νότος τ' ἐπέσει, ζέφυρος τε δυσησ, ὀρώδης δ' ἐρανό-
 θεν νύξ, ὁ μοι καὶ πλείους καὶ μικροτέρας πρὸς ἀκίδας τ' ἀθ-
 μίας ἐμπήγνυσιν. ὅταν ἀνωθεν ἔχω πρὸς νύκτα, ὅθεν φῶς
 ἐπήλπισα. ἀλλὰ γὰρ ἵνα ἔσθ' αὐτὸς σιωπῶν νεφέλας τῆ ἀ-
 σαφείας, καὶ σιῶν τῶν λόγων τὸν ἥλιον, οἱ χθῆς καὶ πρῶτον
 μοι ἐπαναστάντες ἀδικοὶ μάρτυρες, εἰς ὁ κράτις ἡμῶν
 βασιλεὺς, καὶ σὸς παμπόνητος ἀδελφός, τὸ ψευδῶς
 φωροῖσιν ἀποπεσεῖν τῶν Διαβυλίων αὐτῶν πεποιήκιν. ὡς
 ψεύσασθαι πρὸς ἀδικίαν αὐτῶν. ἔπει νῦν πάλιν αὐτῶν
 πρῶτον ἐλθόντες, καὶ τὰ αὐτῶν πρὸς τῶν αὐτῶν εἰπόντες, τοσού-
 τον ἴχυσαν, ὡς καὶ πρὸς λαοὺς ἐκείνας ψήφους, ὡς τοῖς
 δικαίοις ἡμῖν ἐχαρίσασθαι, νῦν πρὸς καὶ χάρις βαλόντες
 μελαίνας ἀντιξενεγκεῖν, καὶ πολλῆς γεμῆσας συγνώμη-
 τῶν. καὶ πρὸς τῶν ὄντι βασιλικῶν ἐκείνων κέρσον τῆς
 Πρωτοπίας ἰσὺν φανῶναι, τῆ μὲν ἡμέρᾳ τῆς ἀληθείας
 ἐξυφανθέντα, τῆ ἢ νυκτὶ τῆ ψεύδους ἀναλυθέντα. καὶ τὸ
 δηνότατον, ὅτι ἔσθ' ἐρήμιον αἰρέμεθα. ὡς γὰρ ἐποθύμην,
 ὁ ἐπαφειδῆς ἡμῖν ἀναγραφῶς ἀφελῶσαι ἔσθ' ἐν Ἀχρί-
 δι τῆς ἐκκλησίας χωρεῖς διαίρησαι. χωρεῖον, ἐφ' ὃ καὶ
 ἀνταλλαγῆς ἐγγραφῶν πρῶτον ἔσθ' ἐκκλησίας ἀντι-
 τῶν παλαιῶν, ἂν δεσπόζουσι ἰσοπέσει τῶ δημοσίῳ,
 τούτο λαβῆσθαι διὰ τῆ παροικικῆς δελεῖαν. χρεῖμα πᾶν-
 των ἀναγκαϊότερον. καὶ χρεῖμα ἐπὶ λόγῳ ἐδράζων
 τῶν

τινὸν ἀνταλλάξαι πρὸς ἐξέλιπον. καὶ βασιλικὸν ἐπαπέλη-
 θη σημείωμα. ὅτε τὸν Ἡρακλέα ἐραχελῶντες ἦσαν εἰ-
 Κέρκωπες. ὅτι τούτων τίνα με οἷη ψυχῶν ἔχειν. πῶς δ'
 ἐγὼ καὶ τὸν θεῖον Ἰερεμίαν, ἔτι τὴν κοιλίαν ἀλγεῖν, καὶ τὰς
 αἰσθησὶς μαμάσσεσθαι, καταθρομβέμερον πάντοθεν, καὶ
 οἷον ἐκβακχέμερον. δαλοὶ γὰρ τὸ φρόνημα, τὸ ἀφί-
 διον καὶ ἀπεσδοκῆτον, ἔσπλεις ὡς λόγον ζυμβαῖ-
 νον. ὁ σεμνὸς Θεοκυδίδης Φησί. ἐγὼ γὰρ τοὶ καὶ τὰς χθι-
 ζαῖς συκοφαντίας, εἰ καὶ μὴ ἐρρίζωθην Βεσαίως, πῶς
 εἴδ' ὅτι τούτο μόνον ἐσπάρησται καὶ γῆς ἀραχῆς τῆς βα-
 σιλικῆς ἀκοῆς, ὡς τι κἀνήσον, ἢ ἀκόντων, ἢ ἀλλό τι δηλη-
 τηριώδες φυτὸν. καὶ κείνας πίνω ἔτω κατεκάμωθαι
 πεταλαπωρικῶς, ὡς συγκύπην χαμοῦ, καὶ κἀτα νόσον,
 μηδὲν ἀξιομαλικὸν ἔχων διαρμα, καὶ φέρειν ὡς δέ-
 λων. τυπύμενον. ὡς βασιλευῶν ἐν πῆσι βασιλείοις Χρι-
 στέ, καὶ μηδ' ὅτε κερνόμενον ἔρραπίδης, πρᾶτον τὸν ἐκ
 δέλεα βαπτισμὸν ἀνεπέγκων. τίνα γὰρ οὐκ ἔστι οἷη τὸ μὴ
 οὐχὶ καὶ χεῖρας ὀπιβάλλειν ἡμῖν ὁρῶντα ὅσον κατὰ πάντα
 ἔτω παρῶντες ὡς ἡμιθέας ἐν ἡμῖν οἷσι Φασί, καὶ παροῖνιον
 πικρῶς διήγημα. τὸ, τὰδε καὶ τὰδε τῶν βασιλέων εὐσε-
 βειῶν καὶ ἀρετῶν συμπλαστικῶς εἰπείν, καὶ ἀπο-
 δράναι τὴν δόξαν, εἴτε τούτω ὀπιμαχάζοντες. πετέλε-
 σαι γὰρ κἀνταῦθα ἐπ' ἐμοὶ τὸ Δαβιλικὸν κατ' ἐμὲ ἡδο-
 λέχων οἱ κατήμεροι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἐψαλλον οἱ πί-
 νοντες οἶνον. πάντων γοῖν ἀνέξονταί με ἢ ἐλέγχονταί, ἢ
 ὀπιμαῶνταί, ἢ ὀπιμακαλῶνταί. εἴτε τὸ λαθ' ἐμὲ
 εἴεν, εἴτε τῆς ἐκκλησιαστικῆς συγκληρώσεως. ἰδόντες τί-
 ν' ἔσ' ἀκρίβιον ὀπι τῶν περὶ τοὺς ἐλεγχμοὺς πρᾶπονται, δι-
 ἔς ἐκθηλωθέντες οἱ τούτοις ὑποβύθιοι, λόγοις μίσους
 ἐκκύλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν. καὶ ὅτι πᾶσιν

οὐχ

εἰ ἅπασιν πινῶ ὅσον ἔδοσαν, ἀλλὰ καὶ ὡς τροπαίῳ τῆ
 κακία ἐλάμπεται καὶ φόβος ἔδαμῃ. μέγιστος ὡς περ
 πρὸς ἄλλα αἰώνια. ἔσπετε λέσται ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον αὐ-
 τῶν. ὅσον ἀκαίρον γὰρ τὸ ἔπι πολυπαθῆς ἰσὺς φθιγγασθῆ.
 ἐγὼ γὰρ τὴν Λερναιῶν ὑδρῶν ἠδὲν, καὶ τὴν πρῶτον διπλασίω
 ἐαυτῆς γνωμῶν, καὶ πρᾶγμα ἔσπεραχῶσαν Ἡρακλεῖ
 τῶν γηναίων, ἔπι μόνον ἐπ' αὐτῶν αἴροντι. καὶ ἐκιν-
 δυνώσεν ὁ ἦρος, ἢ ἔπι πάντως γὰρ ὁ ἀθλῶν τῶν ἠρωῖ, εἰ
 μὴ ἔπι τὸν καλὸν Ἰέλεων πυρφόρον πρὸς σταμῆσαι, τὰς
 πρῶτον Ἰπικάνοντα, τί ἔπι μύθον δηλῶντα, ἐμοὶ δοκεῖν,
 ὡς ὅτι τὴν κακίαν [τῆτο γὰρ ἢ ὕδρα.] ὅσον ὀπιμακαίς
 δεῖ πρῶτον καὶ κολάσεως. κακοὺς γὰρ ἀν' ὅσον ἔτω κολαζο-
 μένους ἀπεργασάμεθα, οἰομένους ἐμπύξαι τῆ δίκη, καὶ διὰ
 τῆτο ἔπι λοιπῶν τὴν πονηρίαν παρρησιαζομένους ἀδέεστερον καὶ
 γυμνότερον. πολυπλασιάζει γὰρ ἢ τὸ λῆμα τοῖς πονηροῖς,
 ὅταν μαλακώτερος τῆς πρῶτης πρᾶσθῶσιν, καὶ ἀνσηρῶν
 ὄρεῖν ἢ ληπτοῦ. ἔκιν ἀποτμητέον μόνον τὰς τῆς κακίας
 ἐκχύσεως, ἀλλὰ καὶ τὰς πηγὰς ἀποξηραντέον ἔπι τῆς θηρω-
 δὲς κεφαλῆς καὶ φύοντα ἔπι τρέφοντα αἵματα. εἰ ἢ
 μηδ' ἀπὸ τῶν ἔτωσιν αἱ κακαὶ πρὸς βολαὶ τέμνοντο, τούτ'
 αὐτὸ τὸ τὴν παροικίας, Λέρνη κακῶν, ἀλλ' ἔτω μὲν καὶ ὀπι
 τῆ πρὸς γενναίους ὑδρῶσι ἔπι ἡ καρδία με ἐγκατέλιπέ με.
 ὅπερ ἐσιν ἢ ζῆσις ἔπι πνεύματ', ἢ καὶ πάσης κακοηθείας
 ἐχρῶμεν, καὶ τὴν γλῶσσαν ὄντως ἐδείκνυον πυρῶν γλωσ-
 σῶν μαθήτριαν. εἰ ἢ ἔπι τὰς ὀπι τῆ νύτ' ἔπι τῆς ἔπι τῆς
 πρᾶτος πρὸς ἄλλοι, βαρεῖαν, ὡς Φασιν, ἐκδέξασθαι
 παρὰ τῆ βασιλείων χερῶν τῆ μάστιγα, καὶ κελυθέντες ἔπι τὸ δὴ
 τῆτο ἢ ὀπι τῆς ἀλλοτριῶς τοῖς ἢ μετέροις χερῶσιν. ἔπι γὰρ
 ἢ ἡνυσαν, ὡς ἀπὸ τῆσιν εἰ μισῶντες ἐν πύλαις ἐλέγχοντες,
 καὶ λόγον ὅσον βδελυστόμενοι. ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν μοι παρῶσιν

G 3 Βαρύχα

Βαρύχ, ἰσογραμμάτων Ἱερεμίας θρῶντι, καὶ τῶ
 μέλλοντι χρόνῳ Φυλάτων αἰοιδίμους τὰς συμφορὰς εἶπε
 τοῖστων κηλίδων καὶ ποσῶν ἡμῖν ἐνασπιληθῶν, οἷη
 θείας ἐμφάσεως ἔνοῦ τὸ κατόπιρον δέξασθαι οἷς καὶ τὸ φῶς
 τῶν ἐφθελμῶν καὶ αὐτὸ οὐκ ἐστὶ μετ' ἐμῶ. τὴν μὲν εἰ-
 κὸς τε καὶ λόγον. πᾶσι ἐπὶ τῶ θεῶ, καὶ τῶ ἐξ αὐτῶ καὶ
 δι' αὐτῶ βασιλεύοντι, καὶ τῆ τ' ὑμετέρως μεγαλειότητι
 ἀγαθότητι τῆς κατ' ἡμᾶς ἀνεθήκαμεν, πεποίτημεν ὡς
 ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐ καταχρωθήσεται, οὐδ' ἀπολείπαι εἰς
 τέλος ἢ τ' πενήτων ἰσομονη, εἰ δέ τι καταχρῶσθαι σοφίας
 κακία. εἰ τι δὲ τῆ σοφία τὴν ἰσοφαινομένην πεί-
 θεος. καὶ τὸ ἴσως γρόμοι, ἐγχερίσμεν τῆ ἐργασία
 ἔπιτάγματι, καὶ γέυμα σελῆμεν τῆς πῶ γέυσιν
 κερλικωτάτοις ὑμῖν. καὶ μὲν ἀνθροσμία δόξη τὸ γέυμα,
 καὶ τ' ἀμπέλας ἐκείνης γήνημα, ἧς ὁ εὐχάνοις πατήρ γεω-
 γός ἐστι, καὶ οὐκ λειπομέρας ἐκδύλομεν βότρυας. εἰ δ'
 ὄξιν καὶ πῶ γέυσιν δριμύσονται, οἷσις δὲ χεῖρας τῶ
 τῶν σωρωτῶν παύεται, ἀποκτενέντων αὐτὸν ἐξῶ ἔμ-
 πελῶν, καὶ τῶν γραφῶν βελήματι, ματαμο-
 νέντες εἰσόμεθα. τὸ δ' οὖν παρὸν ἀναχέσθαι τῆς ἡμῶν
 ἀδενείας ἢ σὴ Φιλανθρωπία, ἀχρῆς εἰ μικρὸν τι κου-
 Φιαδέντων ἡμῶν αἰ παρῆμια χεῖρες καὶ τὰ τῶρα λελυ-
 μένα ἰαχύσσωσι γόνατα, χεῖρσιν, ὅς ἐστι δυνάμεις, ἡμᾶς
 ἐπισχύοντι, ἔ τῆς ἀδενείας καὶ ψυχικῆς ἔ σωματικῆς
 ἀνωτέρως. ὅπερ ἐστὶ κακώσεως καὶ κακώσεως.

Τῶ

Τῶ Βρυενίῳ, τῶ συμπενθερῶ ἔ βασιλέως.
 Ἐπισ. λά.

Α' Φ' εἰ πρώτως ἐγχεσίμην ἔ τῆς σῆς χρηστότητι
 μέλιτι, μεγαλεπιφανέστατέ με αὐθέντα, ἐγ-
 καιται μὲν με τῶ τῆς καρδίας σῶματι, ὁ ταύτης χυμός.
 γλυκείας ἢ τὰς ἀναφορὰς ποιέμεν, οὐκ ἐστὶν ὅτε μὴ
 μνημονόειν με ποιέι ἔ τ' σῆς μεγαλειότητι ὑψος. ἀμέ-
 λει καὶ αἰεὶ σοι ποθῶ ἀγαθέως. μὴ ἔχων ἢ ὁ δύσεως
 ὅπως δροσίσω τὸν πότον, ἀδικεῖ γάρ με πρὸ τὸν δροσι-
 μὸν τὸ ἀγάθημα, γράμμασι τῶτον σοφίζομαι. καὶ ἀγ-
 γύτεις σῶματι σοι, καὶ τὰ εἰκότα περὶ φέγγημα, ὑγίαινε
 οὖν ἔ σῶματι καὶ ψυχῇ, καὶ δι' ὁδοῖο τῆς πρὸ σε, ἵνα σοι ἀγ-
 πάντων ὁ χαρακτήρ τ' εὐδαιμονίας ἐμφαίνοντε, καὶ ἀκεί-
 μι πρὸ σε, ἀπὸ καὶ θεῶ φίλα, καὶ σοι προσήκοντα, καὶ
 ἡμῖν δι' εὐχῆς ἀγόμενα. ἱερέων ἡμᾶς, ὡς πατέρων. λαῶ
 ἀνάπαυσιν, καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπαναγωγῆν, ὡς ἐλθ-
 θερωτῶ καὶ λυτρωτῶ ἦκοντι. Βαρβαρικῶν χω-
 ρῶν καταδελώσε, χρηστότητα μάλλον χρηστότητι ἐπα-
 γομῶν ἢ δόρατι. τὸ μὲν γάρ ἐστι κινήτικὸν πρὸς ἀπόδρα-
 σιν. ἢ ἢ χρηστότης μόνως ἐχέγγυον ἀγάπης χρεὶ τηρού-
 μένον. ταῦτα ἔ πλείω τῶν ἢ τε φήμη πρὸς ἡμᾶς
 ἄγοι. καὶ ἡμεῖς αὐτῶ μεγαλοφῶν, σῶματι ἔ λίγως κη-
 ρύποιμεν, τοῖς σῆς κατορθώμασιν ἐφθόμοι, καὶ τῆς
 εὐπάσχισι σωηδόμοι. ἵνα τῶτον γοῦν δ' τυχοῖμεν, τ'
 πρὸς γείτονας ὄραν μακαρίας, ἔ φθόνος τὰς κόρας σβεν-
 νύοντες. ὡς τὰ γε ἡμέτερος ἔ λίαν ἐχθ' πικρῶς, εἰ ἢ ποθεῖς
 ταῦτα μαθεῖν διὰ πῶ πρὸ ἡμᾶς σε χρηστότητα, ὁ τὸ
 γράμμα ἀγαθόμειζον, ἀ πρὸ τὸ γράμμα ταῦτα ἐκδη-
 γῆσεται ἡμέτερος γάρων, καὶ διὰ τῶτον τῶν ἀρῶν ἡμῖν, ἔ
 ἀπαγ.

ἀπαγγέλλομένων τῶν ἀκρίτων, σωτέπαθε τὴν ψυχὴν,
 Ἐ τῆ μνήμῃ τῶν ἀκατέχων ἀήκασεν, ἠκελευσθεῖν ἐξέ-
 πῶν, ἐξαι τὴν γλῶσσαν διδασκαλικῶν συμφορῶν δι-
 δασκαλον. ἀλλὰ γὰρ ἡμεῖς ἡμεῖς τῶ πατρὶ μασιζόμενοι,
 παρ' ἐκείνους περιμετρηθῆναι καὶ τὴν τῶν ἀκλήσιν. ἐπεὶ καὶ
 πατὴρ πάσης τῶν ἀκλήσεως λέγει: ἀντὶς ἢ τὸν ὑψιστον
 κατὰ φύσιν ἐαυτὸς ποιησάμενος, ὅτι ὄψη κακὰ πρὸς
 ἐρχόμενά σοι, καὶ μάστιξ ὅτι ἐγγίει τῶ σκηνώματί σου,
 τῆς ἀμύνης πάσης ἀνωτέρως κακώσεως καὶ κακώσεως.

Τῶ Ἰπποκρίτῳ Τριαντίτης.
 Ἐπισ. λβ'.

Εδεξάμεθα σε τὴν γραφὴν, πριώτατε ἀδελφέ.
 ἐν ἡ ἐγγνώμονα μὲν σαυτὸν σωίσης ἡμῖν, καὶ ὡμο-
 λόγως εὐεργέτας ἡμῶν, Ἐ κρείττους πατρὸς καὶ μητρὸς Ἐ
 λοιπῶν συγγενῶν. ἠξίους ἢ καὶ ἔδεσμῶ λύσιν λαθεῖν, ὡς
 τῶν τῶ σωελθέσης ἡμῖν ἀδελφότητι ἐπέτεγγε σοί.
 ὡς μὴ καὶ αὐτὰ σωελθόντι, Ἐ ταῦτα κληθέντα, καὶ ἀντι-
 θεν πρᾶγματων ἀναγκαίαν οἰκονομίαν καλύσει. Ἰππ
 μὲν τῆ τῆς ἐγγνωμοσύνης προσωποῖσθαι, κατὰ ὑπερβο-
 λῶν ἐβαρυνθήμενος, ὅτι ἔταως ἀπόλωλεν ἐκ μέσων ἡμῶν
 ἢ ἀλήθεια, καὶ ὁ δόλος μὲν τῶ αὐτῶ πιπιλοδοφῶς ἀμ-
 πεχίνης τῶ ὑποκρίσεως τῶ θεάτρῳ ἡμῶν ἐμπαρήσι ἀ-
 ζεται, καὶ σκηνικῶς παύσει τὰ φερίκης ἄξια, εἰρήνω
 μὲν λαλῶν μὲν τῶ πηλοσίον, κακὰ ἢ τεκτόνων ἐν τῆ καρ-
 δια. τίς γὰρ ὅτι οἶδεν, ὅπως εἰς τὴν μεγαλόπολιν εἰσελ-
 θεῖσαι ἢ ἡμιότης σε μυρίας ἐπαφῆκε πᾶς τῶν Δαβα-
 λῶν βολίδας τοῖς νυῖ ἀναγραφόμενοις εὐεργέτας ἡμῖν
 ἐν τῶν γραμμάτων. καὶ ὡς ἔδειξεν ὑπελείφθη σχεδὸν, ἔτε
 μείζων,

μείζων, ἔτε μείων, ὅς μὴ τῶ τῶ τῆς σῆς γλῶσσης κατ'
 ἡμῶν δυσφημίας τὰς ἀκράς ἐκκεκώφωται. τῶν τῶν
 ὀλίγοι ἐδ' ἀναξίπιστοι μάρτυρες. ἀλλὰ γὰρ ταῦτα μὲν
 καὶ λόγος μακρότερα καὶ καιρῶ ἐκτραγωδεῖντε Ἐ ἀνα-
 κλαίεσθαι. συλλογίζομενοις ἐντεῦθεν ὡς ἔ μακροὶ οἱ τῆς
 ἀποστασίας καιροί, ἐδὲ μέλλοσι τὰ κατ' αὐτῶν ἀπὸ γλῶ-
 μῶνα. διὸ καὶ πρὸς τὸν διωκόμενον ταῦτα παῦσαι μόνον
 θεῖον ὅτι ὀφθαλμοῦς ἀρεθῶν, καὶ πρὸς τὰ τῆς ἐκείνου
 δικαιοσύνης ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡμῖν ἢ βοήθεια. ὁ γὰρ διδάξας
 πάντως καὶ οἷς ἐπιθῆ, Ἐ οἷς ἐλάλη, ὄχι χαρίεις εἶναι ἡμῶν.
 τί μὲν οὖν ὄχι χαρίεις λέγω; καὶ τοῖς κακῶς ποιῶσιν ἀγα-
 θῶν χορηγός. ἔτ' ἢ ἢ διορθώσεται τὰ σπείλα, ἢ κλάσθαι
 πάντως ἰδῶν ἀδιόρθωτα, ὡς περ αὐτῶ νόμος ἀνωθεν.
 ταῦτα μὲν ἐν ἐφ' οἷς ἡμῖν καινῶς τε καὶ ἀσιωπηθῶς ταπ-
 νολόγον σαυτὸν ἐφάντασας. τὴν ἢ λοιπὴν σε ἀξίωσιν, ὡς
 Χριστὸ μαθητῆ, εἰ καὶ ἀνάξιοι, προσωποῖσθαι. ὅς καὶ
 λοιδορῶμενος, ὅτι ἀντελοιδόρῃ καὶ πάχων ὅτι ἠπειλή.
 παρὰ δὲ τῶ κέρνοι δικαίως, καὶ τὴν τῶ Πέτρῳ μι-
 κρολογία καταγνῆς, ἐπιάνεις ἀφίεναι δικαιοῦντε τῶ
 ἀμαρτάνοι, αὐτῶ τὴν τῶ ἐβδομηκόντος ἐπιὰ φιλο-
 τιμῶς, ὅ ἐν ἐλέφ πλέσει, ἐπεδαψιδόσασατο. ἐδεξάμε-
 θα γὰρ, ὡς εἶρηται, τὴν ἀξίωσίν σου, ἀλλῶς τε καὶ βαρεῖα
 νόσῳ πεπεδημένος, ὡς ἐγραψας, καὶ τὴν τῶ θανάτου ἐπανα-
 τήνομῳ σοι κίνδυνον καὶ ὅσον γὰρ τὸ εἰς ἡμῶν ἴκον, ἰσθι λε-
 λιμῶν ἐν ἀγία πύματι, καὶ πᾶν δεξιεραικὸν ἔργον
 ἀνέτως τελῶν. πολλῶ ἐπεὶ καὶ τῶν τῶ πηλοσίον ἀδελφῶν
 ὁ δεσμός ἐπεβλήθη σοι, κατὰ καὶ τῶ σωστικῶς ἐκτεθῆναι
 πρὸς σε γράμμα ἐδήλα, ἐγραψα μὲν ταῦτα καὶ πρὸς
 τὸν Πελαγονιον, καὶ πρὸς τὸν Στρομβίτης, καὶ πρὸς τὸν
 Μαλεσθῆ. δι' ὧν ὁ σὸς ὑπερέτης τὴν πάροδον δὴ ποῦ

Η ποιή-

ποιήσεται. καὶ οἶδ' ὅτι ἔ' αὐτοῖς δόσθ' ἡ σὴ ἀξίωσις σὸκ
 ἀπόβλητ' ἔ'. ἔ' λήσσει δεσμὸν, ὃν ἐπέβαλον. ἐνὶ καὶ
 τῷ αὐτῷ κινεῖσθαι πνεύματι. χάρισμα δὲ καὶ πρὸς
 ἑσὺν ἄλλοις, καὶ πάντως παρ' ἐκείνων αὐτῶν μαθήσει τὸ
 ἐκείνοις ὡς ἐμαυτὸν. τὸ δὲ οὖν ἡμέτερον, ὡς ἔφημι,
 λέλυσται. καὶ λοιπὸν ἔσθ' ἡμῶν εὐχῃ. εὐλογῶν ἑσὺν
 αἰχαπάντας σε, καὶ μὴ κατὰ νόμον ἔ'. αἰχαπάντας ἑσὺν
 ὡς ἔσθ' ἡμῶν ἐλθεῖν τῆς εὐαγγελικῆς ἐπιτολῆς, ἢ ἑσὺν
 διώκοντας εὐλογεῖν καὶ μὴ κατὰ νόμον βέλεται.

Τῷ κυρίῳ Ἰωάννῃ, τῷ γραμματικῷ
 τῷ Παλαμολόγῳ.
 Ἐπισ. λγ'.

Αρα καὶ αὐτὸς τὸ τῶν πολλῶν πείσει, θεοτίμητε ἀδελ-
 φὲ καὶ δεσποτα, καὶ τὸ παρὸν κατὰ μέριμναι χάρισμα,
 ἐν καιροῖς ἀνάγκης πρὸς σε γινώσκων, ἔπειτα πρότερον γι-
 γονός, ὅτι μὴ ἀνάγκη δηλαδὴ παρὰ ἐκκαλεσθῆναι βοή-
 θειαν. ἢ ὡς λόγῳ σὺν τῷ ἑσὺν, καὶ κρείσσον πάντων δι-
 δῆς, σὸκ ἐπιλήψῃ τῶν ἐν καιρῷ τῆς νόσθ' καλῶντων τὸν
 ἑσὺν διωκόμενον, πειτιδὸν κερνόντων ἐνοχλεῖν αὐτῷ ὅ-
 σωμένα ὑγιᾶς τὸ σῶμα ἀφῆνται. τὸ τὸ οἶμα, μάλ-
 λον δὲ ἀσφαλῶς πέπυσμα. εἰ μὴ τί γε ἐγὼ τῆς σῆς
 ἐπιμερότητ' ἐπιπέπυσμα. ἀλλ' ἐπεὶ τὸ τὸ ἔσθ' ἔχον
 ἔπειτα ἡμῖν, ἀκούει λοιπὸν ἔ' τὸν ἑσὺν γραμματικῶν ἑσὺν
 χρεῖον τῆ κατ' ἡμᾶς ἐκκλησίᾳ ἀφῆρον, πρὸ τὸν
 Βαρδάριον ἀφῆρον, τοῖς ἀφῆρα τοῖς πρῶτον ἐ-
 φῶδιον πρὸς τὸν ἡμέτερον κακῶσιν γίνεται. ἔ' μάλιστα
 τῷ μὴ τὸν ἀφῆσιαν ἰασίμην Ἰασίτη, ὃς ἔ' ἀνέρας
 πρὸ οἶδαν, ἔ' τε θεῶν. χαλεπὴ δὲ ἐλῶσα δέδοκεν. ἔ' τ' ἑσὺν
 γρίπσιν

γρίπσιν ἡμῶν πονηροῖς, σιγῶσιν εἰ ποὶ αὐτῶν, καὶ πανά-
 γροις, πρὸς τὸ τῆς ψυχῆς αὐτῶν βελόμην συγχεσά-
 μην ἑσὺν, σιγῶσιν τε πρὸς πάντα τὰ ἑσὺν χρεῖα, ἔ' κα-
 τίφαρ με, ἐμμερίσαστέ με, ὡσπερ ἐγκοτῶν τῷ λόγῳ ἀ-
 λογάτατ' ἑσὺν. ἐπεὶ τὸν ἑσὺν, ὡς ἐπυθόμεθα, τῷ τῷ πανσε-
 βάσθ' ἀφῆντα ἡμῶν ἡμῶν ἢ πρὸ τὸν Βαρδάριον ἀφῆν
 νῦν ἀφῆν, ἔγραψα μὲν τῷ κοινῷ ἀφῆντῆ ἡμῶν, ὡς
 σιγῶσιν ἀνπλαθέσθαι ἡμῶν, ἔ' ἑσὺν τῷ πρὸ τῷ
 θῆντῶ ἡμῶν αὐτῶ πρὸ ἡμῶν τὰ χρεῖστέρα. χρεῖστέρα
 ἔ', εἰ τὰ τε ἀλλὰ ἀφῆντῆ ἡμᾶς πρὸ τῷ χρεῖον τῷ
 τῷ ἀφῆντῆ. καὶ δὴ ἔ' τὸ τῷ ἡμῶν, μάλλον δὲ καὶ τῷ
 θεῷ χρεῖστέρα. τὸ μὴ ἀναφῆντῆ ἑσὺν τῷ χρε-
 ρίῳ. τὸ τὸ γὰρ καὶ οἱ ἀφῆντῆ τῶν πρῶτον ἡ-
 μῶν ἔ' ἀφῆντῆ. ταῦτα μὲν οὖν ἔ' ἀφῆντῆ ἡμῶν ἐν τῷ
 πρὸς αὐτὸν ἐδέθησθαι χάρισμα. χάρισμα δὲ καὶ τῷ
 τῆς σῆς ἱερότητ' ἑσὺν ἡμῶν. ὡς ἀν τῷ ἀφῆντῆ
 ἑσὺν ἀφῆντῆ ἑσὺν ἑσὺν, καὶ τῷ τῷ ἀφῆντῆ θεῷ
 καὶ τῷ τῷ ἀφῆντῆ, τὸ ἐμφανίσθαι μὲν τῷ πανσεβάσθ'
 τὸ ἡμέτερον χάρισμα. κέντρετ' ἔ' αὐτὸν ἀεὶ ἐπὶ τὸ πρὸς
 ἐπὶ τῆναι τοῖς χρεῖστέροις ἀφῆντῆ χάρισματ' ἑσὺν, ὁ χρεῖ-
 σοι δοκῶ ἀφῆντῆ ἑσὺν. ἀλλὰ πὶ πᾶσθ' ἑσὺν, πρὸς
 ἀφῆντῆ ἑσὺν ἔ' ἑσὺν μάχασθαι. ἑσὺν καὶ τῷ θεῷ ἑσὺν
 χρεῖστέρα ἢ παροῖμια πεποιήκεν. ἑσὺν τὸν
 ἀφῆντῆ τῷ ἑσὺν, ἔ' ἑσὺν ἡμῶν ἑσὺν ἑσὺν. λη-
 σῆς γὰρ ἐγὼ τῆς ἀφῆντῆ ἑσὺν ἀφῆντῆ τῆναι
 θεῷ, ὡ καὶ ἀφῆντῆ ἑσὺν ἑσὺν ἑσὺν ἑσὺν κα-
 τῶσιν, τῆροῖν σε πᾶσθ' κακῶσιν ἀφῆντῆ κα-
 κῶσιν.

Τῷ ἀδελφῷ Ἐβασιλέως, κυρίῳ Ἀδριανῷ
Ἐπίς. λδ'.

ΑΓιέ με ἀνθέντα, Διά μὲν τὸ ἔναγχος πρὸς τὴν
μεγαλφότητά σου ἐκλέντο χάμματι νεφε-
λῶν ἀπετραγῶδαν ζοφεράν περὶ ἐμὲ σύσσειν. καὶ δύσφό-
ρως ἔχων ἵπτι ταύτη μόνον εἰ δάκρυσι τὴν Ἰπσιλλῶ διε-
χάραξα. νῦν ἢ καὶ χαλάσης εἶδον καταφοράν, θρανέ-
σης ἐλεφῶς τὰ ἡμέτερα. καὶ ὅσον ἔχω πῶς ἀξίως τὴν
συμφοράν ἀποκλαύσομαι. καὶ αὐτὴ γὰρ ἡ τῆς γλώττης
ἰσχὺς ἐθραύθη μοι. ὅσῳ καὶ γυμνότερον ἔχουσα. οἴονεῖ
σκοπὸς τῆ βολαῖς ἐξέκητο. πῶλλον ἔν γε τοῦτο μόνον λέγειν
ἰσχύω, ὅτι παντάπασιν ὑπὸ τῆ ψύδης παρθεμῆρηται
ἡ ἀληθία, καὶ ἡ συκφαντία, σεφανωσαμὴν καὶ τῆς δι-
κης, πομπυφ λαμπρὰ λαμπρῶς ἵπτι πορφύρεα ἔαρ-
ματι. Διά τὰ τοῦ ἐν ἡμῖν πολλοὶ ἀδενεῖς, καὶ ἀρρώσοι, ἔ
κρημῶνται οἱ καιοί. ἐμὲ γὰρ, ὡ γῆ καὶ ἡλίου, ἐμὲ Βελγάρ-
ροιν δυοῖν παζζομῶν ἡ σκλήν τῶ ἐπρωτῶν βίβ προ-
δείκνυσιν. ὁ δ' Οἰδίπυς πᾶς, καὶ τὰ κληνῶ ἀινύματα. ἀλλ'
αὐτὸς γὰρ ὁ τῆς ἀληθείας μαθητὴς τε, καὶ φίλος, ἔ σύμ-
μαχός, βοήθησιν αὐτῇ κινδυνούσῃ, ὡς ἐνεστίν. ἔσται ἢ
τῶτο, εἰ Ὀδοκῆσος ὑπερλαλήσῃ ταύτη. εἰς τὰ ὡτα τῆ
βασιλέως ἔ ἀδελφῶ. δφνὸν γὰρ, δφνὸν πεθηκότας κύνας
ζῶντῶ λείοντῶ κατεπαύρεσται. θείοις καὶ βασιλικῶς δε-
φέντῶ δεσμῶις, καὶ φορβεῶ ὅσῳ βρυχηθμῶς ἐκκοπέν-
τῶ, οἷς καὶ μόνοις ἐκφοβεῖν διώσται. δφνὸν ξυρηθλῶσῃ
τῶ τῆ Διὰβολῆς ξυρῶ τὸν Σαμψῶν, ἔπτα πῶρδοθη-
ναι τοῖς ἀλλοφύλοις, ὡσε καὶ ὅσῳ ὀφθαλμῶς ἐξορυγῆ-
ναι, οἷς ἐώρεα τὰ ἐπυράνια, καὶ ἀληθην, τὰ ὅσῳ ἀθέως
ἐκείνας τρέφοντα. εἰδὲ πῶι τὰ αὐτὰ δινώσονται, καὶ προ-
καπῆς

καπῆς ἀνθρογμῶν. σκέτι μοι λέγειν περαιτέρω τῶτον
ἰσχὺς, ἔτω καὶ ψιλῆ τῆ μνήμη τῶν γινόμενων συγχέομαι.
εἰ δ' ἢ ἔ βασιλέως δικαιοσύνη Διά τῆ σῆς διωατωπῆτης
ὑπὲρ ἡμῶν ὀμιλίας συσολῶ ἵπτι τῶξ τῶις νῦν πολμω-
μῶις ὑβερτικῶς κατ' ἡμῶν, τὰχ' ἂν οἱ ξυρηθέντες τὴν
κῶμην ἀναθηλήσοιμεν. καὶ τὸν τῆς ὑβρεως οἶκον ἵπτι ὅσῳ
ἀλλοφύλους ἐντρυφῶντας ἡμῖν κατ' ἀσάσσωτες, τὸν μα-
κρὸν μὲν κάταθλον παύσοιμεν, αὐτοὶ ἢ καὶ τῆς αἰχύνης
καὶ τὸν θάνατον ἐκφοξοίμεθα. ἀνθ' ὧν τηροῖο ὑπὸ τῶ
δικαίῳ, καὶ τῆς ἀκρωρείαις νεμεσῶντῶ, θεῶ, πάσης
ἀνώτερος κακιώσεως καὶ κακώσεως.

Τῷ χαρτοφύλακι. Ἐπίς. λε'.

ΑΥπὸ τῶτο, ἔ τὸν ἀδελφόν με εἰλασθ, μέσον κα-
μῶντος δολιχῶ ἐδὸν δερμαλέω τε, πεκμήριον τῆ
κατ' ἡμᾶς ἀνάγκης χυέσθω σοι, ἀγίε πατὴρ ἔ δεσποτα.
πρὸς τὴν μόνοις ἡμῖν δαί τῆς τῶ σῶν δύχων βοηθείας. ὡς
τὰ γε ἀλλὰ συκίνη, Φασίν, ἵπτι κερία, ἔτω πολυφόρῳ
συγκεκράμετε δαίμονι. ὡς ἐμοὶ γε πολλῶν συμπεσόντων
ἀνιάρων, ἀφ' ἔ παρῶκησα καὶ τῶν σκλευωμάτων Κη-
δαρ, τὰ νῦν ταῦτα τῶσθ τὸν προπερῶσιν ἐκείνων τῆ τῆς
πικρίας ὑπερβαλῆ, ὅσον ἐκείνα τῶ Ὀφραϊνόντων ψυ-
χλῶ. καὶ νῦν ἐμπρακτως ἐγνων εἰπέτῳ πετῳ, ὅτι τῶ τῆ θεῶ
ἀποσάτη, καὶ τρυχηλιασῆ, πρὸς τὸ καὶ λιπεῖν τὰς ἐκκλη-
σίας σπελαυνομῶας, ὡς μικροψυχοὶ. ἰν' ἐρήμοις αὐτῆς
ἐγκυβισῆσι, ἔ παζζῆ τὰ θεία καὶ ἐπυράνια. ἀλλὰ βοή-
θησῃ τοῖς Διά τὴν ὀλιγοπισίαν δισάξουσι, καὶ τοῖς ἐν μέσῳ
πελάγῃ δοκῶσι καταβαπῆσθ, τὸν λιμῶνα πῶρδο σφί-
σιν αὐτοῖς ὄντα ἐδείκνυε, ἔ λόγῳ ἐν τὸς γινόμενοι κατισά-

μετα, καὶ τῶ ὄντι τῶ βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἐν τοῖς
ἡμῶν ἔχοντες εὐρισκόμεθα. Ἐὰν πάντων διδάξον τὸν
πῶς τρικυμίας ἡμῖν ἐπεγείροντα, ἔπι μάτῳ ἐγκοῖ τῶν
θάλασσαν, παρόντ' ἡμῖν διὰ σε τοῦ Ἰππασοντ' ἑ-
αυτῆ, Ἐλέγοντ' ἑ. σὺ πα, πεφίμωσ. καὶ ἐν σαυτῆ σω-
τρεῖσθήσον πῶ σε τὰ κύματα.

Τῷ διδασκάλῳ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Ἐπισ. λς.

Εἴ με φλεγόμενον ἐώρασας, ἡμιώτατέ μοι ἐν κυ-
ρίῳ ἡε, αὐτὸς πῶν χειρῶν ὑδρῶν κατέχων, ἀρῶν
τοῖς φλεγόμενοις μέλεσιν ἐπεκένωσας, ἢ παρήλθες,
ὑπερηφάνοις ἢ ἀπλῶσιν ὀφθαλμοῖς θεασάμεν.
ὄχι αἶμα τὸ δευτερον. εἴτε ἄλλο τι τὰ παρόντα νομίζεις
ἡμῖν, ὅτι μὴ ἔφλογος καὶ ἀνθρώπων χειρόνα, μὴ σύ-
γε. βοήθη νῦν. ἐπεδὴ τῶν πηγαῖς ἐξοκλήθησιν. εἰ δὲ
τοῖ σκοτίνες λόγος λαλῶ, καὶ αἰνίγματα, τάχα μὲν
ἐδὲν ἀπὸ τοῦ πῶν ἐλεγχθήσομαι, τῶ πῶν ταῦτα λυφὲν ἐπι-
δένει ἔησκηκό τι πῶν ταῦτα φλεγόμενον. πῶν ἀλλ'
εἰ καὶ δυσξενέτως τῶν λεγομένων ἀκρίση, πῶν τοῦ μα-
θητοῦ σε, ἔμῃ ἀδελφῆ, καὶ διδάσκαλον εἰρήσας τῶν
ἡμετέρων ἐπηρῶν. αἶς διασκεδάσιν κύρ' ἑ. τῶν ὑμῶν
ὑπερ ἡμῶν εὐχαῖς καὶ σπυδαῖς, ὅ ἐν πᾶσι τῆς ἡμετέ-
ρας ἀδοξείας κηδόμεν.

Τῷ

Τῷ Ταρωνίτῃ, κυρίῳ Γρηγορίῳ. Ἐπισ. λζ.

Εἰν μέσῳ δυεῖν εἰλημηδῆ παθῶν, ὄχι ἔχω με-
τέρῳ μᾶλλον ἑμαυτὸν Ἰππικλίναμι. ἐπανιόντα γὰρ σε τῆς
Κολχίδ' ἀκρίσας, ἡδονῆ καὶ λύπη μερίζομαι. τῆ μὲν,
ὅτι σε ἐγγύτερον ἐχομεν, καὶ ἀπολαύσας πόλις ἢ βασιλεῖς,
οἶον ἐκ χημῶν τῆς σῆς ἀκρίσας τῆ παρξσία ἐνεαρί-
ξασα. καὶ βασιλεὺς ὁ πάντων ἐν πᾶσι κρέτιστος Φρερόν
ἀγρυπνον ἔχῃ, καὶ κωνὸν σκεμμάτων ἔφροντίδων μερι-
σην, ἔφρησιώτατον σύμβουλον. τῆ ἢ, τ' ἀσπίδου πῶρ-
πακι, μᾶλλον δὲ ἐδὲ τῶ ἴπωσ' Ἰππινυξίξῃ, αἰλί Ἰππῆ
ερωμῆς ἀνέτως ἀνακλινθήσεται. καὶ τῶ πῶδε ἀποτενεῖ, καὶ
ὄνειρος ὑπνεσ ὑπνώσῃ. καὶ ἔφύξεται Ταρωνίτης
καὶν τοῖς φάσμασιν. αἰ ἢ ἔφ Πόντε πόλις νῦν ὄντως ἔξασα
κακῶν θάλασσαν. καὶ μὲν τῶν Ἰππῆ σε ἔφδῃ σε ραλή-
νῳ ἢ πῶσ' σε ζῆλη τέτοις αὐτῆς Ἰππῆσεσας ἀκατύ-
νασιν ὄγκωσ' τὸν τῶν ἄρχων. ὁ δὴ τοῖς ἀθλοῖς ἄλγιον, δυ-
συχία γὰρ, ἐπεδὴν εὐτυχία διακροεῖσαι πᾶν εἰς ἑαυ-
τῶν ἐπανέλθοι, λυπηροτέρῃ καθίστα. ὡσπερ καὶ ψυχῆ
εἰ τέρμασιν κρυερότερον. ὡ δέλαιοι δειλαίων ἐκείνοι,
οἷς ἢ πείσας τῶν ἀγαθῶν, ὡν ἀπέλαυσαν, εἰς κακῶ-
δαμονία, ὑπερβολῶν πείσεται. καὶ ἀναθηλήσαντες
τῶν εὐκραεῖ τῆς σῆς ὄρας, εἴπα ἀθρόον ἀπεξηράνησαν.
καὶ γεγονάσιν ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε ὄχι ἦρξας αὐτῶν. τοῦ
τὸ γε πῶλεον ἔχοντες νῦν, τὸ πῶλεον τῶν συμφορῶν ἐπαί-
δα ἀνεαδα. καὶ τὸ πῶς χρηστέρας τῶν ἐλπίδων ἀφαι-
ρεθῶσιν. τίνα γὰρ εὐραῖν ἐλπίσασιν τοῦ λοιποῦ. ἐς τοῖς
μὲν πολίτικοῖς οὕτως Ἰππῆσῆσῃ, ὡς τῶν πολεμικῶν
ἐγχεῖν καὶ τὸ ὄνομα. τοῖς δὲ πολεμικοῖς ἔτῃς ἡρωικῶς
Ἰππῆσε-

Ἰππιπέπῃ, ὡς μηδὲ τὴν πόλιν ἀπλωῶς θεασάμενος πρὸς
 πτωχίστῃ μὲν τὸ ἀντίπαλον, πλεωστῇ δὲ τὸ ὑπερήκον. τίς
 πλεωῶν μὲν οὖν ἐρασιώτατος περιόντας Ἰππὶ τὸν πόλεμον,
 βαρεῖς δὲ καὶ δυσκινήστῃ ἐπανιόντας ἐργάζεσθαι. τὸ μὲν, τὰ
 κέφα τῆς περιουσίας ἐ τῆς ἐλπίδου. τὸ δὲ, τῆ τῶν λα-
 φύρων περὶ σία πινὲ τ' ἐκκλησίας μέρου ἐπαναπαύσε-
 ται, καὶ παῖδα γηροκόμον ἔξει. σὺ δὲ ἐπιδοῦμαι τῆς διλογίας
 πιστεύοντα, καὶ τοῖς σαμαλικαῖς ἀντισηλίζῃν σκεδάζοντα,
 τίνου σωφροσύνη καὶ οὖν τῆς ἐρημίας μοναχῶν κατὰ
 πλεῖστα, ὡς ἠπλωμένους ποσῶν τῆ ἑσάματου καθυ-
 ρότητι, ὅσα καὶ πῦρ ὁρῶσιν ἐν ὅλῃ τοσαύτῃ τὴν φύσιν δὲ-
 νῶμενον. ἀλλὰ μικρὰ με καὶ τραγῶδον τὸ πάθος ἐποίησε.
 ἐκείνοις μὲν ἐν ἰκανῶς καὶ αὐτὰ Διὰ τὸ Φιλάδελφον
 ἀφωσίωται. σὺ δ' ἐπεὶ τῆς ποθῶσιν ἠγγιστος, καὶ πάντες
 κατ' ὅσον ἔνεστιν ἀπολαύσει. καὶ αὐτὸς δὲ εἰπερ πρὸς ἄλλου
 ἀπολαύσει σε ἄξιου, μηκέτι μοι ἐκ Διαλημμαμάτων
 Ἰππιμέτρετ' ἄς ἐκ τῶν γραφῶν χάριτας. μηδ' ἀνέχε-
 κτ' ἐράγχα τὰ τ' ἀφροσύνης Ἰππιπέπῃ ἡμῖν. ἀλλ' ὅλοις
 ποταμοῖς τὴν ἐμὴν Ἰππιπέπῃ ἐταπνότητος. καὶ δήλα μοι
 τὰ σὰ τῶ πρὸς σε δυσέρωπι θαμινώπερα. εἰ γὰρ δὴ πρὸς
 λοιπῶ Πόντον αἰτιάση, καὶ Διὰσημα δυσδιόδοτον. καὶ
 ἀγγέλλοις μὲν αἰεὶ περὶ σωρῶν χηρῶν καὶ ἠδύονα. ἴν
 ἔτω γὰρ καὶ ψύχοις τὴν ἐμὴν γλώττην ἔπλωσιν τ' ἐκ
 τῶν συκοφαντῶν ἐπιηρείας. ἐ Διὰ αὐτὰ ὀδυρωμένους ἐν
 τῇ ἄλλῃ ἀκατασβέσῃ ταύτῃ φλογί. ὡς ἔγωγε, ὅπλις.
 καὶ π τῶν σῶν ἀκῶ, ὑπερὸν ἀπεχνῶς ἢ Διακεκαυιδμή
 γῆ δέχομαι. ἀκῶ δὲ ἐκάστοτε αἰεὶ μοι αὐτὰ ἑ Θεοδοσίω
 διηγεμένους γλώττη, ἀγνώμονι μὲν, ἐλαττωμένη δὲ τῆς
 ἀξίας ἀφηνίας τῶν ἔργων. ὅς σωῶσιν ἡμῖν τὰ μέγιστα
 χαρῆζόμενοι. οἷς ἐξυμνεῖ σε τὴν δεξιότητά. καὶ ἐπ
 καὶ

καὶ ἐπὶ χαριτώσας ὁ κύριος αἰεὶ σε δέκνυοι λαμπρο-
 περον ἐν δρεπαῖς πάσας, ἔσαι ψυχῆς, ἔσαι σάματου. καὶ
 Φυλάτῃοι πάσης κακίως τῶν ἀνώπερον ἐ κακίως τῶν.

Τῶ δεξιᾶτερό, κυρίως Νικολάω τῶ
 Καλλικλεί. Ἐπισ. λή.

Μισῶμεθ' ἔτι ὡς μὴ προσεπέπῃ. ἀλλ' αὐτὸς
 γε προσφώνῃ μὴ μισῶν δηλαδὴ. ὑγαίνοις ἐπὶ
 καὶ ἀπολαύσις τ' τε Φιλαδελφῶν πρὸς ἰατρικῆς, καὶ τῶν βα-
 σιλείων, ὅσα καὶ ἀμφοτέρω χηρῶν. τῶν δ' ἐπιστῶν πρὸ-
 ῶ Φυλάτῃοι, ἵνα ταύτη καὶ τῶ διεγγίσει, καὶ ἔκκερα
 τῆ τρηῶ ἀπειρατου. ἀλλὰ μετὰ δὲ φίλοις σῆς εὐ-
 πρᾶξίας, καὶ μὴ μοι τὸ χηρῶν ἀπολαύων ἔχει. μετα-
 δοίης δ' ἂν, εἰ τῶ ἀδελφῶ με σωεργήσας εἰς ἄσε δεῖται
 ὡς ἔνεστιν. ἐν ἰδῶν ἐν τοῖστω καμῶ πρὸς τισαύτῃ ὀδῶν
 ὡς βαλλόμενον, συλλογίσθη τ' τῆς ἀνάγκης μέγεθου,
 ὑφ' ἧς ἐπέπῃ ἐλήλαται. δεῖξον ἐν ἡμῖν ὅσον διώσασαι.
 ἔτω γὰρ ἂν σοι καὶ τὸ μείζονα διωήσεσθαι σωδῆζώ-
 μεθα.

Τῶ αὐτῶ. Ἐπισ. λθ'.

ΣΥ' ἢ εἰ καὶ τὸν Ἀλκμήωνα εἶδες ἐκείνον, τὸν Διὰ
 τὴν μητροκτονίαν ἐδενὶ μέρει γῆς δεκτὸν νομιζόμε-
 νον. ἀλλ' ἐμὲ γε ἰδῶν, τὴν ἐκείνου κατόψῃ ἔκαθεδαίμο-
 νου ἀθλιότητα. ἐμὲ γὰρ τῆς ἐν Ἀχαιοὶ γῆς ἀπελαύ-
 νων ὁ πᾶς τῶν ἀνθρώπων εὐμερείας καλῶν δημόσιου,
 καὶ τὰς τῶν συμφορῶν ἐκκαρπύμεθου, εἴτα πρὸς
 Πελαγονίαν φεύγοντα σωαθόμεθου, εἰ δὲ ταύτῃ πρὸς
 τῶν

κόσα

πρὸς ἡμᾶς πείσονται· οὐκ ἂν τὰ τῶν παρρησιῶν ἡμῶν
 κολήσωσιν. ἢς ἡ ὀξύτης τῆς αὐτῶν καρδίας ἐνδιώσεται,
 Φρίψην ἐποίη, καὶ τὰς χεῖρας συστέλλεσθαι. τὸ δὲ καὶ
 Δραπαρηνθέντων προσώπων τῶν συκοφαντῶν ἐρανώ-
 σαυτες οἱ παρτάρχαι ἄξιοι. τὸν Λάζαρον, ὃς πάροικος ὢν
 τῆς ἐκκλησίας, καὶ φρονῶν ἐλθὼν ἐρωτώτερον, ἐπόη τὸν
 τῆς παροικίας ἀπαυχενίσαι ζυγόν, τὸν κατ' ἡμῶν ἐ-
 πηρώσαντες, καὶ ὅσα ἢ λέγειν ἢ οἶα διδάξαντες, καὶ τὰς
 αἰσᾶς ἔβασιλέως ἐπλήρωσαν, καὶ τῶν καρδίων τῶν
 τῶν λαοκλῶν ἡμῶν ἐμελάνωσαν. ἀπαξ ἔν ἐστ' ὁ Λά-
 ζαρ' ἰδὼν ἑαυτῶν κατὰ ῥῆν χωρῆντα τὰ πλάσμα-
 τα, ἡμῶν δὲ πρὸς ἀνάγκην βιαζόμενα τὰ τῆς ἀληθείας
 πρᾶγματα, οὐκ ἀνίησι τῆ φύσιν κατ' ἡμῶν χρωόμενοι.
 φύσις ἔβασιλεμὴ πάσης κακίας τιθλώσας. ὅς γε οὐκ
 ἀποχερῶν αὐτῶν εἰ σωματιστῆς Ἀχρεδιώτας ἵππ' ἵππ' ἵππ'
 πρὸς ἡμᾶς ἐπάγειτο πόλεμον, καὶ τὰς ἀλλὰς τῆς Βασιλείας
 χώρας ἐπειροσεῖ. καὶ ζητεῖ λίαν ἵππ' ἵππ' ἵππ', εἰ τις εἴη
 κατ' ἡμῶν ἵππ' αἰρέσει καταγνωσθεῖς ἢ ὡς πολύγαμος,
 ἢ ἀθεμιτόγαμος, ἐκκλησιαστικῶν δεσμοῖς ἐνδεθεῖς. οὐ-
 ρῶν δὲ πολλὰς τοῖς ὄντι ἐπάγειται κατ' ἡμῶν ὡς Ἀχρε-
 διώτας, ἐπ' ἀρεταῖς καὶ ἀμπελῶν παρ' ἡμῶν ἠρπασμέ-
 νους, τὰς ψυχὰς Δραπεπονημέρους. ἐστ' ἔς καὶ ἐν τῇ πόλει
 εὐρον ἐπ' ἀλλὰς αἰτίαις δεομένων ἔβασιλέως σιωπε-
 βοῶν πείθη, ὡς δυσφημεῖν τὸ ἐμὸν ὄνομα οἶδε γὰρ, καὶ
 τῶν μιλίγγων μετύπων, εἰ μόνον ἐκδοήσας ποιοῖτο καὶ
 ἔδραπεποκόπος τὸν βασιλέα ἵππ' ἵππ' ἵππ', δι' ὧν ἢ
 ἐμὴ δόξα καταρρύπαίνε). ἢ, ἵνα τὰ ἔπιθύματά ἐπω,
 εἰς χεῖρ κατασπύξ). ἐναγχ' ἔγ' ἔμπερηθῶμαι παρ'
 ἐμῶν ἰσχυροῦσιν, καὶ τὸ μὴ δόλωσ μηδ' ὑφ' ἔπιν' ἔν
 ἐμπερηθῶν, μηδ' ἔχων ὅτι καὶ ἀπολέται. ἀπὸ γὰρ μηδὲν
 ἐργα-

ἐργαζόμενοι, ἀλλὰ πειραζόμενοι, καὶ τὸ τοῖς πρᾶκ-
 τισι πειραζομένων τεχνῶν ποιέμενοι. καὶ καὶ τῶν
 κωῶν ὄντι πειραζόμενοι ἔσονται πρὸς ἐν μόνον ὄρων,
 ὅτι ἂν ἵππ' ἵππ' ἵππ' ἵππ', κατὰ λακτέντι μὴ
 πρῶτον, ἵππ' ἵππ' ἵππ' ἵππ', καρκινάδ' ἵππ' ἵππ'
 γυμνότεροι. καὶ εἰ ἐνεπερήθη, ἔδεν πρὸς ἐμὲ τῦτο, ἔ-
 μάλλον ἢ τὰ ἐν Λιβύῃ πρὸς ὄντι καὶ τῶν Νύσων Ἰν-
 δος. τὸ γὰρ Ἀχρεδιώτας ἀποδημῶν, ὅτι φησὶ τὸ δὴν ἄν-
 τὸς πειθεῖν ἐκείνο τὸ ἀνυπόστατον, τὸ πρῶτον ἕτερον τῆ Πελα-
 γονια ἐνεδήμης, νόσῳ βαρεῖα κατὰχρησθαι. εἴτα τί οὐκ
 ἂν εἴποι τῶν ἀθλοτέρων. καὶ ἐχεγγύως πισώσασθαι, ὅ τοῖς
 ἔτῳς ἐνεργῆσιν ὁμοῦσε χωρῶν. τὸν δὲ γε βασιλέα, καὶ τὸ
 σεραινώτατον ἀνθρώπον ὄντα, καὶ ἔραδιον διδόναι ψευδο-
 λογίας, ἡμῶν κατεμάληθεν ὁ παμπόνηρος. τί μὴ ἔν
 οὐκ ἐπιπέμενοι. τί δ' οὐκ ἀνακλαυσόμενοι. τὴν
 ἵππ' ἵππ' ἵππ' ἵππ'. ἢ ἔξάρη τὸν ἐμπερηθμόν. καὶ πείθη,
 ὡς τὰ πιαυτὰ πρᾶξ' ἔδραπεποκόπος ἵππ' ἵππ', τῆς πρὸς
 τὸν * * ὀνοίας, ἐν ἐκείνῳ ἐκείνῳ, ἀντίποινα. ἐπὶ καὶ
 χεῖρα μὴ τοῖς ὄδ' ἵππ' ἵππ', τὰ δὲ ὄρη μὴ χεῖρα γά-
 λακκί. καὶ ταλάντων οὐκ αἶδ' ὀπίσσω συμπορομοῖς ἀδρῶν
 εἶναι μετὰ βατῶν πρᾶξ' ἵππ' ἵππ' ἵππ'. καὶ ἄρην σατραπικῶς,
 μάλλον ἢ καὶ πικροπεπῆ φανέλαι ἂν, καὶ τὰ Μηδικὰ τοῖς
 δραπεποκόποις πρᾶξ' ἵππ' ἵππ', τὰ ἐν Σέσις καὶ Ἐκ-
 βασινοῖς βασιλεία καλυβῶν ἀτεχνῶς πρὸς τὰ ἐμὰ πο-
 λυόροφα. καὶ ὄντι ῥιπιδῶν οἴκους, οἷς ἐπὶ ἔρ' ἵππ', ἀναψύ-
 χω τῶν τῶν ἵππ' ἵππ' ἵππ' ἵππ' μοι σεραικῶν κάμινον. ἀ δὴ
 πάντα καὶ γνώμης δαιμονιώδης συμπλάσματα, καὶ γλώσ-
 σης κακολογεῖν μόνον μαθήσεως φάσματα. ἐκ τῶν γὰρ τὸ
 πειλαλήτε γῆς ἔδεν τῶν δημοσιακῶν εὐρέτην κατέχων,
 ὁ πολὺς ἐγὼ τῶν ἰσχυρῶν, καὶ τοῖς Ἀλωάδης ἐφάμεθα.

καί τι ἐπιρρασιῶς ἐρδινώμεν ἢ λογοπραγούμενος.
 μή γάρ με τις ἐρήμιον αἰρείτω τὰς ἑπείκουσας κατ'
 ἐμῆ Διὰβολὰς πιστὰς αὐτῶν δεχόμεν. ἀλλὰ πρὸς
 ἅπερ ἀν' ἐκεῖν' ἔρει, κινάτω καὶ τὰς ἑπείκουσας
 μέγας δόξα λογίας. ὁ δὲ καὶ μάλα τὴ βασιλείας σε δέο-
 μαί, εἴδεν καινὸν αἰτῶν, εἴδεν τὴν ἀγία καὶ ἱστορική ψυχὴν ἑ-
 βασιλέως ἀσώητες, ἀλλ' ἔπερ ὅτι πᾶσι τηρεῖ καὶ παντη-
 τε, τῦτο καὶ ἐπ' ἐμοὶ ζητῶ τηρηθῆναι. Ἐμὴ παροφθῆναι
 τοῖς λόγοις ἑπείκουσας καὶ ἐκδικηθῆναι. εἰ μὲν γὰρ ἐκ τῶν
 κληρικῶν παροφθῆναι φησὶ κέρδη τῶν * * * εὐφρο-
 νίας ἰπποκλείδης. εἰ γὰρ ὡς τῦτο ἐγὼ ἰπποκλείδης.
 πρῶτον μὲν, ὅτι οὐδὲ πρῶτον παρ' ἡμῶν ἐκέρδανοντο.
 ἀλλ' ἐν ζυγαρίῳ ἕκαστος ἑξέκαστος ὄντες, τὰ ἐπέκριναν
 τῦτων ἐπέτελαν τῶν δημοσίων. ἐπείτα ὅτι ὅτι πᾶσι τοῖς
 ζώοις πρὸ τῦτος εἶχον ἀπέλθαι δεκατάσεως. Ἐτῦτο εἰ-
 κληπὴν δὴ πρὸς ἡμῶν, φείη ἀν' ἐμὴ ἀγνωμονῶν κερτῆς.
 ἀλλὰ βασιλικὴ φιλοτιμία ἀποροδίοριστον. ἢ ἀφθόνως
 ἀπὴλαυον οἱ πάντων δέουσαντες. νῦν ἢ τὴ φιλοτιμίας
 ταύτης ὅρον λαβέσης, καὶ πῆξιν γνώριμον, εἰκότως ἐπέκριναν
 ἑπείκουσας πρῶτον μὲν τῶν δημοσίων τε προσεπέροισαν. καὶ
 πῆξιν ὅγκον τῆ ἀπατήσεως προσεθηκαν. τρίτον ὁ καὶ δακρύων
 ἀξίον, ὅτι οὐδὲ τῆς ἐφ' ἐνὶ ζυγαρίῳ ἀπελείας οἱ πλείους,
 οὐδὲ τῆς ὅτι τοῖς ζώοις ὁμοεισῆς ἐξέκοις ἀπὴλαυσαν.
 ἀλλὰ Ἐπρῶτον μὲν αὐτοῖς ὡς ἑπείκουσας μᾶλλον καταγρα-
 φέως ἢ ἀναγραφέως, ἢ ἐπὶ τι καὶ γελοῖον, ζυγαρίων
 καὶ ζῶων, εἰ μόνον ἀπητήθησαν ἐφ' οἷς ἐδικαιούτο ἀπελῶς
 μείνασθαι, ἀλλὰ Ἐπρῶτον μὲν ἀπητήθησαν. τῦτο ἢ Ἐπείκουσας
 λαίων ἄλλων ἐπαθῶν ἀνομώτατα. καὶ γὰρ ὅτι τοῖς μύ-
 λους διπλασίω οἱ κληρικοί ἢ οἱ λαϊκοὶ ὑπετέλεσαν. καὶ
 ὅτι τὴ Βεργάρων μὲν γλώσσας λογομύθους εὐφρονας,
 Ἐλλῆν

Ἐλλῆν δ' ἀνὴρ διάρυχας ἀν' αὐτὰς ἔρει, ἰχθύων ἄγρην
 παροφθῆσαι, Ἐπείκουσας ἢ πολλὰ πλάσιω τὴν κοινῶν
 πλείους ἐξῆμιώθησαν. καὶ ταῦτα ἐπέτεκνάσθη ὁ πρὸς Ἐ-
 πείκουσας, ὡς ἀν' ἐγκωφῆσεν τὰ ἐκ τῶν κληρικῶν παροφθῆσαι
 κέρδη τῶν δημοσίων. καὶ Διὰβληθείω ἐγὼ, ὡς τῦτον ἐ-
 πείκουσας ζημίαν τῶν ἐργῶν καὶ ἀντιλήπτορι μεσ' ἐπι-
 κέρδη, ὁ ἀχάριστος τε καὶ ἀπληροῦς. ταῦτ' ἢ ἔπερ λέγω καὶ
 πλείων, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὴν ἐκκλησίας ἀπήτησε. Ἐ-
 γὰρ Ἐπείκουσας ἀδικωτάτως ἀπητήθησαν, μοναχοὶ τε ὄντες, καὶ
 ἀνομοῦχοι ἰερομύθοι. ἐπὶ ἢ Ἐπείκουσας, οὐ πλείους οἰκο-
 τῶν πέντε, ἀπαντες μὴν ἑπείκουσας νεμόμενοι. οἱ πῶς ἀν-
 ἀξιοὶ νομοθετεῖν φορολογεῖσθαι. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βασιλεὺς
 τῦτον δυνάει. ἐμὴ ἢ αὐτῶν οὕτω μεγαλοπλεθῆσερον εἰσε-
 πείκουσας, ὡς μή μοι καταχρῆσθαι τὸ ὄγκον ἑπείκουσας.
 ὡς ἰπποκλείδης καὶ κληρικῶν παροφθῆσαι μύλων πάντος
 ἀπήτησεν. ὑπὲρ ἢ πρῶτον μὲν διπλασίω ἢ ὅτι Βεργ-
 γάρων. Ἐπείκουσας τῶν παρὰ λιμναίω, ἰχθύων ἄγρην δι-
 δόντι πένησας, τρισκαίδεκα κεφαλαίων ἰκτῶ καὶ φέας
 ἐξεβίασθη, οὐ πλείους ἢ ἐνὸς διαβόλου ἀξίους χητίας
 ἐκείθεν λαβόντα. Ἐπείκουσας τῶν ἄλλων ἕκαστος ἐν διαβόλον
 καὶ βαλλομένων ὅτι τοῖς ὁμοίοις τοπίοις. ἐπὶ τὴν ἐκκλησίας
 τῶν ζῶων ἐξέκοις ἀδρῶν τε Ἐπείκουσας ἐκ δωρεῶς
 βασιλικῆς, οἱ ῥηθέντες ἀνθρώποι ταῦτα ἐδεκατάθησαν
 ἐφ' οἷς εἶχον ζῶοις ὀλίγοις πάνυ παρ' ἐμοὶ δοθῆσιν αὐτοῖς
 εἰς βραχέαν ὡς ἀκλήσιν. καὶ ἵνα τὰ πλείω παρῶ, μὴ
 καὶ λογιθεῖται ὁ τῆς παρρημίας Ἀράβις αὐλητῆς,
 πῶν ἐναρχῶν δόξα λυθῆναι τὴν ἀγαθότητ' ὑμῶν πρῶ-
 σαξιν, ἀχρῆσιν ὅτι πᾶσιν ἐποίησεν. ὅτι μὲν τῶν χωρίων
 μυριστρόπως ἐκφοβῶν τε ὅτι χωρίτας, ὡς ὅτι τῶν
 αὐτοῖς τέλη ἕκαστος, μείζονα τῆς διωάμεως, εἰ πῶν ἀρχε-
 πισκοπῆν

πισκοπῶν αὐτῶν δεσπότην αἰρήσονται. Ἐἄλλο ἢ κακῶ-
 γῶν τὸ μὴ ᾤχεσθαι τῆ ἐκκλησίᾳ ὅσῃ ἐν τῷ χωρίῳ
 ᾤχεσθαι. Ἐπεὶ ἂν ὁφείλῃ τελεῖν τιαυτῶν βασιλικῶν
 πρῶταξιν. ζητούντων γὰρ ἡμῶν ἀναγραφῶν αὐτῶν,
 κατὰ ἕκαστον εἰποῦν, εἴτε ᾤχεσθαι ἡμῖν, αὐτῶν
 ἀρχαίων, καὶ πρὸς μόνον τῶν ἡμετέρων ἀξίωσιν ὑπερο-
 παθῶν, καὶ τὸν πρῶτον, φησιν, ὡς ἐβδόμον τελεῖν αὐτῶν
 ᾤχεσθαι τῆς ἐκκλησίας ἐν καιρῷ σου τελείας αἰτήσω, καὶ
 ἀκούοντες τοῦτον ὑποτέλεστε. τίς γὰρ τῶν βελημάτων μὴ
 ἀνέστηκε; τίς δέ με κρινεῖ, εἰ τὸν τόσον ἀξίον τοῦδε πι-
 μῶμα; καίτοι τῶν σοφωτάτων ἰσθιτῶν ἐγνώσκον ἔγω-
 γε μόνον θεῶν προσάδεσθαι τὸ, εἶπερ, καὶ ἐγγύοντο, ἐναντή-
 σαι, καὶ παρέστησαν. ὁ ἦ αὐτὸν μερίτων ποιεῖται τῆς μα-
 καρότητος ταύτης. ὁ τίς. ὁ ποῖ. ὁ πόσ. ὁ πηλί-
 κ. ἔ. ὑποκάτω αὐτῶν σῆψιν εἰσάσσειν. ἐπὶ καὶ ταῦτα
 προσέφησιν, ὅτι καὶ ὅτι τῶν δεδωρημένων τῆ ἐκκλησίᾳ
 παροίκαις, ἔς καὶ αὐτῶν ἀδικώτατα ἀναγραφῶν αὐτῶν
 ἠύξησεν, ἔθενός ἀλλὰ ὅτι μὴ ζῶντα μόνον ᾤχεσθαι
 ῥῆσιν τῆ ἐκκλησίας. τῶν δὲ ἄλλων πάντων κεφαλαίων
 αὐτῶν ἀνέξεσθαι ἀπλῆ. ὁ προσδήλωσ ἔβλεπα ἢ ὅτι
 τῆ ᾤχεσθαι ἔχωρῃ πρῶταξιν. καὶ ταῦτα ποιεῖ ὡς ἂν
 ἀηδιόεις ἐγὼ διὰ ταῦτα περὶ τῶν χωρίων ᾤχεσθαι
 ἐργόπερ ἡμῶν, καὶ πύθεν δεσπότην τῶν ὀτιέ-
 ρων χαρίζεται αὐτῶν Λάζαρον. ὅτι ἢ τῆ ᾤχεσθαι
 τῆ γῆς, τότε τῆς χροῖας μέτρον κελοβοῖ. καὶ ἐπὶ περὶ τῶν τε-
 μοδισμῶν συναρτίσθαι ἀμαθῆστα πρῶταξιν. ποῦ γὰρ
 αὐτῶν γεωμετρίας λόγος εἶδεναι; καὶ τί ψάμμω δριθ-
 μόν, καὶ σαρόνας ὑπερ ἀναγράφωμα; καὶ πάντα τρέπον,
 καὶ τρέπον, καὶ αἰτίαν, ἔ. χρόνον, καὶ πρῶταξιν, καὶ πρῶσω-
 πον, ζημίας μοι καὶ βλάβας ὅτι τεκτονεῖ ὁ δικαιοτάτος,
 καὶ

καὶ μῶμας ὅτι πρῶταξιν τεχνάζεται, δι' ἂν οἶδε μάλιστα τὰ
 οἰκεία σκέμματα, κατὰ τὸ εἶδος. ἐφ' οἷς ἀπασί δέσμοι τρέ-
 πον ἀπολογίας τῆς, θλίψαι καίμοι, ὡς εἶρηται, καὶ μὴ ὅσῃ
 τῶν λόγος ὡς χρησμός. ὑποδεχθῶν αὐτῶν γὰρ
 τῶν σκιῶν, ᾤχεσθαι ἀσθμῶν ἢ ἀλήθεια τὸ προσωπεῖον τῶν
 λέοντος, δείξῃ ἢ πύθον ὑποκαθήμενον δύσμορφον.
 ὅτι πᾶν δέσμοι, πρῶταξιν γνέσθαι ἐφίεσθαι μοι ἀκού-
 σον τῶν ἐκπύθεν ἐξέλθουσιν ἢ ἀναρρυσιν, ὡς ἂν μὴ τῆ ἀθυ-
 μία κατὰ πύθεν. ἔ. γὰρ δὴ λίθων ἰσχύς ἢ ἰσχύς μὴ ἀφαι-
 ρεθείτω τῶν ψυχῶν ἄωρον ὁ, μηδὲν μὴ τε θεὸν τῶν γε-
 τῶν μέρ, μὴ τε τῶν βασιλείαν ὑμῶν ᾤχεσθαι ὡς ἂν
 ὅλως, ὡς οἶμα.

Τῶ κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ Περιβλεπῶν.
 Ἐπισ. μβ'.

Τί ἢ ἔ. μέλλω ἀφῆναι τῶ ἔτω αὐτῶν δῶρον τῶν ἄ-
 μαρτίαν, ἔτω ἢ καὶ μισήσαντι, ὡς δημοσιεύσθαι
 ταῦτα διὰ τῆς δικαιοσύνης ἀγορεύσεως. εἰ ἢ δὲ τῶν ἄλλων
 εἶρεν, ἔδὲ ἀφῆναι τῶ ἔτιν. ἔ. γὰρ ἐγκλησις προσή-
 σαιτο, ἀλλὰ καὶ τῶ τῆς σῆς ἀγνωμοσύνης ἀν θείῳ.
 δι' ἡ σαιτῶ κατήγηρ ἐν πρῶταξιν γέγονας. ὡς
 ἔγωγε τῶν μακρῶν ἐκείνῳ ἀποσιώπησιν ἔ. σὸν ἐπι-
 μῶν ἐγκλημα, ἀλλὰ τῶν ἐμῶν ἀμαρτιῶν ἐνδῆγμα. δι'
 αἷς τῶν φίλων ἔ. τῶν πησιόν οἱ μὲν ἐξ ἐναστίας ἔσησιν.
 καὶ ταῦτα δὴ τῶ ἰάβ ἔλεγον. ἔ. προσεποιήσαντό με οἱ ἐγ-
 γύτατι, καὶ οἱ εἰδότες με τὸ ὄνομα ἐπελάθοντό με ἔ. ὁ κύ-
 ρη ἐποίησέ μοι ἔ. τως. δὴν ἔ. δὲ μοι ὄργη ἐχρήσατο. ἀλλὰ
 γὰρ ἐπὶ τῶν πύλας ἔ. φίλων καὶ προσήγορος σῶμα-
 τος ἢ μὴν ἀνεπέτασται, μὴ μοι μηκέτι κλείσης ταύτας ἀπο-
 Κ. νυσταξίας.

νυστάξας η νυκτ αν εγκληθείης επιμότερον τε και δικαιό-
 περον ε δια τιν υποληψιμόνον, λευ εγκαπέθε τω τιν
 συγγνώμην αιτέν η γραμματι. και γαρ ειδας ως ε μι-
 κρο σοι η εν τω γραμματίας προσίτησις ει μη με δια-
 κρισιν μελετώης τω φει των επερωτήσεων μικρολο-
 γίας, και διατίξεις, αις υμεις ουτ' αχρηκοτερες ημεις
 απαγατε, οι τοις λατινων λόγοις ενσημνωόμενοι. εχου
 δια τιν επαγγελίαν μόνον ε γραφην μη γραφον υστε-
 ρον εγκληθήση, αλλι' οτι εδε αγνοεις ημεις νυκτ ειπερ ποτε
 τω των φίλων λαλιās χρηζοντας, εχ η τιον η ουτ' νοσην-
 τας νόσον δυσίατον Α σκληπιε πνός η Παμηον. μη γαρ
 μοι τα παρ' εμοι λεγε φάρμακα, μηδ' οτι παρ' εμαυτο
 τας πυξιδας ρυτιων έχων, αταλαιπώρως τω προσφορον
 αιναλέζομαι. η η εγκρασίας, η επιχρείσις, η επιπλά-
 σις τω νοσήματι ανηπαλαμησμεν. εδε γαρ εδε ουτ' τω
 σώματι ιατρές εαυτοις δεκουντας κτ' των οικείων νο-
 σημάτων δ' ερίσκομεν, αλλι' αυτο δη τω ποιεντας τω τω
 οφθαλμών. οι τα των άλλων ορώντες, προς γε το σφας
 αυουτ' ιδειν, άλλων δέοντα. γραφον τω νυκτ ως ενεσι θε-
 μινώτερον, τα φλεγμαίνονται μοι κατάψυχε, η τρώπας
 υποπίθη φαρμακιών, και παντοθεν βοήθη τα κάμνοντι.
 ετω γαρ αν τω τε λόγω κεχαρισμένα τελοίης, φ' ου τω
 αινατέθικας. η σεαυτο ακολαθων δ' ερίσκοιο, ες τω
 σελιμάδα λεγας. και της σης αξιων τωρα κλήσεως. ει
 μη πολλε και μεγαλε, οτι τοις των αξιοι. ει δ' ολίγη τε
 και μικράς, οτι εδε τα τριαυτα παρωθενται οι γε αλη-
 θως αξιοι.

Τω

Τω αδελφω ε βασιλεύως, κυριω Αδριανω.
 Επισ. μγ.

Κ Αι εβοηθήθην τωρα τω σης ασυγκριτε μεγαλη
 τητ. η ανεταλεν ησάξμα η χαρις τω τιν σην
 ψυχην χαρτώσαντι, ωσε τω της ελε. και αληθην
 προσπορεύεθ, αις πάσις τας θείας οδους πεποιθέσθαι
 μεμαθήκαυ. αις εμοι η εξετακη μη η ψυχη ως δερα-
 χνη. ο η βι. τω τω δη ε Ιωβ, λαλιās λευ ελαφροτε-
 ρη. η κτ' τον Ωσής. τωρα κλησις εκρύβη εζ' οφθαλ-
 μη οτε οι τω απαθείας υοι, δια τω τω η της απωλείας,
 οι ασφορτοι η απονοδοι, ε απώθηται. καλον γαρ αυουτ'
 τοις εν ε Παυλε η ε πινύματι ονομάζεθ. η γράπη-
 σαν μη πάντα ρήματα καποντισμου γλώσσης δολίας.
 ενετηνας η τωρον αυτων περάγμα πικρον, ε κτ' τοξευσαι εν
 σκοπούφοις αμωμον. η μη τω καταξέθωσαν, και οτι το
 αλγ. τω τωρα ματων με προσέθησαν. ου η υποελα-
 βες με, η ου ευφρανας ουτ' εκθρες με επ' εμε. αλλι'
 ενεδώσω ως πανοπλιαν τον ζήλον σε, και διείλες σω-
 τειμον επ' ισχυ. ο φησιν ο θε. Α υας. ε παλαμ-
 παρ' αν επήραγες οτι τω της σκεφασίας οχυρωμα, ο
 εθμελίωσε υδρ' περαιτέρω κακοτεχνία. αν ο Μηδειος
 ως δεχτικτων τα πεωτα φερόμεν, βαρείς και δυσ-
 σκοπική ουτ' λιθες υποέθηκε, ρητα και αρρητα καθ'
 ημων συμφορήσας. η ελψας κτ' των βασιλικών ακων.
 επρωκοδόμησαι η η υψωσαν οι μετ' αυτον τα της Α χρι-
 δ. αχρη και επ' εδαφ. κατασκάφαντες, οις εις
 ελεγχον αν' εγω, ο πάντα πεπιδς η πεειργ. η απε-
 χόμεν. ταν οδων αυτων ως λοτ' ακαθαρσιων, βαρείς
 λευ αυτοις η βλεπόμεν. διε ε τιν πινύ με εβελου-

Κ 2

σαντ

σαντο ἀπώσισται ἔδραμον ἐν δόξῃ, Ἐ αὐπίτε τῷ κρη-
 τίσῃ ἡμῶν βασιλεῖ, καὶ περιποίησας ἀδελφῶν, ὡς πολυ-
 δυνάμειον πνα Ἐ μεγαλοδυνάμειον με δέβαλον. Ἐ ἴσας
 καὶ ἴσας πρὸς τοὺς κερδαλέαις ἐμπλατυνόμενον, καὶ τῆς
 οὐδὲν ὑπερβύθοντα τὸ πᾶν τῶν τεχνολογῶν, τῆς πρὸς
 αὐτὸν παρρησίας με ἐκβαλεῖν. ἐφ' ἧς ὡς ὑπερδουλοῦ
 ὑπεράδρασε ἰσάμενον Ἐ αὐπίτε διεπίκτενον, καὶ ἀποπίπτενον
 τῶν ἀφελῶν ἀπὸν ἰσάμενον, ὡς χερσὶ δραστηρίοις
 τῷ λίγῳ χρωμένῳ. καὶ τὸ πᾶν ποικίλως, καὶ τῆς οἰ-
 κονομίας ἀφελῶν τῶν Λαζάρων, οἶδα ἢ τοῦ-
 ρην. τῆν ἢ ἔγνωσες ἐκ τῶν πρὸ ἐμὲ κερματῶν. ὡς
 ἐκείνῳ ὁ περιπύθῳ, ἔς ἐξ ἀσήμων ὑπερδουλοῦ
 βελούδῳ, τὸν ναὸν ἐπέπεσε τ' Ἐ Φεσίαις Ἀρτέμιδος.
 τούτῳ πίνω ὑπερέτη χερσῶν, πάντα ὅσα βελομέ-
 νοις ἰσάμενοι, δι' αὐτῶν κατῆρξάντο. ὅς τ' ἄλλα μὲν ἐστὶ
 κηφύειοι κατῆρξάντο ἔκειλῳ ὁρμῶν. εἰς τοῦτο δὲ καί-
 ρων, τὸ τοῖς πρᾶκτορι συμπράττειν, καὶ ὑπερδουλοῦ
 τοῖς, ἰσάμενα τε παρ' αὐτῶν, τῆς αὐτῶν τέχνης ἐλθῆναι
 πρᾶξ, καὶ κατῆρξάντο καὶ τῆς ἄλλας δεξιότης ἐκδέχεται,
 τρυφῶν καὶ τρυφῶν ποιῶν τῶν ἐμῶν μάμῃσιν. καὶ δὴ
 στωιδῶν, ὅτι πᾶν ἐμοὶ μάλλον φορητὸν, ἢ τὸν νομα βλασ-
 Φημέμενον, τῶν ὅξαιον μάχαιραν τῶν γλώττων αὐτῶν
 τῶν ἐμῶν κατῆρξάντο ἐμπήγνυσι. καὶ τ' βασιλικαῖς
 ἀποαῖς, ὡς πᾶς εἶπω! τὸν βόρβορον τῆς αὐτῶν ψυχῆς
 ἐπαπογευόμενον, πηλοῖ μὲν ἀποαῖς ἐκείνον τὸν ἡδῶν
 τῆν χερσῶν, ποιεῖ δὲ ἀποναυπᾶν πρὸς τὸν εἰς ἡμᾶς
 πολὺν ἔλεον. ἐναγχῶν γέ τοι ἐμπρησθῆναι παρ' ἐμοὶ
 ἰσχυρίοιτο, καὶ τοι μεθόλωσ μηδ' ὑπὸ πινῶν οὐν ἐμ-
 πρησθῆναι ὑποσείσ, μηδ' ἔχων ἀπὸ τῶν ὅτι ἔϋλλω τῶν πι-
 ρῶν δῶσ, ἢ ἀπολέσθ. Ἐ μάλλον ἢ κηφύειοι κηφύειον μέ-
 λιτῶν.

λιτῶν. ἀλλὰ μηδ' ἐμὲ Ἀχρίδι ἐνδουμένῳ. ἰσάμενον Φη-
 σὶν αὐτῶν ὑποσείσ τὸν ἐμπρησθῆναι, ὅμως ἔτω τῶν ἐγ-
 κλησθῆναι ἐμὸν ὄρωσε, καὶ εἰδοποίησε τῶν ἀνείδεον, δακρύων τε
 κρητισμοῖς, καὶ κεφαλῆς ὑπὸ γῆς ἐναρραγοῖς, καὶ τρυφῶν
 ἀναπολησμοῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ὑπερδουλοῦ Βελομέ-
 νοις. καὶ ταῦτα τὰ πάνδηνα παρῆναι ἀνεκλαύσατο ἀφ' ὅ
 εὐνης εἶναι τῶν δημοσίων, καὶ πρὸς τῶν δεχόμενοι τῶν τυ-
 ραννίδων πόλεμον ἄρασθ. ὡς κατ' ἄκρας εἶλιν τῶν πρὸ
 βασιλείως συμπράττειν. ταῦτ' ἄρα καὶ ἐνεκλεῖσθαι τῶν
 πρᾶκτορι τῶν πρᾶκτοριων κατῆρξ, καὶ ἔκρυπτοντο
 ἡμῶν κύριῳ. Φέρονται πίνω καὶ ἄρονται τὰ ἡμέτερα.
 Ἐ μὲν, ὑποβάλλοντος τῶν τερατῶν βελομέτων. Ἐ ἢ, τὰ
 ὑποβληθέντα γησιώπρω ἀνατρέφοντο, καὶ ἀδρῶν-
 τῶν. καὶ Ἐ μὲν, τὸν ἀόρον τῶν ζιζανίων τῆν καθαρότητα
 τῶν δικαιοματιῶν τ' ἐκκλησίας παρῆσφορῶντο. Ἐ ἢ,
 καρποφορῶντος. Ἐ καὶ εἰς τριάκοντα, ἔδ' εἰς ἐξήκοντα. Ἐ γὰρ
 ἔτῳς ἔτε ἡμεῖς ὀτυχεῖς, ἔτε ἢ ἐκείνῳ γῆν μικρολόγῳ.
 ἀλλ' εἰς ἑκατὸν πρᾶξ, καὶ πλείονα. καὶ πάντας ἡμῶν ἐπανήσῃ-
 σιν, ὁ δὴ πρὸς τε καὶ εὐσεβῆς, μισθῶς τ' ἐπανακαίσεως καὶ
 κατεγκλήσεως μέλι καὶ ποτῆρῶν αὐτοῖς ἐπαγγελόμενον
 τὸν κρητισμὸν τῶν ὑπερδουλοῦ τελῶν. τί δ' ὅσα ἂν ἐξα-
 νύσθαι πρᾶκτορι ἐξέσθαι τῶν ταπῆν ἔν καὶ τῶν ὑψῆν. Ἐ
 ποσῶντα ὄρω τῆν βασιλικὴν καρδίαν διωάμενον, ἀφ' ὅ
 ζύμῳ τῶν Φαρμακῶν, καὶ τῶν πρὸ κρησιν, ἢ περὶ ὅλον
 εἰαυτὸν σωέφυρεν, ὁ μηδὲν ἄζυμον ἔχων εἰλικρινείας καὶ
 ἀληθείας. ὑπὸ τῶν πρᾶσθαι ὅσα ἀπεσπράφθαι ὁ θυμὸς
 αὐτῶν, καὶ τὸν ἄγιον εἶπεν Ἡ σῶσθαι, ἀλλ' ἐπὶ ἢ χεῖρ αὐτῶν
 ὑψηλή. ὅς γε καὶ νῦν πάλιν τὸν Λάζαρον ἀναπέμψας
 σπέπτεται μετὰ ἰσάμενον οἰκετόρων Ἐ χωρὶς ἀποσπᾶται. Ἐ
 ὅτι δὲ λέγειν ἐδίδαξεν, πρῶτον τῶν τῶν χερσῶν
 Κ 3

τῆς βασιλέως χρηστότητος πρὸς τὴν ἀρετήν ἐκτε-
 λέσθαι τῆ ἐκκλησίας. καὶ τὴν ἡμετέραν ἀντίληψιν κενώ-
 ῃμῖν ἢ ἀνένητον. μάλλον ὅσον συμπεῖσαι τὴν βασιλέα τοῖς
 ψεύσμασιν, ἢ ἐκ τῶ ἰδίου λαλοῦντας ἵπτι τῆ ἀνταλλαγῆ
 πρὸς τὴν διώσασθαι, ἢ τὸν ἐπ' αὐτῆς γεγονότα χρυσόδε-
 λον λόγον δὲ ἀχρηστῶς ἰσθῆναι ἢ ἰσθῆναι ἢ σπουδασίας συγκρο-
 τῆ, ἢ βόθρεος ὑπορύπτει, ἢ διηγεῖται ἢ κρύψαι παρὶ δα.
 εἶπε τίς ὄψεται αὐτὸν; ἢ τὸ πᾶν ὡς ἴσθαι ἐπὶ προδόξοις ἡμῖν
 ἀποκρίσθαι). εἶτα εἰ δὲν, εἰ εἶτε μὲν ἀρετῆς μὲν
 τὴν κακίαν, ἢ ἀδαμάντινον, ἢ ἢ ὑμῶν ἀγαθότης πρὸς
 τὴν ἢ καλῆ ἐξεργασίαν ἀποκαμῖται. ἢ Φανεί) πλεον
 ἔχων ὁ κοσμοκράτωρ ἢ παντοκράτωρ). ἐγὼ μὲν εἰ
 οἶμαι. ἐκὼν οὐαχερίνασαι ἢ μισοπόνηρός σε ψυχῆ τ' πρὸς
 ὑμᾶς ἢ ἀνθρώπων εὐπαθῆαι, ἀνεμνήσασθαι τὴν κραταῖον
 ἢ ἀγιον ἡμῶν βασιλέα τ' αὐτῆ βαθυγνωμοσύνης. δι' αὐτῶ
 εἶπε τῆς ἡμῶν ἀθλιότητος ἀντὶ καταψηφισθῆται Δεῖ
 τὴν ἵπτι τῶ πρᾶκτορι πρὸς ληψιν, ἀλλὰ ἢ ἡμῖν τηρήσθαι
 πατέρα τῶν ἀκῶν ἀκερασίαν. ὁ ἢ τῶν τις Ἑλλήνων (βα-
 σιλεύς ὡς ποιῶν ὑμῖν). ἢ τῶ παντὸς ἀγαθῶς ἢ δὲ χηγῶ
 ἢ πλεῖστον εὐαγγελίῳ ἔχομεν διδασκόμενοι, μὴ ὁ νόμος
 ὑμῶν λέγειν κενὴ τὴν ἀνθρώπων, εἰ μὴ αὐτῆ ἀκούσθαι
 πρὸς τὸν, ἢ γνῶ τί ποιῆ; εἶτε ἀκατηγίστα, Δεῖ βε-
 βαιῶν ἢ ἀπὸ ἀλογίστων πρὸς τὴν κατὰ τὸν
 πρὸς τὸν; θεός ἢ, ὁ ἢ ἢ ἀδικουμένους ἐκ χηρῶν σε-
 ρεωτέρας ρυόμεν, ἢ αὐτόθι, ἢ Δεῖ τῶν ἀξίων ἀγα-
 θουργεῖν, ἢ τῶ ἀγαθῶν ἀγαθύνων, ἀποτηροῖ αὐτοῖς
 ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ἀναρρύσεως μισθούς εἰς τὸ μέλλον
 ἐπιτελεστέρας. τηροῖ δέ σε ἢ νῦν πάσης ἀνώτερον κακί-
 σεως ἢ κακώσεως.

Τῶ

Τῶ ἱατρῶ ἢ βασιλέως, τῶ Παιτίχνη.
 Ἐπισ. μδ'.

ΧΑίρεις πολλῆ τῶ λόγῳ, ὅτι πρὸς αὐτὸν ἦς ἡμῖν ἔπι-
 σῶν αὐτῶ χαρακτηρῶς ἀκριβῶς σάζοντας.
 ὅπτι ἢ αὐτὸς ἀρέθης μοι, Φίλτατε. ἢ ταῦτα ἐν ἔτω
 πονηραῖς τ' ἡμέραις, καὶ τέρατα πικρῶσεως, ὅπτι αὐτῶ
 Ἐμπεδοκλεῆς βεγγη ἀνδρόπεωρα. ἢ ἢ ὑπερμα-
 χεῖς ἡμῶν ἐκδυμότητα, ἢ μεγαλοπρεπῆς ἀπολιμνῆς τὰς
 ἀνιδόσης τ' λογικῆς μαθῶσεως τε ἢ ἀναθρέψεως, καὶ
 μὴ δὲ κῆς τελείως ἐξελάσθαι ἐν τῆνδε κινῶς κήρεσι Φορη-
 σῶν, οἱ κατ' ἐφάρθον με, ἐμερίσαντό με, εἰ ἢ ἢ ἢ τὴν
 Ἀκτάωνα οἱ ἐκείνῳ τρεφόμενοι. ἀ μὲν εἰ πρὸς τὰς
 ὑλακῶς ἐκείνων ἐχεδίασμεν, ὡς τῶ βασιλεῖ ἀκευ-
 θλίωαι, ἀναγνώση πάντως. θεός δ' ἢ ἢ, ἢ τ' ἀληθείας
 πατρὸς, τ' βασιλικῶ ἢ πρὸς ταῦτα φωτίσθαι Δείνοια,
 ἢ ἀπελάσθαι μὲν τὸ ἢ ψύδης σκότος, πρὸς αὐτῶ ἢ θεῖ-
 ναί τὰ πρᾶγματα. ἔτω γὰρ ὁ τ' ἀμαρτωλῶν βραχίων
 σιωπρὶ βίσηται, ὁ δίκαιος κατὰ τὴν ἢ). ὡς νῦν γὰρ τ'
 ἐκείνων χηρῶς ἐνεργῆσης ἀπὸ ἢ βέλεται. δέος μὴ Δεῖ-
 γραφῆ ἢ ὁ δίκαιος, καὶ μάθη κακίαν, τ' ἢ ἢ τῶν πο-
 νηρῶν ἵπτι τὸν αὐτῶ κληρον ἀφίεμῆς πωληκῆκώτερον.
 ταῦτα μὲν οὐν ἐκείνῳ ἀναθετόν, εἰ τῆ δικαιοσύνη καὶ τῆ
 Φιλανθρωπία πεποιθήμεν. τῆ μὲν, ὅτι εἰ δὲν αὐτοῖς ἡμῖν
 σιωπρὶ τῶν ἐφ' οἷς δυσφημῆμεθα. τῆ ἢ, ἐπὶ ἐκείνον
 εἰσμεν τοῖς ἴδιοις νόμοις εἰσόμενοι, ἢ τῆς ἀλλῆς ἀνομίας
 ἡμῶν ὡς ἀφίεμεν. αὐτοῖς μὲν τῶ χηρῶ τοῖς τ' γλώττης
 βέλεσιν, ἀ πρὸς ἢ λόγῳ λαβῶν ἔχθης εἰς καιρὸν ἀπολι-
 νασομένη. ἢ βαίλα σῶν Αἰθιοπίας ὁ ἐμῆς Ἀντίλαχος,
 τῶ εἰ πρὸς ἀμῶν Νέσος.

Τῶ

αγαθὸς θεὸς διώκων, πᾶσι μοι συγκίνησον ὅτι τὸ ἀγα-
θὸν ἐπιπέσει καλῶ καὶ χαρῶ τῷ θεῷ τῶν θερά-
πων. καὶ χρησάτω μοι ἡμεῖς, ἕως ἵνα ἴδω τῶν ὅτι σοὶ
πόνων. ἕως τὰ θεῖα ὡς εἶπα ἀπολάβοιμι. καὶ ἡρώ-
τό μοι μαθόντι διὰ γραφῆς αὐτῆς, ὅσης καὶ οἴας τῆς σῆς
ἀπολαύει χριστιανίας, ἐπιδολοῦσά σε τῆς ὀχλαῖς ἐ-
μῆ τε ἄλλο, πατρικαῖς γέν, καὶ δυναμῆς οἴκων τέκνων
σηρίζων. ὅς γε καὶ αἰεὶ τῶν ποιῶν ἄροιμι τὸν ἔαληθινῶ
λόγῳ ἀληθινὸν πατέρα ἐπήκουον, τηρῶντα σε πάσης ἀνώ-
τερον κακώσεως καὶ κακύνσεως.

Τῷ δευτέρῳ Δυρραχίῳ, τῷ Βρυεννίῳ.
Ἐπισ. ν'.

Εἰ καὶ μικρὰ καὶ ὀλίγη τὴν ἰσχύων ἀποστολῶν
ἢ ἔλογον μήτηρ ποιῶται πρὸς τὸ τῆς σῆς ὑψοῦ με-
γαλότητος, ἀλλὰ γε συμβολικῶς καὶ τι περὶ τὸν καὶ τῶν
πληθῶν ὑψηλότερον ἐν αὐτῇ φέρουσι. δεῖ γὰρ τῆ τεκνύση-
τον λόγον, τὸν πάντα ἐν σοφίᾳ ποιήσαντα, μηδὲν ἄσφον
εἶναι ἔαλογον. αὐτὰ μὲν γὰρ σοὶ τὰ σοι λέγονται τὴν πρὸς
ἀρετῶν ἐμφαίνουσι σωδίαθεσι. ἐξ ἧς καὶ δι' ἧς ὅσον ὑ-
γρὸν τῆς ψυχῆς, καὶ τοῖς κάτω ὑδασι ἐν τρεφόμενον, οἷς ἂ
λεβιαθῶν ἐνδυνασεύων γνώσκεται, ἀνέσασαίς τε τῶ
αἰγίρω ἔλογον εἰς αὐτὸν περιηγηθῆς καὶ ἵππερέφον-
τος. καὶ τῶ ἄλλα κερπίσαι, ὃ ἐν αὐτοῖς ἔχον ὡς ἰσθη-
μῶν, ἐξέτηξάς τε καὶ ἔαρχομαι, καὶ ξηρὸν καὶ κῆρον
ἀπέδηξας. ὃ δὲ γε τούτων δευτέρως τῆς ἐν καλοῖς τελέ-
τητος σύμβολον, γνῶμα ὃν τέλην τῶ πάντων δευτέρως
δεκάδος καὶ περατώσεως. ἀλλὰ γὰρ ἕως μοι ζωῆς, καὶ
ποιῶν αἰεὶ διὰ τῆς τὸν βίαν, πρὸς τὸν θεὸν μόνον ὄρων,
τῶν

τὸν ὑψοῦ μὲν ὅτι τὴν ἡμετέραν κατὰ βεβηκῆτα ἔχα-
ναι, ἀναβάντα ἢ εἰς ὑψοῦ, ἢ ἐλκύση ὅσον συγκυφί-
ζομεν, ὡς ὑποχρῆσται. μικρὰ ἢ ἢ ἔδεν φροντίζων τῶ
κροσμοκράτου, καὶ πολλῶν αὐτῶ κατὰ γνώσκων πενίασιν,
καὶ βασιλείαν ἔχον ἀλαζονδύηται, καὶ τῆς δόσεως τούτων
ἀνταπατή τὴν προσκυῖωσιν. καὶ πᾶσι μὲν ἰλαρὸς ἔπαν-
τὸς ἀγαθῶ δότης καὶ γινόμενος ἔφανόμενος, οὐχ ἡμι-
σαι ἢ τῶ λητταρῆκος ἔθεῖ ἔαγμα καὶ συσημαί. ὡς ἀπεί-
ρων τὰ σαρκικὰ, θερίζεις τὰ πνευματικὰ, καὶ τὸν θεὸν
εἰπεῖν ἀποστολῶν. ἔθεον ἀντησοικίση τῶν ὡς ἔαρεχόντων
τὸν μὲν ὄντα. ὑψοῦ καὶ τηροῖο πάσης κακύνσεως ἀνώτε-
ρος καὶ κακώσεως.

* * * * * Ἐπισ. νά.

Μακρότερα γράφει τῆ σῆ ἀγάπη, ὑπερλαμπρῆ
μοι ἀδελφῆ καὶ ἀφέντα, μὴ διδόντω ἡμῖν τῶ
καρῆ, ὅτι ἂν δριμύ προσβλέψαις τῶ βραχῆ γράμ-
μαί. ἀλλὰ ἔ τούτω προσγελαῖς ὡς πολυσίχῳ, καὶ οὐχ
φίλα ψυχῶ ἐπὶ φραίνοντι. πῶς ἂν ἐν μοι ἔχοις, ὃ καὶ
ὑγιῶς ἔχον καὶ ἀλύπως ἔσῶμα καὶ πνεῦμα ἄξιον. ἀρε-
θουραίνεις τὸν τῶν πραγμάτων ὄχλον ὡς κηφείων
ἐσμὸν, βλητήντων σοὶ τὸ μέλι τῆς εἰρηναίας κατὰ νῆν
ἔξεως. ἢ τῶ μὲν, ἔδεν προσποίη, καὶ πειβουδῆ ἀηδέ-
τερον. τηρεῖς ἢ τὸν γλυκῶ σωτῆρῶ θεσπερὸν ἄστυλον καὶ
ἀμείωτον. τῶ μὲν οὖν καὶ βεβλόμεθα ἔ δύχομεθα ἔδεν
ἡμέτερα. ἀλλ' ἴδι ταῦτα μυρμηκίαν συμφορῶν. ἀς αἰ-
σμαρτία ἡμῶν ἵππερῶσι κατημῶμα, διακόντω τῶ
περὶ τῶν χρωμῶμα. βεβλέει ἢ ἡμᾶς τῶ χρηστέραις
ἐλπίσιν ὃ μεγαλὸν πομῶν χρωμῶμα. ὡς πομῶν ὄντων
τῶν

των ἀγαθῶν ἔδεν ὑπερήσεται, καὶ ὅτι χλόης ἀναπαύσεως
καὶ ὕδατος ζῶντος καθ'ακλινήσεται. ὕψ' ἔκαστ' αὐτὸς
φυλάττειο τῶν ἀνθρώπων ὅτι πηγεμάτων λύκων πάσης ἐπι-
ρείας ἀνώτερον.

Τῷ δεσποίνῃ, Ἰπτικειψαυδῆ ἀπὸ ἀρρώσθησιν.

Ἐπισ. ιβ.

Εγκαινίζεις αἰεὶ πῆς ἔργους πλὴν ἔχεις ἐναυθρώπη-
σιν. καὶ δαιμόνιος ἐν σοὶ μὲν, ἐκείνον ἀνθρωπιζόμε-
νοι. ἐν ἐκείνῳ δὲ, τὸν σὸν θεμέλιον ἀνθρώπων. ἡγε πᾶσι
συγκαταβαίνουσι, καὶ μετ' ἐν αὐτῷ ἔργον γῆν δόδοικου
Ἰπτικειψαυδῆ, καὶ μετ' ἐν τῆς γῆς χρηστότητι. καὶ τὸν
σὸν ἴδιον, τὸν ἄλλως νεκρὸν ἀνεζώωσας ἔάνεσησας. ἀνθ' ἧ-
ν πᾶσι ἐπευξάμενοι μείζον, ἢ τὸ μὴ λήξαι ποτε ἐσ-
σωτῆ δὴ μὲν τὸ θεῖον μυστήριον. ἢ ἡ σοὶ τὸ αὐτὸ κα-
τέρθωμά τε καὶ μίσθωμα.

Τῷ Μακρομβολίτῃ, τῆς Πρέσβυας ἀρχοντῆ.

Ἐπισ. ιγ.

Οὕτω αὖ καθαρῶς τ' ἐκκλινήσεως ἡμεῖς ἀπηλ-
λάγημεν νόσος, Ἰπτικειψαυδῆ μοί ἐν κυρίῳ ἔε-
παλὼ ἀλλ' ἢ τῶν κανόνων φωνῆ Διακελευσούμῃ πλὴν ἰε-
ραὶν ἡμῖν σωσόν, φωνῆ πάντως ἔσα Χριστῶ, ἐξάνεσησας
τῆς κλίνης, καὶ πρὸς τὴν κίνησιν ἐνιαυτῶ, καὶ τὸν κράβ-
βατον φέρειν δίδωσι. προσδέχου ἡμῶς σὺ ἀπὸ
γε φάναϊ τῷ πιαυτῆ ἰαματῶν γῆν καὶ τὴν Πρέσβυαν,
ἐπιταῦτα γὰρ ἡ σωλῆσις, ἔπειτα λακκομηδῶν καὶ
προσφυσομηδῶν, καὶ τῆς ἡμῶν κατὰ πλάυσουσις Διαθέ-
σεως.

σεως. ἀλλ' ὅρα μὴ κατὰ ληπόντες ἀσωτέρητον τὸν πρὸς
πλὴν συλλογῶν τῶν χρονοδῶν ἀπεταμῶν ἐκκλησιασι-
κῶν, ὅτι τὰ τῆς ἐορτῆς ἄσοντας τέτιγας ἀτεχνῶς διπο-
δείξῃτε καὶ ἐν πανηγύρε μετ' ὄντων, αὐτὸι λιμῶξομεν.
εἴτα, πῶς καὶ δύση γῆς, ἵνα τὰς ἔ λόγος φύγῃς βολῆς. αἴς
αὐτὸς μὲν ἔπω ἔ τήμερον ἐμπαρέχῃς σωτῶν, ὡς ὄντως
καὶ λόγον κινέμεν. ἀλλοὶ ἢ πηραδέντες, πικρῶς αὐ-
τὰς καὶ γράλλασιν ἔς καὶ ἐπὶ πῶπυς ὑποπίπῃ κατὰ λι-
πῶν ὡς ἐθάδας τε καὶ ἀξίως, αὐτὸς εἴης ὑπὸ τῆς ἀνθα-
βολῆς. τὸ γὰρ δὴ σοὶ καὶ συμπεφύκε, καὶ σωτη-
ρίζεται.

Τῷ Ἰπτικειψαυδῆ ἀπὸ ἀρρώσθησιν. Ἐπισ. ιδ.

Σὺ αὖ πρὸς ἡμᾶς, ἀ πρὸς Ὀρέσιον οἱ Μυκη-
ναῖοι, παιεῖς. καὶ σε μισέμεθ' ἔτως ὡς μὴ πρὸς
σεννέπην. ἐγὼ ἢ πρὸς τὸν ἀπέχω ἔ πρὸς σε φρονεῖν ἡ ἀ-
σωήτες, ὡς καὶ πρὸς φωνῶ, καὶ τὰ σωήτη χαρμεντίζο-
μαί. τὰ δὲ ἐστὶ, βραχέως μὲν, ἀλλὰ τριαυτῶ. οἶα θεασίσο-
μαί. καὶ μᾶλλον ἢ ῥήματα κινῶ κρινέομαι ἀνάπτῃ καμ-
νῶ. Ἰπτικειψαυδῆ σε τὰ ὅτι τῆ βραδύτητι σκώματα. αὐτὸς ἢ ἔ-
μόνῃ κλημαπίδα καὶ εὐπείον χορηγῶν, ἔ τὸ τῆς πύ-
κης δάκρυον, ἀλλὰ σοὶ ἔ Ὀνάφης μετακομίζῃ ὑπε-
ρόρη. καὶ ἔ ῥοδῶν τὸ τὸ καμίνον. ἔ τὸ πρὸς ὅρα
πλὴν φλόγα ἀερομῶν πρὸς τὸ μεραιοίτρον. εἰ μὲν ἔν
διπολύς τῆς ἐν τῷ στρατοπέδῳ Διατριβῆς τὸν Τορνίκιον,
ὃν ἔχω γαμβρὸν ἐπ' ἀδελφιδῆ, τὸν Νείλον ὄλον ἐπαφή-
κας τῆ τῶν ἀερομῶν φλόγα. εἰ δὲ ἔν, ἀλλὰ καὶ πλὴν
πηγῆν αὐτῶ ἔ ἰαματῶν Νάφης ἐν Βαβυλωνῶν με-
τακομίζεις. μᾶν ἡνιξάμεν, ἢ ἔδεν δὲ σοὶ Οἰδίποδῶ.
ἔχω

ἐγὼ μὲν οἶμαι. πάντε γὰρ ἄλλα πίνθη σὺν ἀγχιγέστερος
συ. καὶ τὰ σα μάλλον ἀν σιωπῆς, ἢ πάλλα εἰλά μοι τῶν
τε ἄλλων κακῶν τηροῖο ἀνώτερον, καὶ τ' ἀφῆς θηροῦ Βρα-
δύτητον. εἰδ' ἔκαν, ὅπερ ε' ποιήσομαι, εἴτε καὶ ἄκων πέν-
τη ἑαλωκας. Ἐ αἰ μοι ἀγγέλλαιο δὸτὸ δόξης εἰς δόξαν
ὑψέμερον.

Ἰτῶ ἱατρῶ Ἐ βασιλείας, κυρίῳ Νικήτα.
Ἐπισ. νε.

Πολλὰ μὲν τὰ βιαζόμενά με πρὸς τὰς ἡμετέρας
Διαβλέω σκλωάς, ἀς ὁ νέθω Ἰσραήλ πῆγνυ-
θε, ἐν τῇ δι' ὑμᾶς ἐρήμῳ περιφερόμενοι. ἀνακόπη δὲ
μοι τῶν Διαβάσιν δύο ρεῖματα. ἐν μὲν, τὸ κοινόν τε καὶ
ἐπιδήμιον. ὃ ἔξ ἐγκεφάλου πληρωθέντων κατέρρευσεν δη-
μιουργῆσαι καὶ βήχας, καὶ τὸν περὶ πῖς θωρακικαῖς νοσή-
μασι φόσον σὺν ἀλόγως ἐπίσησι. τί γὰρ σὺν ἂν μοι γέ-
νοιτο ἀθεράσαστι, ὅπερ Φωλεύων ἔτω Διακίμασι; ἵατε-
ρον ἢ τ' ἔρείποντο ποταμῶ, ὃν ἡ παλαιὰ μὲν καὶ Ἐλ-
λίως Ἀξίον, ἡ νέα ἢ καὶ Βαίβαρον ὀνομάζει Βαρδαά-
ριον. ἔτ' ἔτ' γὰρ Δια πολλῶν μὲν ῥέων ἑρῶν τῇ δὲ ἐν τῆ-
ταις χένοι ἄκείσῃ νῦν ὄγκωθεῖς, καὶ μήτε πεζοῖς μήτε
ἐπίπτοις Διαβαίνην διδῶς, μήτε γέφυραν ἔχων, Δια
τὰ κακῶς ἀπολέμενα ποταμῶ τελάνα, σκαφιδίῳ πῆ-
χῆ πορεύσιμῳ γίνεται. τὸ ἢ σκαφιδίον τὸτο καὶ τρίτον
τῶ ποταμῶ παρ' ἐμοὶ πῆγσιν ὄνομα. καὶ ἀξιώγε καλεῖσθαι
τὸτον Ἀχέροντα. ἐν ρεῖν ἐν ἄδῃ πιητῶν οἱ παῖδες μυ-
θεύονται. Ἐ πάντας μὲν γὰρ σὺν' ἐφ' ἂν δὴ ποτε πλείον-
τας δακτύλα, Φασί, παχῶ Διατήχῃζι πρὸς σὺν' νε-
κρῶς, Ἐ τὸτ' αὐτοῖς τὸ πλατὺ Ἐ μακρὸν Διαπήχισμα.
οἱ δ'

οἱ δ' ἐμβάντες τῷ σκαφιδίῳ τῷ τῷ, πρὸς τὸν κάτω βίον
δραχνίῳ Διατήχῃζονται. Δια ταῦτά σοι σέλω τὸν ἀδελ-
φόν, ὃ τῷ πρὸς ὑμᾶς ἔλθῃσι ἑδέτερον τῶν ῥυμμάτων
ἀνεύρη. τῷ μὲν γὰρ, σὺν ἔτ' ἐνοχλεῖ). τὸ δὲ, ἑδέποτε
δέδοικε. Ἐ πολλῶ δὴ νῦν ὅτε πῖς ἔπρὸς ὑμᾶς πόθῃ πλε-
ροῖς κεφί(ε)ῖς γε εἰδὲ τῷ σκάφῳ σκάφῳ λέγην ἀνε-
χεῖ), ὡσπερ ἡμεῖς οἱ δὲ χαῖοι Ἐ ἀχρηστοί, καὶ τῆς τῶν νῦν
ἡμερῶν σοφίας εἴτεν σοφιστικῆς ἀγευσοί. ἀλλὰ μυροφό-
ρον ἔλκῃδα τίθε), καὶ πλεῖ θάρραλεώτερον, ἢ ὅτε κατὰ
χέρσου βαδί(ε). τὸτον ἔσθλα σοι οἴκοθεν οἰκαδε. ἔτω γὰρ
ἐγὼ κέρνω. τὰ κατ' ἡμᾶς πᾶσαι τῷ τ' ἐμῆς παρεσίας
χρεῖαν σοι δὸτο πλῆσοντα, καὶ ἀντ' ἐμοῦ τ' ἀγάπης Ἐ σοφῆς
σε ψυχῆς ἀπολαύσοντα. δι' ἐγὼ γε τὸν ἐν ἄδῃ Τρε-
σίαν ἀποκαλῶν, οἱ(ε) πέπνυ). ἀναφαίνομαι τοῖ(ε) σκιαῖ
αἴσασσιν. Ἀ τῆς ἐν λῆμῶνι καὶ σκόπον ἡλάσκοντες. τὸτο
γὰρ ἐμοὶ τὰ τοῖς πολλοῖς μακάρεα Ἐ ε' δαίμονα. ἢ καὶ τη-
ροῖτ σε ὑπὸ ἔ σοφῆ τε καὶ ἀγαθοῦ θεῶ πύσης ἀνώτερον
κακώσεως καὶ κακώσεως.

Ἰτῶ κυρίῳ Νικολάῳ τῷ Καλλικλεῖ.
Ἐπισ. νς.

Αλλὰ σύ μοι δραστικῶς τὰς ἀντιδότας ἐπὶ τὰ πρὸς-
βαλόντα νοσήματα, καὶ μὴ πεφθαρμένως ἐγχεῖν τὸ
κύλιξι τῷ θεοδώρητῶν σε Ἐ τῷ πανάκῃσιν καὶ τὸ κεφά-
λαιον, τῷ δὲ ἐχθραίων παρκαῶν. ἐν μὲν Θεοσαλονίκη
προσδοκᾷται μοι πλήρωσις. ἐν ἢ τῆς ἐκκλησίας, χω-
ρεῖ ἢ αὐτὰ τ' ἀρχιεπιστοπῆς, κένωσις. ἐξ ἀμφοῖν θεῶ,
πᾶρεσις Ἐ ὠφάλυσις. ἀρα μὴ μάτῳ Ἰπικαλέμεν τὸν
ἐμὸν Ἀσκληπιον. Ἰπὶ τηλικαῦ τῷ ἐνοχλησιν. τὸτο μὲν ε'
Μ μάτῳ.

μάτιν. ἐκείνο ἢ ὄρα, μή τις φαίη μάτιν μερῶ φάσκειν
 χεῖρας ἀλλ' ἐκείνῳ. δεόν ἐξήπειν τὴν χεῖραν λυσιώτερον.
 τοῦτο δὴ καὶ ποιήσω, ἵνα μάθῃτε οἰκίδιον ἡμῖν ἐστὶν ἐν * ὧ
 ἐγκαταλύσασθαι, καὶ τὰ χεῖρά δὴ ἐναποτίθειμι. τὸ το πη-
 ρὸν ἔπι χειρῶσι τινὲς τῶν ἰσθμῶν τὸν πανσέβαστον ἀνέντιν
 ἡμῶν. ταύτην σὺ μοι τὴν πλήρωσιν προανέειπες. δὴνὸν
 γὰρ, εἰ ποῖς ἡμετέροις ἀλλῶν ἐναποπαρομῶνι αὐτοῖς ἴ-
 ρας ἀλλοτριᾶς πεινοσοίημι. τὸ χωρεῖν αἰ ἐκκλησίαι εἰ
 μὴ ἀνεπηρέασον ἐσθίει, ἀλλ' ἴδιως κενάθησεται. ἔπι γὰρ
 αὐτὸς μοι καὶ ταύτην τὴν κένωσιν. ὁ ἢ τρέπῃ τῆς ἔπι-
 γήσεως, μήπω μὲν παρὶ τῶ χωρεῖν μηδὲν μήτε μείζον
 μήτε μείον ἐρεῖς. ὅτι δέ σοι οἱ ἐν τῷ χωρεῖν ἡμέτεροι ἢ ὡς
 ἐπιρρυσμῶ ἐγγὺς ὄντες, ἢ ὡς ἐπιρρυσμῶν, πρὸς ἐλ-
 λῶν, ὅτι μηδενὸς φείδεσθαι μήτε ῥήματα. ὑπερῆμων
 μήτε πρᾶγματῶ. εἰρηκᾶ σοι τὰ μὲν δὲ μοι καὶ πρὸς ἄλ-
 λους λέγειν τὰ ἔπι τῶ ποῖς σὰ τ' ἐλπίδων ἀξία. ἀλλ' ὁ τὰ ἔπι
 σὺ λόγος βεβαίως ἐν ἐμοὶ πήγυσιν. ὁ ἀδελφός μου πρὸς
 σὺ γορευόσσε. ἀλλ' ἐκ τῶ ταινάρου, δι' ἃ πρὸς τὸν ἀδελφὸν
 κατὰ γαμῶ, τῆ φθιστὸν χεραγωγῶν. πρὸς μὲν χε-
 ραγωγῶν ἐγὼ θεοῦ ἐξαιτῶ πρὸς κομμά.

Τῷ αὐτῷ. Ἐπισ. ιζ'.

Βίαιον ἐγὼ σοι χεῖμα αἰεὶ τι λαμβάνειν δικαιοῦν
 πρὸς σὺ. χεῖς γὰρ αἰτήσας τὴν πρὸς σὺν ἀνέ-
 ρθῆμετέρου χεῖροσ τητα, καὶ μὲν τὴν καὶ λαδῶν. ἔ γὰρ καὶ
 πετρῶν ἐγὼ ἀείρη ἐμαθον. αὐθις ἐνοχλῶ σὺ τῆ ἀρε-
 ρη τῆ ἐρθεῖν λακί. ἔ καὶ βάλω λόγον αἰτήσεως. ἢ δ' ἐπι-
 τῶν πηγαίων βιβλίων χεραγωγῶν ἡμῖν. ἔ ποσὸν εἰς
 πρᾶξιν ἰατρικῶν συμβαλλόμενον, ἔ γὰρ αἰετῶ ἐγὼ τῶ

τῶν

τῶν ἔργων τῶ τέχνης μαθήσειν. ὅσον εἰς δογματῶν ἔπι-
 στήμιαν ἔ πηχῶσιν. εἴτε πῶν μονόβιβλά σοι παρῆ, εἴτ'
 ἐξηγήσει ἰπποκρατεῶν, ἴδι ταῦτά σοι βελομῶν ἡμᾶς
 καρπίσασθαι. ἔπως ἐν μήτε πηλὸν π ἔ ὑπερῶρον φρο-
 νημα, μήτε πέτρα ἔ σκληρότης ψυχῆς ἀδυσώπητῶ,
 μήτ' ἀκαθῆσαι πρὸ φάσων, τὰς τῶ τεχνικῶν ἔργων φρον-
 τίδας ἐφ' ἃ τῶν βιβλίων πρὸς βαλλόμενα, τὸν ἔπι τῶ
 κατέρματι πόνον ἡμῖν ματαῶσῶσιν. ἀλλὰ μοι καρποφόρη-
 σον ἢ ἀγαθῆ γῆ ἐν τριᾶκοντα καὶ ἐξήκοντα. εἴ ἢ τῶ παρὶ
 τῶν ἰπποκράτου ἔ Πλάτωνῶ δογματῶν πρᾶγμα-
 τῶν δεξοίμεθα, ἔ εἰς ἑκατὸν σε καρποφορήσασθαι γῆσο-
 μῶ. ὁ ἢ τὸν καρπὸν μακομίσων, πρὸς ἃ ἔ παγκάλου
 Σμυρναῖς τῆ ἀγάπη σε συσαθήσεται. μὲν ἔ ὁ τῶ αὐτα-
 γάτης πατὴρ τηροῖ ἀδελὸν τε ἔ ἀκαπήλατον.

Τῷ Κίτρου. Ἐπισ. ιη'.

Οὕτω μοι κερήθῶνως σὺ ἐσο, πάντῃ ἀδελφὸς καὶ
 δέσποτα. ἔ ἐ μελήσει μοι τῶ ἀχύρου τὸν σῖτον ἐχοντι-
 ἢ ἢ ἐνταῦθα ἔπι μὲν πῶς μὲν ἐδόκη καί μοι εἴτε καὶ καὶ
 λθῶν ἀκρονομῶν. ἢ ὡς ἢ ἀρα δεῖλοι τῶν ἀνθρώπων οἱ
 λογισμοί, καὶ βέλιον μὲν ἐμοὶ πρὸς τὴν πόλιν ἀναδρα-
 μείν, καὶ κείσε τὸν πῶ σῶμα τηραπείας ἀξιώσασ, καὶ
 σὺν σὺ ἐμοὶ τῆς τῶν ἐνταῦθα καυσῶνων πείρας θεῶν
 μακρῶν. ὡν ἐδὲν νῦν ἀγαθὸν ἀπολαύσει καὶ μάλιστα μοι
 ὁ ἀδελφός, ἐν ἔχω λοιπὸν σπηθῆρας πρὸς κληθῆναι ἀνα-
 ψύξεως. ἔ γὰρ ἐν Ἀ γρηθῆ αἰετῶ τὸν ἐνταῦθα ἀλλ' ἀξά-
 μῶς, τῶ ἐν ἐκείνῃ ὀλιγοφροσ οἶν, ἔ λεπτοτάτῃ, καὶ τῶ
 ἀλλῶν ὑγινοτέρων πρὸ φῶν σπηθῆς, κακῶς ἔχῃ τὸ πῶ-
 μα, καὶ πάντῃ πονήρως πέπρασθαι. ἀνορεξίας μὲν εἰς ἔχαρτον

M 2

ἐκων

ἡκων, κεφαλαλγές, περπαλαίων, καὶ τῶν γαστέρων χυμῶν
 ἔμπλεω παρκευδῶμος. ὦν πρὸς τὴν ἑμὴν ἐδὲν ἄλλω ἔ-
 καμρῶ διδόντ' ἔρηθαι, ὄξυσάνκαρι, χρώμεθα, ἔρύ-
 τω πεφισμένως. καὶ εἰ ἑτέροις ἔρηθαι ἔχομεν. ἀλλ' ἔ-
 ἔτ' ἔγωγε πρὸς πᾶν ἰατρικὸν ἀναχερσίνῃ προσοσμεν. Διὰ
 ταῦτα, πενθῶ, καὶ σκυθρωπίζω, τίμιε ἔρηθ' ἀνθρώπε, καὶ
 τῆν ἐνταῦθα αἰτία μου ὀπιμονεύω, μικρότερον κέρων ἢ
 δικαιοτέρων. εἰ γὰρ θεῶν δέδοκεν λυπηθῆναι ἡμᾶς, ὅπως δ'
 ἀνθρώπων, ἐλυπηθῆμεν. ἀνὸς πλεονεξία, ἀλλ' αὐτὸς τὸν ἡμῶν
 ἐξιλίωσεν. οἶδε γὰρ ἀνομίας ὑπερβαίνειν, καὶ ἀμαρτίας
 καταδύειν ἐν τῇ θαλάσῃ. ἦντινα ποτε εἶδεν ὁ ἀναιχμαλῶν
 ταύτην τὴν θαλάσσαν, εἴτε τὴν ἑβαπτίσματα, εἴτε
 τὴν τ' μετανοίας, εἴτε τὴν τῶν αἰτῶν οἰκτιρῶν. ἢ περ δὴ
 καὶ τῆ ἀλλοίως τὰ εἶναι σωτήριον δίδωσι ταύτην ἡμῶν ἐπα-
 ναχύσας αὐτὸς, ἀνασώσας ἡμῶν τὴν ἀδένειαν. βυθί-
 στας ὅσον ἐν ἡμῶν ἑψυχικῶν νόσων ἑσωμαλικῶν νόσων
 Αἰγύπτιον ἑπολέμιον. μὴ τῆν μελέε. ἀλλὰ ὅσον ἀνα-
 ρθεν κατ' ἄρ' ἀκτῆς ἀνοίγει.

Τῶν περὶ δρόμῳ, καὶ περὶ ζήμῳ, τῶν Παιτέχνη.
 Ἐπισ. νθ'.

ΣΥ' μοι αἰτιῶν ὄχλῳ. αἰδομένοι γὰρ πινεσὶ ὅλον
 ἔμῳν ὄντα τὸν τὰ πάντα καλὸν καὶ καλὸν τε, καὶ
 πάνθ' ἑντες τὴν ἐμὴν ἀπεραγμοσιώλω ὡσεὶ
 Διανασάσαν περὶ σου γαίην σου αὐτῶν. ἐγὼ ἢ καὶ ἄλλως
 νωχελῆς ἂν, ἀμα ἢ καὶ τὸ μὴ ποταῦτά σε διώσασθαι σαφῶς
 πεπεσμένῳ ὅσα οἱ πολλοὶ οἰόνται, ὅκνω μὲν τὴν δὲ χεῖρ
 ὑποκείτω τῆς. ὡς ἢ βίαν ἐπάγασιν, ὑποκείτωμι.
 καὶ γραφὰς αὐτοῖς πρὸς τὴν σὴν ὑποκείτωμι. λαμπρο-
 τητος.

τητος. τοῖς τὸς πρὸς τὸ παρὸν χράμματα τῆς ἐμῆς ταπεινό-
 τητος. ἐγχαίρων σοι. ὅς καὶ τὸ φιλοσοφώτατος καὶ
 δεπαιξίε Συμυρναῖα Φησὶν εἶναι συγγρηῖς. εἰ μὲν ἔν' ἐστὶ
 χῶρα σοι τῶν ἀνθρώπων ὠφελῆσαι τι, δόξα τῶ δόν-
 τι τὸ ὠφελῆσαι διώσασιν. εἰ δὲ ἔ, καὶ ἔτιως μὲν ὀκείνω
 δόξα. τὸ ἢ ὄν πάντως ἀνάπιον. ὅς πάντα πᾶσι βελό-
 μεν ἑταίρα, τὴν διώσασιν ὅσα ἔχεις τῶ βελήματα
 σὺδρομον.

***** Ἐπισ. ζ'.

ΠΟΘῆμεν μαθεῖν ὡς ἔχετε, ὑπερλαμπρῆ μοι ἐν
 κυρίῳ ἔε. οὐχ ὡς ἡδησόμενοι Διὰ τὸ μαθεῖν.
 οἶδαμεν γὰρ ὡς ὀφελήτως, καὶ τί γὰρ ἔκαλῶς ἔχασιν.
 ἀλλ' ὡς λυπηθῆσόμενοι μετρίοτερον, εἴγε τῶν ἡμῶν ὑπο-
 λαμβανομένων ἔχασιν μετρίωτερον. εἰ ἢ καὶ αὐτὸς ποθεῖς
 μαθεῖν τὰ ἡμέτερον, κανόνα σοι δώσω τὰ σοί, πρὸς αὐ-
 βλέπων, ὅσα ἀγνοήσας ὡς ἔχομεν. εἰ μὲν γὰρ ἐν μέσοις
 ταῦτα καθεῖς, ἐν ἀκροῖς γίνωσκε τὰ ἡμέτερον. εἰ ἢ καὶ τῶ
 σοὶ τὴν ἀκρόρειαν ἐδυσύχησε, τὰ κατ' ἡμᾶς ἰδίῳ ἔρα-
 νῶ κάρη σπείροντες. ἀλλὰ βέλῃ δώσω κανόνα. ὑπο τῶ
 ὀφρῶσι τὸ ὀφρῶμεν κείμεθα, ἢ περ ἀνὸς νοῦσμεν, ταύτη
 φερόμενοι. ὅποι ἢ νοῦσιν, ὁ αἰεὶ ξυτυχῶν ὀπίσσεται.
 ἐρύπητο ἡμᾶς κύριε, ὁ καὶ ποῖς ἐν ἀδῆ ἀιχμαλώτρεις
 κηρύξας ἀφῆσιν, τῆρῶν καὶ αὐτὸν σε πείσης δυσχερείας
 πειραγμάτων ἀνώτερον.

Μ 3 Τῶ

Τῷ αὐτῷ. Ἐπισ. ξα΄.

Α' Ρησὶ πρὸς τὴν γνώσασσι τὰ καθ' ἡμᾶς ὁ ἀδελ-
φός μου, ὑπερλαμπρὸς μοι ἐν κυρίῳ ἦς, εἴτε τίως
ζηζῆς γνώριξ. ἀλλὰ μὴ αὐτὸς γνώριξ τῶν καὶ
ἀλλοις. ὡς πάλαι ταῦτα μάθων. εἴ μὴ ταῦτα φαίη τις.
ὡς εἶρα τὸ ὑμῶν ποιῶν φύτων οἴσας. τὸ ἢ πηλίκον ἀγνοεῖς.
ὅπερ εἰδὲ αὐτὸν εἰκὸς ἀγνοεῖν σε τὸν εἰδόντα ὅπως ἴππὶ τὸ
μεγαλειότρονον νῦν τὰ τῶν κακώσεων ἀρεστῶν. ὡς ἐγώ γε
πίς ἐμοῖς καὶ τὰ σὰ συλλογίζομαι. ἴππὶ πάντα διὲ καλῶ
βοηθῶν τὸν κύριον. ἰφ' εἴ τηροῖς πάσης ἀνώτερον κακώ-
σεως καὶ κακώσεως.

Τῷ αὐτῷ. Ἐπισ. ξβ΄.

ΜΗ' θυμαζῆς, εἰ Λακωνίζῳ σοι. εἴ ἢ θυμαζῆς
πίθξ εἴ γευματοκομισξ, ἢ μαθήσῃ τὸ εἴ Λα-
κωνισμοῦ ἀπίον. τὸ δὲ ἐστὶν αὐτὸς. ὅς μόνον εἴ πηροῖς κε-
ρημῶν ἐαυτὸν πρὸς τὴν δι' ἡμῶν πρόσδοον δηλώσας,
τὰς γραφὰς ἤτησε. ἀλλ' ὑγραινοῖς μοι, ἢ ἄθυμοῖς, καὶ
μῆτε τῆς λύπης νόσῳ σε κ' λάβοι, μῆτε Φαρμάκων
δεηθείς, καὶν ὡσι τιαῦτα, οἷα ἢ σὴ γλῶττα τὰ τῆς ἀγά-
πης ἐξύμνησε.

Τῷ σεβαστῷ κυρίῳ, Κωνσταντίνῳ τῷ Δεκάτῳ.
Ἐπισ. ξγ΄.

Εἰ μὲν ἦτε εἴ σώματῳ ἰσχύς καὶ τὸ εἴ καιρῶ εὐ-
κρατῆς, πανσέδατε ἐμῶ ἀνέντα καὶ μέγιστε ἀνι-
δήπτορ, ὁδεύει πνευχῶρεν τῆ ἐμῆ ταπεινότητι, ταχὺς ἀν-
πρὸς

πρὸς τὴν σὴν ἀναδραμῶν πειωπὴν τὸ φηλοῦμ' ἰω ἀπέ-
δωκά σοι πρὸς τὴν σὴν νῦν ἢ, εἴ γὰρ συγχωρεῖται μοι ὑφ'
ἴων εἶπον εἰδὲ τὸ ὑπερβῆλαι γὰρ τὴν ὁδὸν τοῦ μῆ δαίμα-
τις, τῷ παρόντι γεῶματι μεσίτη γεῶματι τὸ πρὸς τὴν
στῶς πάντως ἢ καὶ τὴν Δία εἴ γεῶματι εἴ δέξῃ, ὡς τῆ
τὴν Δία εἴ σώματῳ. εἴπερ εἰς ἐγὼ σοι ἢ ὁ αὐτὸς ὁ κα-
κείνῳ πρὸς τὴν γῶν, καὶ ταῦτῳ πρὸς τὴν σοι. ταῦτῳ
μὲν εἴ, ὅτι δέξῃ, σαφῶς πέπῃσμαι. μᾶλλον διὲ καὶ ἤδη
εἰδέξῃ. ἢ χαρῆς ταῖς μοι πρὸς τὴν εἰδῶν. εἴ ερω-
ταῖς λοιπὸν ὅτις δέομαι. ἀρ' εἴ ἐρῶ σοι τὴν γεῶματι, ἢ ἀγα-
νοῖμῳ ἀν, εἴ σε εἴ Βαρδαρίξ ἀρεστήν ἴππὶ πάντα πρᾶγ-
μασιν, ἔχων αὐτὸς ἐν τῷ Βαρδαρίῳ χωρίον, πρὸς τὸ
ἀνιλαβέδαται φύτῃ Φιλαυθροπότερον διεχίμαιμι. ὅς
γε καὶ πρὸς ἀλλῶς βοηθεῖν μοι διωαμῶν εἰς μεσίτης
γίνῃ τῆ ἐμῆ ἀδενεία. τὸ μὲν εἴ τὸ εἰκὸς ἀπαρτεῖ-
πῶν ἀλλ' ἐπὶ δὴ ἢ εἴ δὲ δρομῶντας πηροῖς εἰδῶντα
πίς ὑποφωνήμασι. καὶ γὰρ τὴν πρὸ ἀνιλαβέδαται
τὸ αὐτῷ ἡμέτερον ὡς δελικῶν σε ἀξίωσιν πρὸς αὐτῶ
τῶ τὸ πεταμῶν οἶόν ἴνα πρὸς τὴν σοι πηροῖς. ἢ γε δεῖ-
ξον ἀπασιν, ὡς ἢ πατρῶν μὲν κληροῖ ἔχῃς, τὴν γεῶματι
πρὸς τὸν δεχέπῃσκοπον σιωΔίατῃσιν. πολλὰ πῶλασῳ διὲ
ταῦτῳ αὐτὸς πεποιήκαε, ἴνα σοι καὶ θεός, ὃ χαρῆς ὅσα
ἐμοῖ χαρῆς, πολλὰ πῶλασῳ τῆς πατρῶας δέξῃς ἴππ-
βραδύσα, καὶ πᾶσιν ἀγαθῶν δόδοξῃ μακαροῦ-
τερον, πηροῖ καὶ πάσης ἀνώτερον κακώσεως καὶ κακῶ-
σεως.

Ἐπισ. ξδ΄.

Τῷ αὐτῷ. Ἐπισ. ξδ.

Εἰ καὶ μικρὰν ἴνα ἰχθύων ἄποσολῆν, καὶ ὅσα ἀξίαν
 τῆς σῆς μεγαλειότητος, ποιήματα, πανσέβαστέ
 μα αὐθέντα, καὶ μέγιστε ἀνιλήτησιν, ἀλλ' οὐν εἰδότες ὅτι
 καὶ Διακριτικὸς σὺ, καὶ πάλιν τῷ θεῷ σφόδρα βλάβης,
 αἵπε ἀμφω ταῦτα πατρῶζων. καὶ ὅτι ἐκ μέρους, λογισί, τὸ
 μηδευίαν ἡμᾶς ἐξασίαν τ' καὶ ἡμᾶς λιμνης ἔχον ἐκ τῆς
 τοῦ, ὡς β' λογίαν τῆς δεσποίνης ἡμῶν καὶ θεοῦ καὶ μητρὸς,
 ἀποδέξῃ τὰ μικρὰ ταῦτα. β' λογίαν εἴς πᾶσαν ἡλικίαν
 ἀνείη μέλλη τίθεσθαι. Διὰ τὰ καὶ τεταρτηκότες πλὴν
 ἀποσολῆν πεποιήματα. εἰ μὲν ἐν καλῶς οἶδε τὰ κατὰ σε
 ὁ δὲ χρῆστικος, δείξῃς τῆς ἡδέως ταῦτα δεξάμενος. εἰ
 δὲ αὐτὸ καὶ τὸ τῶν ἐμῶν ἀμαρτηῶν θήσομαι. πάλιν ἀλλ'
 λά πέποιθα ὡς περὶ τὸν ἔσται, καὶ ὡς β' λογίαν ταῦτα
 προσήσῃ τῆς ἀπὸρογᾶμας τῷ θεῷ νόμου. ἢ καὶ εἴη σὺ φρε-
 ρὸς ἐν βίῳ παντὶ, πάσης ἀνώτερόν σε τηρῶσα κακύνσας
 καὶ κακώσως.

Τῷ μαγίστῳ, κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ Παντέχνῃ.

Ἐπισ. ξε.

Καὶ τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ πάλιν πάντων ἂν ἀν-
 ταπέδωκέ μοι. διήραγε διὰ τὴν ἡμῶν ἕως ἀσφα-
 λῶς, ὡς εἶδε διὰ τῆς ἡμῶν. ἐπέταξε τῇ κατὰ γῆν, καὶ ἔστη
 εἰς αὐραν. ἀσθενείας πολυμήρας ἐρύσατο, καὶ περιέζωσε
 δύναμιν ὡς τοῖς πάλαι εἶναι τὰ νῦν ἐφ' ἀμίλλα. οἷον τοῖς
 πάλιν Ἐζεκίαν λέγω καὶ τοῖς ἐν τῷ ποταμῷ Χοβάρ τῷ τῷ
 μεγάλων ἐπὶ τῇ θεωρηθῆναι Ἰεζεκιήλ. ὅτε δηλαδὴ πνεῦμα
 ζωῆς ἐπαλιγυρῆσας νεκροῖς ὅστέοις ἐνεκαμίνετο. ἵνα μὴ
 λέγω

λέγω τὰ τῷ ἐμῷ Ἰωάννῃ. πενήτην Πέτρον, καὶ βασιλικῆ
 ἡν, καὶ ὑδρωπικὸν ἐπὶ τῷ ἄλυτον ἐκ πυρετοῦ ἀναψυχο-
 μένης, ἐκ καχεξίας β' κραταμῆρας, ἐκ παρέσεως σωμαρ-
 μοζομῆρας χάρις ἐν τῷ δωρεᾶν σώζοντι, καὶ μὴ καὶ τὰς
 αἰνομίας ἡμῶν ποιῆντι, ἀλλ' ἀμαρτίας παρορῶντι, καὶ ἐγ-
 κλήματα ὑπερβαίνοντι. ἐμοὶ γὰρ, λαμπρότατέ μοι
 αὐθέντα, Ἰπτιβάντι τῷ πλοῖον, ἡμέρα τῷ καὶ τῷ μοι ἢ
 πάλιν τῷ περσοδοκίσιμῳ, Ἰπτιβάντι περὶ γαίης πάσης
 ἐλπίδῳ ἐξώτερον. ναυλιὰ, καὶ σελιτιμὸς, ἐπὶ τῷ τῷ τῷ
 λήθημα ἐμετῳ. ἐπὶ τῷ ἐκφοραμῶν ὑγρὸν ὡμῶν καὶ ἀσύ-
 στατον. καὶ πάλιν τῷ τέλει, χολῆς τὸ μέρος. μικρὸν τῷ Διακρι-
 πῆσι, πάλιν τὰ αὐτὰ. πάλιν ὅσον ἢ χολῆς πλείων, καὶ
 τῇ διεξόδῳ πλείον δριμύτησα. περσοδοκίαν μὲν ἐν τῷ
 Ἰπτιβάντι τῷ περσοδοκίαν συμβεβῶκαί καὶ τὸ σωήτης. ὅτι
 ἀρα τῷ χυμῷ ἐπὶ τῇ χολῇ σωμαπέπλυτο, καὶ φόβον ἀφο-
 βον ἢ λέγχιθῶ φοβέμενος ἦκεν αὐτῷ ἡμέρα πάλιν.
 δε, καὶ δυσελπίσις ὁ πάντα δηλὸς ἐγώ. καὶ ὁ θεὸς ὁ αὐτὸς
 καὶ, καὶ ὅσα ἡλλοίωτο. καὶ φρεδὸν τὸ κακὸν, καὶ οὐχ ὡρεθῆ ὁ
 τὸς αὐτῷ. ἐν τῷ ἀποσέσωσμά σοι καὶ τῷ Θεοσαλο-
 νικῆν ὁ βαρυνῶσ ἄνεσος, καὶ τῷ ἐκείνο καὶ ἀρα τῆς
 παρομίας σφόν ὡς ἐστὶ καὶ χολῆς ὀφελῶ καὶ πᾶσι
 καὶ ταῦτα χρόνοις δώσω παραδῆμα, ὅτι κλύδων β' δ' ἴαν
 χαρίζεται, καὶ τῷ εἰρήνῃ. ἐρῶννυται σῶμα τῆς
 τῷ σωματῆς κακώσων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ταῦτη. τὰ τῷ καὶ
 τῷ Ἀχρίδα πάντα φόβος μετῷ. καὶ τὸ τῷ Μοκρῶ μέρῳ,
 ὁ τῷ Μοκρῷ τῆς Ἀχρίδῳ τμήμα, τῷ τῷ τῷ δελῆ καὶ
 ἀποσάτῃς λεληθῆσαι ἢ τῷ Βαροῦ, ὅρῳ τῷ αὐτῇ παμμέ-
 γα, καὶ τοῖς Βαλαρῆσι καὶ Δυρραχῆσις ὄρεσι μεσιπύον,
 τῷ τῷ τῷ ἀντάρτε Φυλατῆται, καὶ σινὸλως εἰπῆν. πάντη
 κακὸν κακῶς ἐστὶ ἐμῷ. ἀλλὰ τῷ τῷ τῷ, καὶ τοῖς τῷ
 καὶ

κρατίς & βασιλείας ἀγῶσιν. ὅτι τῆ σαύρα γὰρ πάντῃ
 θεολογίῃ τῶν ἰερασιῶν & βασιλείας ἀκρίσι. καὶ διὰ
 τοῦτο κεφαλῶν δόξαση, ἃ δ' ἐστὶν ὅπως ἐστὶν κατὰ δύσιν. ὁ
 γὰρ τοὶ πεινοσέδας & σεβαστὸς καὶ πρωτοπράτωρ, κύριος
 Μιχαήλ, τῶν δ' ἑσὶν βασιλείας ἐστίλη, ἐφ' ᾧ συλλέξαι τε
 ἀνδρας, καὶ τῶ καθάρματι ἀντιτάξασθαι. καὶ δὴ συλλέξαι
 ἔδῃ παροσβαλεῖ τε αὐτῶ, καὶ τῆ χώρα αὐτῶ ἐμβαλεῖ
 καὶ ὁ ἀμύνων ἡμῖν θεὸς ἡξεί, καὶ ἔχρονεῖ. Ἐὐδὲ δὲ ἰε-
 ροδοσάμ τῆ δόξασι κατὰ σὺν Σολομῶντ' ἔχρονε
 ἐπιβαλόμην, ἔδεν πλείον δόξαση κακῶς βασι-
 σαδαμ. πούτων ἡ βασιλείαν, ὡ γῆ καὶ ἡλίε, ἔ βασιλείας
 ἀγῶσι, καὶ ὑψὸς δόξης ἀσύγκριτον, ἔδεν δὲ ἰε-
 ναὶ βασιλείας ἀξιώθησε. ἐγὼ τῆ ἀματῶ τῶν Θεσσαλο-
 νικῶν καὶ λαβεῖν, εἰ πᾶ Δαίδαλον ἄρον, πῆρα ἀν' ἐμαυ-
 τῶ παρρημοσάμην, καὶ ἐπέτασθην, καὶ πρὸς τῆ Α' χρείας
 κατὰ πωσι. ἀλλ' ἔτε Δαίδαλον εἶχον, ἔτε Φίλον τῆ
 χρείας με συμβαλλόμενον. ἀλογα πίνω μισθωσάμην
 ἔδεν, ἡδὴ ἀπῆμι.

Τῶ Ἐπισκόπῳ Κίτρου. Ἐπισ. ξς'.

Εστὶ καὶ χράφοντες μὴ ἀραπᾶν, καὶ μὴ χράφοντες
 ἀραπᾶν, ἡμιώτατε ἀδελφεὲ καὶ δέσποτα. τὸ μὲν, τῆ
 ζύμη τῶν Φαρμακῶν χρώμην, καὶ εἶναι τῶν ἰσοκρο-
 σιν ἐδιδάχθημεν. τὸ δὲ, ἀραπᾶς παρὲν κώμην, ἃς
 ἡμῖν ἐπιφείη τοῖς κηφοσῆροις ἢ κατ' ἡμῶν & βίε μεγά-
 λη δύναμις. μὴ μοι πίνω τῶ ἀραπᾶν ἔχην ἐν λό-
 γῳ, ἀλλὰ & μείζον' ἰσοκροσίν τῶ τῆς ἀραπᾶς κα-
 λῆ, ἐλάττον' φροντῖδ' ἀξίαν δικαίαν, τὸ ἐλάττον καὶ
 τῶ τῶν ὀχῶν παρὲν χεῖρα τοῖς πανταχόθεν βασι-
 ζεσθαι

ζεσθαι κινδυνώσιν. ὡς γὰρ σὺν δέκντων τῆ ἀδελφείας
 τῆς ἐμῆς ψυχῆς τῶν ἄλλων βαρῶν, ἐπετῆρη καὶ ὁ ἀδελ-
 φὸς θάνατος. ἀδελφὸς, τῆς ἐμῆς ἐξηρημῶς προῆς, καὶ
 πάντα ὄντως ἐμοὶ καὶ ὡδὲ βαλλομην, καὶ πρὸς αὐτὸ
 Φασί, πῶρ ἔ καὶ ἔξω κενεσῶντ' ἔν' αὐτὸς ἐν δόξα-
 θυμῳ καὶ ἀλυπία διαγομῆ. ἔ σπρηφίς, ὅσης χρεῖζω τῆς
 ἀλλοθεν βοήθειας, σὺν ἀν' διωαίμην λόγῳ δηλώσασθαι.
 ταύτης ἐν τῶ μείζον' μείζον' αἰ τῆς ἡμιώτατε ὀχῶν καὶ μὴ
 γνέσθωσα, ἀεὶ παρὲν τῆ σωήθων ἐπιδομῶμα. ταχῶ
 εἰ ἀν' ἐπ' ὀλίγον ἐπιδομῶμα. ἴσως γὰρ τῶ χρεσσοτάτῳ ἀ-
 δελφῶ πρὸς τῶ αὐτῶ δόξαση εἰσόμεθα αἰσθασ-
 μεθα γὰρ & σώματ' εἰς παντελῆ ἀδελφείαν ἰσοκροσ-
 τ' καὶ πῶρ μὲν ὅπως εἰς αὐτὸ δρᾶν ἢ σινεζομῶμα ἡ-
 ροῆ πέφυκεν. εἰ μὴ ἄρα τόγε μάλιστ' ἔρηξεντ' βοη-
 θηματ' ἀρησόμεθα. ἵνα μὴ πάνυ τοὶ πολλὰ ἐν ἡμῖν ὁ
 ἐδοσῆτης ἄροι, μὴδὲ σφῆδρα μεγάλα. ἐξ ἔ σημείεσθαι
 κατ' ἐμὲ τῆ αὐτῶ μερίδι παρρησῆσι. ἀλλ' ὄρεθῶμην
 δὲλοι & αἰλήπια δεσπότες. ἐν ᾧ ἔδεν ἄρον ἐτ' ὀλή-
 ταρχ'. ὑψὸς καὶ πρὸς τῶ δόξαση ἀραπᾶς σκοπε
 χρεσσομῶμα, ὡς δεξιάς & πατὸς πάντας σὺν
 ἀν' ἐλκῆν βαλλομην δόξαση πῶρ.

Τῶ Ἐπισκόπῳ Δέβρης. Ἐπισ. ξξ'.

Ο μὲν χρεσσοτάτης μοι ἀδελφός, ἡμιώτατε σινεπι-
 σκοπε, ἰσοκροσίν παρρησῆσι, μακάριος
 ὄντως ἐστὶ τῆς παρρησῆσι. αὐτῶ τῆ ἰσοκροσίν ἐν
 τῶ τῆς λύπης χωρῶ, τοῖς & σκοτισμῶ σκηνώμασι, τῆ
 κειλάδι & κλαυθμῶν. πᾶσιν ἐκκείμην τοῖς τῆς λύ-
 πης χωρῶ πονηρίας πνεύμασιν. δόξαση σὺν μὲν

τὸν ἀδελφόν, ὅσον ἡ φύσις ἀπήτη, καὶ ὁ παλαῖος Ἀδάμ. ταχὺ δὲ πρὸς τὴν τῆς φύσεως καμψὴν ἀποβλέψαντες λόγον τὸν δευτέρου Ἀδάμ, καὶ τὸν πρῶτον Θεάν. ὅς καὶ πένθας ἡμῖν νόμος ὤρισεν. ἡ καὶ πεποιθαιδρ, ὅτι τὸν πάντας ἡμῖν γινώσκον ἀδελφὸν προσλαβὼν, εἰδὲ ἔλοιπό ἐάσθ' ἀβουλήσθ'. ἀλλὰ δώσθ' πάντως τῆς ἀδελφείας ἰσχυρὸν οἷς οἶδε τρέψαι, ὃ καὶ διὰ τ' ἀδελφῆς ἐμαυτῶν πρῶτον. καὶ αὐτὸς ἢ τὰ αὐτὸ ζητῆ ὑπὲρ ἡμῶν παρ' αὐτῆς. προσεπιζητῶν τὸ καὶ εἰς τὴν λαχῆσαι σε τὰ χιόν ἐπανελθεῖν, τὰ τῆς αὐτῆς ποιμένης, καὶ ἐνεχειρίσθης, ἵπποκεψομῶν πρὸ βατῆ.

Τῷ Σεβαστῷ καὶ δεκτῷ Βερόροιαις, κυρίῳ Κωνσταντίνῳ, τῷ ἡῶ τῷ Σεβαστοκράτορ. Ἐπισ. ξη.

Ὅρα ἔγωγε τὸν ἀδελφὸν Διακεχυμῶν, ὁππῆκα ἡμῶν ἐχωρίζετο, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς γῆθ' τῷ πρὸς ὁππῆκα ἵπποσημῶντα. ἐθαύμαζον τὸ ἀήτης τῷ ὄραματ' καὶ μέχρι ἡμῶν τὸν θυμασμὸν κατ' ἐμαυτὸν ἐπέτιον. ἐπεὶ δὲ μοι ἐξενίκα τὴν ἔλογισμοδ' ἀνύαμιν, ἐποθύμει τ' ἀδελφῆς τῆς Φαιδρότητ' αἰλίον. καὶ ὅτι ἐθαύμαζον. ἀπεκάλυψα. ὃ ἢ, μάλλον αὐτὸς θυμαίξην ἐφῆσεν ὅτι ἐθαύμαπα. εἰ γὰρ ἡδὲ εἶπεν ὡς ἐλπίζω τὸν σεβαστὸν ὄψεσθαι. ἢ δ' ἐλπίς ἡδε πηγὴν εὐφροσύνης ἐντὸς μοι τῆς καρδίας ἀνέρρηξεν. ἢς αἱ φλέβες εἰς ἀρχὴν τῷ πρὸς ὁππῆκα ἀναπύσιν. ἀνέδακον τὰ χεῖλη τῶν εὐχάσας ἐγὼ. καὶ τι μικρὸν τὴν κεφαλῆν ἐνέβουσι, ὡς περ οἱ ἀναμιμνησκόμενοι. εἶτα καὶ πειβαλῶν τὸν ἀδελφόν, ἐμακάριζον, ὅτι ποιῆτε κατὰ ἀπολαύσθ' θεάματ' καὶ σοὶ τῆς

τῆς ἡθῆς ἀμβροσίαις κατὰ ὠχρήσει, καὶ ἔνεκτορ' ἐμφορήσειται. εἴτω πάντας ἐλκύει πρὸς ἑαυτὸν τῆ ἀληθῶς χρυσῆ σφραγῆ τῆς χρυσότητ'. μὴ πάσσομο πίνω ἵπποπλέκην αἰεὶ πύτη, ἵνα πλείους ἐλκίην διώγο. τ' γὰρ ἵππο τ' μὴ ἀναλύην ὡς ἀκαλεῖν, εἴτε τῆς σῆς ἀδελφείας μεγαλογνωμόμον' φύσεως, εἴτε τῆς ἵπποσι ἐλπίδας ἀδράς καὶ εὐχρῆς τρέφοντ'.

Τῷ ἀποχαρτοφύλακι, κυρίῳ Νικηφόρῳ. Ἐπισ. ξθ.

Ἄγτ' ἐμὲ τὸ σῶματ' κακῶς ἔχοντ', πανάγει δέσποτα, βραχὺ τὸ γράμμα εἰκότως γίνεται, καὶ ὅσον ἰκανὸν πρὸς τὸ τὰς σῆς εὐχάς μόνον βοηθῆς ἐξαπτήσασθαι. αἶς καὶ αἰτῆσι δίδων ἡμῶν μάλιστα, ὃ καὶ αἰεὶ πάντας ἡμῶν τ' ἀγαθὰ βελοῦδρος τε εἰπευχόμεν'.

Τῷ Παλαιολόγῳ. Ἐπισ. ο.

Διὰ τῆς μεγίστης σε ἀντιλήψεως, πρὸς ἀσέβασέ με ἀνύεντα, μετρείας ἐτύχομ' ἀναπαύσεως ἐν γὰρ τῆς καὶ τὴν Ἀχρίδα ὑπολειφθεῖσι τῆ ἐκκλησίᾳ ὀλιγοσῆς. ἐμελλες γὰρ ἀνύσαι ἡ κατεπαίδων τῷ πρὸς ἀκτορ' ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ἀδελφείας. ὅθεν εἰ πρὸς ὁππῆκα ἔχομ' εἰσφέροντες τῆ ὡς ἀγαθότητι. πρὸς μὲν Θεόν, εὐχάσας, ὡς αὐτῶν λήτρηγοί. πρὸς ἢ ἀνθρώπους, εὐχαριστίας, καὶ εὐφροσύνας. καὶ εἰ μικρῶς σοὶ μέλλ' τῆς εὐφροσύνης διὰ τὴν τῆς ἀνθρώπινης ἀδελφείας σωμαίδησιν, καὶ ὁ λόγ' ἐνεργάσασθαι. ἀλλὰ μὴ πάσσομο τὴν ἐρημὸν ταύτῃ ἡμῶν ἐξημερῶν οἰμωγῆς, τῆς σῆς ὑπὲρ ἡμῶν

κφιδρω, εδενεκρον ηκισω τον Εκπορα η τε ετ' εδυναμε-
 νθη εχης της ωρα τα βασιλει παρεσεδριας, ε τ' χρησο-
 τητη ε οι πολεμοι μαρτυρες, διο ε ο θεος σε τ' Φιλασ-
 δραπιας αμειβε) τλω ψυχαγωγον ανιδεσ ωρα κλη-
 σον, τον ηδω Θεοδαρον, τον οντως Χρυσηλιον, τον εκ δυοιν
 αισυγκριτων εν κοσμα περαγματων τ' επωνυμια ερα-
 νισιαδρον. η Φυζοντα μω τλω ημετεραν τλω καματη-
 ραν αληθως, ακαματον δε γρωιδρον. η πως αν σοι το-
 σαυται πεχνας και ετω πιπαρδωτο, ει τλω Φυσι ηιχε
 καματηραν η ουκ αλζεσαν, πως δι' αν ερανωτικω και
 γεωμετρικω εις τωτο σωηραγε, ε σωηψε τα μακροϊς
 θεργιοις επαλαι διειργωδρα, μετ' Αρχυταιν, μετ' ο
 Φιλολαον, μετ' τον Αιλιον Αδριανον, μετ' τον εκπιωτον ημιν
 Ιεβλιανον. δειδμηλικον μω εν αυτον ηδην, αφ' ε σδω
 Βαρδαρωταις επραπεν. ος γε ε μεσων η ελθμη νυκτων.
 εξεωληπε γαρ αυτον ε υπνε δειδμηλικον τι θεωρημα.
 επει μηδε ποϊς υπνοις ενεβουθιζετο. αλλ' ειχε και αυτοις
 αληθας λεχην εγω καθευδα, ε η καρδια με αζευπνεϊ.
 η αι δε τι ηκεβολογειτο. η οπως τλω μοναδα εις μερη
 τεμη, η αμαθεις δειξη σδω αμετερη λεγοντας. ο δε, και
 κυβερς ηδη, ε κυβοκυβερς. η ποϊς μη ειδοσαν ηερμυδωε.
 γεωμετρω η, επω ηδειν. και τι το γε ειχοσ αυτον απη-
 τη τλω γην συχνακις μετερην. αιει πσφαλωδρον, ει δη τι
 η μισοικος γρωιτο. δικαιοι η, τ' γαρ αριθμηλικον τω ερ-
 μονικω συγγρεσ επει ε ωρα το διωροσμηρον ποσν αμο-
 φω εχετον. γρωιτο δι' αν, ει πεωτον μω επιδβαιη των
 αισχηματων, των ε πνευμα χωρηγεντων ποϊς χαλκοϊς
 δοναξι, ε μαθηται τα περς ρυθμον Διδασελλην τε η συ-
 σελλην. ωσε τη μω. πωληρην τη δι', εδοκεν εν. επητα και
 σδω κανονας αμφιψηλαφωη. ε απλωσ ποϊς τε αλλοις
 εμπνδω-

εμπνδωσϊς εργατοϊς, και ποϊς εντα ποϊς και νδωροσασοις
 ενασκηθειη. ετε δη η επιδ τλω πολυμνητον σφαιρικω
 η ασρολογιαν αιξη, ουχ ως αδελφω μόνον εσαν. γεω-
 μετρωις υλη γαρ το πληκον αμφωιν αλλα η ως περεπι-
 τηδωσας αυτοις τλω ομωνωμον σφαιρικω, μω η εφισ-
 πθη υμιν επεδειξατο. η δη ποϊς τυχας λεγων ε γοναι-
 ξιν σδω εν ποϊς τριοδοις, η σδω μαντης ρυσδω δη σδω
 αγυρτας, αλλ' επ' εργασηρον, ως αν σεμνωοι το μαθη-
 μα, αυτην τε χερηματισετα, και επ' εδε θεωροσ ε αυτον
 λησεται ο παρ δη τ' γης κατρωρυμω ε, θεωροσ αυ-
 τον κερεσμη διωαμω ε, κατ' εκεινον τον Αηικω, ε τον
 σφισην τεκοντ ε Ηρωδω. και δεησαν δη ποτε επιδει-
 ξασα τι αν ειδε πολλων επιδηδωματων, σδω αγνωσθη
 τον πλευοντα και τον διεποντα, ε τον κυρον ε ωροσκο-
 πα, και τον ποϊς σελλωης οικωδεσποτω. εξ αν ισως εσση
 αυτω τα κακοδαιμονια. η μαθων εκκλινη τον κλημα-
 τηρα, ε τον κακοποιον Διακρεσεται. η Πηλεμαγον εζο-
 μω αλλον, ει η βελη η Αραρον. και μαλιστα νω οτε το
 χερημα της επιδημης νομοις εληλατω. τηρσοις η ε ποϊς
 ε ηλις διφρελασιας τ' αρμα ελαυνοντ ε το πλωον, ε
 τλω ημορικω εκμαθησε). και ετωσ εσση ε μαλλον επω-
 νωμας η Φερωνυμωσ Χρυσηλι ε, και αν αι τησασα ποτε
 η ε τ' επιδειξασα. εσωδωξη τ' αρμαλι τλω ημιονον
 τλω ηλικιωπιν εκεινων. αι τον Πηλαμον επιδ ποϊς Αηιλ-
 λεωσ σκλωαεσ επωρδωσαν. η η δραμειπη Αρπηγασι τα μη
 βαρκαμω σαρξιν, ελ' εσαι κωφη και περιβεσπομωη το
 σωμα. η μαλιστα ει νωσση περσησεθε θεμωιας κερ-
 δων, ως εψεπη καινεν η ποθητη θεαμα. η πα η η ρασηο
 αυτη αναδραμει) η ποϊς καινας η σδω σωωδοντας. ει
 η και πνευμα ειη σφοδρον, δεει τω τλω μετεωρον. η τω
 διφρη-

διφρηλάτιν δηλαδή τῶν, ὡς ἐκείνης κρυφτότερον. ἐκ-
 τὸς εἰ μὴ πείρωσαι τῆς ὡς εἶπες. εἰ πίνω μέλι
 σοὶ καὶ ἀρματηλάτιν τὸν ἰδεῖν δοκιμάτω, καὶ τοῖς τῶν
 χρωμάτων ἐπὶ τῶν δῆμοις πειράσασθαι τὴν ἰσχυρίαν, καὶ
 πᾶσι Φιλιπποῖς ὅφημιον λάλημα, μηκέτι πιαύτιον
 ἔχει φύσιν ἐν τῇ τῆς ἐχθροῦ ἡμῶν Μακεδονίας στυγερῶ-
 ρία. ἀλλὰ λύσον ὅτι τὴν Ἰασηρίαν ἢ τὴν Θεσσαλίαν
 τῶν οὐκ οὐκ ἔστι, καὶ ἢ πεδία, ἢ Φαρσάλιον. ὡν τῶν πλά-
 τῆ τὰς ἰδῆ, ὅτι δειξέτω τῶν ὀπίσθημα καὶ τεχνῶν τὰς ἴ-
 πους τὸ μαθεῖν σωεργῶ χρεῖται. πρὸς ἡμᾶς ἢ Ἀββάς,
 ἔπειτα ἄλλαι. ἔπειτα τῆ γεωμετρικῆ ἐμφιλομήσειται τῶν
 μὲν γὰρ, ἀνεργάτως ἔχω τῆς ὀπίσθησος. τῆς ἴ, πᾶσι
 ὄντως οὐκ ἔστι παρ' ἐμοί. πάντες γὰρ ἡμῖν ὑπὸ τῶν ἀνώ-
 θεων καὶ ἀκλυσμάτων ἀπεθαλαπώθησαν. μίαν μοι τέχνην
 ἔχω ἢ ἔξ ἡμετέρων. εἰ γὰρ ὀπίσθηται τὴν ἀσματικὴν τε
 καὶ χοροστατικὴν. μέριμνα μὲν ἔσαν καὶ αὐτῶν ἢ εἰδῶ
 ἀρμονικῆς, ἔπειτα ἢ πάντως ἀπὸ τῶν ἰδῆ. ὅτι μὴ μό-
 νον τοῖς κατ' ἡμᾶς. ὡς ἢ μὴ ὡς βαλέτω τῆδε, ἢ ὡς
 ἐπ' ἐκκλησίας ἀσώμωτον πικριώτερον καὶ πειραστότερον,
 καὶ χορῶν κορυφαῖον ἰσώμωτον. δακτύλον τε πειραγω-
 γῆς ὀπίσθησων τὴν τέχνην, καὶ τῶν ἄλλων μελῶν ερε-
 φαῖς καὶ λυγίσμασι. πρὸς τὸν ἐν αὐτοῖς μοι τὸν βα-
 σίλειον, καὶ γνωρίζε σοὶ τὸν τεχνίτην καὶ κερτῆ δοκιμῶ,
 μηδ' ἔτω τὴν ὁδὸν τῆς ἰσχυρίας τὴν πρὸς τὴν Ἀχερυσίαν
 τὴν λίμνην, τὴν ἐμὴν Λύχνιδον. εἰ μὴ πρὸς τὸν σωφισ-
 τῶν ἀδελφῶν μου Δημητρίῳ πρὸς τῶν ἀσμάτων μισθῶ.
 ὅτι, ἔσται μελίτης ἢ μελαμπύριον ἐμπροσθεν ἡμῶν ἐπινο-
 ποῦσθαι τὸν γὰρ ὅτε ἀσώμωτον ὅτε ἀκασώμωτος. ὁ μὲν, λα-
 βεῖν ἄξιον. ὁ δὲ, δάσφιν εὐπορῶ. ὁ γὰρ παρ' ὅσον ἦλθον ὡ-
 λαβείας γεροντικῆς καὶ σεμνότητος, ἵνα χαρίσωμαι σοί.
 καὶ

καὶ τῶν γλυκῆ Θεοδώρῳ πνευματικῶν, ἵπτι καὶ ἀμ-
 φότεροι ψυχαγωγούντων δέομεθα. ἐγὼ μὲν. Δὲ πιν-
 ται τὰ κακά σοι ἢ, Δὲ τὴν δυσχερανομήριον σοὶ ἀπο-
 δημίαν. τῶν τῶν δὴ τῶν ὡς ἔφησ μακροῦ. πρὸς τὸ μηδὲ
 πᾶν σφόδρα δυσφόρως ἔχει, εἰδώς, εἰ πέρ τις ἄλλος,
 γινόμενον κωνοφελῶς, καὶ δέκνυται τὸ ἔ βασιλείας ἡμῶν
 κηδεμνικὸν καὶ φερέπον. ὅς ἵνα ὅσον ἐχθροῦ ἐγγόθεν δέ-
 δίτηται, πῶς ἔως μὲν ἐκείνης ἔ βασιλείων ἐκείνων καὶ
 τῶν ἄλλων ἐκείνη ἀπολαυσμάτων ὀλιγοῦ, ἀρρω-
 κῶν κακῶν ἀνεχόμενον. ἔκκει μὲν ψυχῆς τε καὶ θάλα-
 πειν, ὑπαίθετον δὲ φέρει τὰς ἐναντίας ὡρας σοὶ τοῖς
 Φιλίπποις. ἔ ἀμα τὰς χώρας, αἷς ἂν ὀπίσθη, καὶ τῶν
 μεγαλοπρεπῶς καὶ βασιλικῶς, τῶν τε ἄλλων ἀρμοσῆς,
 καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀφαιρόντων γινόμενον. ταῦ-
 τα καὶ ἀλλὰ μερῶν τ' μακρῶς ἀποδημίας ὑμῶν ἔ ἀρρῶ
 καὶ πολλῶν ὀνίαν, ὡς εἰ μὴ Φιλαίτης εἴης, ἀλλὰ Φιλαν-
 θρωπῶ καὶ Φιλάδελφῶ. ἔ μόνον ἔ δυσχερεῖς πρὸς
 τὴν ἀποδημίαν ἔκπει, ἀλλὰ καὶ μάλλον ἐπεκταθῆναι
 ταῖς ἐπιπέσει, ἵνα πλείους καὶ πλείω εὐεργετώμεθα.

Τῶ πρὸς τὸν Παντίχνη.
 Ἐπισ. οβ'.

Τὸν κλοφῶνα ἐπέθηκες, ὑπερλαμπρῆ μοι ἐν
 κυρίῳ ἡ, τῆς πειρασῆς με θλίψεσι. καὶ αὐτὸς
 εἰπὼν σωθήσεαι θλίψεσιν. ὁ γὰρ ἐμαυτῶ φάρμακον
 Δὲ τῶν ἔ λόγος βοτανῶν ἡρτυσα, τὸ το καὶ σοὶ χρεῖσιμον
 εἰδώς σελῶ καμρῶ δραξάμωτον. εἰς νῦν γὰρ ὑπὸ Φωτῆ
 τῆς σοὶ τὸ γραμματίον σιωπῆσας, ὅσον εἶχον ὅπως ἐκ τ'
 πυξίδου τ' φάρμακον ἀναλήψομαι. οὐχ ἔτιως ἀνε-

Ο 2 μῆνης

ραγῆς

μνήης ἀπλῶς, εἰ δὲ πᾶσιν ἐκκημύνης, ἀλλὰ πειρηγοτέ-
ρας χηρὸς δεσμιῆς πρὸς τὸ ἀνοίγεσθαι. πλεονῶσιν γὰρ τὸ
μόνον νενῶ ἔχω σοὶ στείλειν. ὡς μὲν τὸν χημύνα πάντως
ἔαρ, ἔ' ὅσοι τὸ ἔαρ. ὁ δὲ γὰρ ἤλις πᾶς Φοίνιξ καὶ τε-
φρωθεὶς ἐξαιίσσεται, ἵνα μηδὲν εἴπω θρόπρον καὶ ἡμέτερον.

Τῷ ἱατρῷ Ἐβασιλέως, κυρίῳ Μιχαήλ τῷ
Παντέχνῳ. Ἐπισ. ογ'

ΥΜεῖς δὲ αἰεὶ μὲν ἡμᾶς τῆς ἐλπίσι στανεῖτε, ὡς
ἤξοντες καὶ ὀπισκεψόμενοι, αἰεὶ δὲ ἐξαπατήσετε
ἕτως ἡμᾶς περιφρονεῖτε ὅσῳ χαμαὶ ἐρχομῶν οἱ ἀερο-
βατῆντες ὑμεῖς. ἀλλὰ γὰρ εἴπε ποτε ἐχέουλον ἀπορί-
ψαυτες, ὡς πρὸς τὰ αὐτὸ διέχεσθε, ὡς ἀκλήσις ἡμῶν
ἤνεσθε. τὰ ἢ φόβητα, ἀ ἡμῶν ἐπανατείνεσθε, μορμο-
λύκια παιδῶν εἰσίν, ἡ γὰρ πτωχῶν πινῶν ὀπισκόπων ὁ ἢ
πάσης Βαλγαρίας δεχέμεν σκοπῶν, ὃν ὅσοι περὶ ὀρώσι τε
καὶ ἀκούσιν, οἶοντα μεθιμένοις ἐκμετερεῖσθαι ὅσῳ χερσί-
νας ἐκείνης ἡμέρας, τὰ ὑμέτερον παρυσίαν ὡς πτωχῶν
ἵν' οἴησεται. ὃς πείθειν αὐτῶν ἀκόλως ὅσῳ ἄορας
εἰδὲ λέβητας, καὶ μικρὸν τι λάβῃ, τῷ ληφθέντι ἀρκού-
μῳ. μόνον εἴθε, καὶ οἱ παροῦτοι μόνον, οἱ ὡς ἔ' Βλα-
χερνίτῃς ἀπακρυβέντες, πλεπύσασί σε, ἀνά ἐν σκόρδον
δόντες. τηροῖο ὑπὸ κυρίῳ πάσης κακίας ἀνώτερον.

Τῷ αὐτῷ. Ἐπισ. οδ'

ΧΑίρω μὴ δεχόμενον ἐκ σε γράμματά. περὶ
σομα γὰρ σοὶ προσηύχαι πράγματα, οἷς πὶ καὶ κερ-
θαλίαν ὑπέσιν. εἰ μὲν οὖν τυγχάνω ἔ' σκοπῆ, καὶ εἰ ὡς
τοξεύω,

τοξεύω, ἔχω προσηύχαι ἐκ τῶν σῶν ἐν τοῖς ἐμοῖς λυπη-
ροῖς ὡς ἀκλήσις. εἰ δὲ καὶ τὸ σὸν δυσυχῶ, δὴ παλτῶ
ἡμῶν ὁ πηνρὸς ἐπέσιν. ὡς μὲν ὁ ἀγαθὸς θεὸς καὶ καλὸς
ἀντισησέ. ὑφ' εἰ καὶ αὐτὸς ἀνώτερον τῆς ἐκείνης κακ-
μηχανίας Φυλάτῳ.

Τῷ αὐτῷ. Ἐπισ. σβ'

ΔΙψῶνί μοι μαθεῖν τὰ κατὰ σε λυκότερον. ὑπερ-
λαμπρὲ μοι ἐν κυρίῳ ἡ, αὐτὸς σαγόνιας ὀπι-
πέμπης θολάδης, ἐξ ἂν σὸν ἰώμα πλεὶ δ' ἴσαν. χραῖψον
σὺν μοι δευδηλότερον ἐνίοις τε εἰ, καὶ εἰ ἐν
ἀξίοις τῶν ἐλπίδων αἰς
ἐρεφεόμεθα.

Τ Ε Α Ο Σ.

IOANNIS MEVRSI

AD

THEOPHYLACTI

Epistolas

NOTÆ.

EPIST. I.

PAG. 3. lin. ultimâ. καὶ Φηγγρόωρον.] Malim. κ̄ σΦιγγρόωρον.
 Pag. 4. lin. 4. Λυτ̄εργ̄.] Scribe, Λυ-
 κ̄εργ̄. In oculis habuit locum
 illum Homeri Iliad. ζ.

Οὐδὲ γὰρ εἰδὲ Δρύαυτ̄ υἱὸς κρατερὸς Λυκόνεργος
 Διὶ λῶ, ὃς εἰ θεοῖσιν ἐπερανόισιν ἐρίζεν.

Lin. 23. ὠδ̄ακαῶντ̄ γινόμ̄.] Malim. πε-
 ρακῶν λ̄ς γ.

EPIST. III.

Pag. 7. lin. 4. κ̄ μὴ λαβῶν.] Scribe, κ̄ δὴ λ.

EPIST. IV.

Pag. 8. lin. 2. κεκυρωμ̄.] Scribe. κεκαρωμ̄ος.

EPIST.

IOAN. MEVRSI NOTÆ. 111

EPIST. V.

Pag. 9. lin. 8. τ̄ εἶθ̄ς κατηγυσμ̄ον.] Scribe, τ̄ εἶθ̄
 ἔπ̄ς κ.

Lin. 25. ὁκ̄ οἶ.] Scribe. ὁκ̄ οἶδα.

Pag. 10. lin. 5. παρ̄ ἑαυτ̄.] Scribe. π. ἑμαυτ̄.

Lin. 6. ἔγραφον.] Scribe. ἔγραφον.

EPIST. VI.

Pag. 11. lin. 10. Ἰπιδή σοι θεὸς τῷ ὠδ̄α βασιλ̄.]
 Scribe. ἐπιδή σοι θεὸς τ̄ π. β.

EPIST. VII.

Pag. 13. lin. 2. πανόπης.] Scribe. πανόπης.

Lin. 28. ἐπεὶ καὶ σε θεραπεύει μ̄ λ̄ς κ̄ τῶν κωπησῶν
 κηδόμ̄.] Restituendum censeo. ἐπεὶ καὶ σε
 θεραπεύει μ̄ λ̄ς τῶν κακώσεων κηδόμ̄.

EPIST. VIII.

Pag. 14. lin. 12. μὴ μέλε εἶν.] Scribe. μὴ μέλλε εἶν.

EPIST. X.

Pag. 16. lin. 29. κ̄ ἡ ἰπαρσία σ̄.] Scribe. εἰ ἡ ἰπα-
 ρσία σου.

EPIST. XI.

Pag. 17. lin. 17. κ̄ τ̄ν λοιπέντων.] Scribe. κ̄ τ̄ν
 λυπέντων.

Pag. 18. lin. 5. λοιπέντων.] Iterum scribe. λυπέν-
 των.

EPIST.

EPIST. XII.

Lin. 21. ἀπίβλαφα.] Scrib ἀπίβλεφα.

EPIST. XV.

Pag. 24. lin. 4. δωδεκάκρομον.] Scrib. δωδεκάκρονον.

EPIST. XVI.

Lin. penult. μέλλφ.] Scrib. μέλφ.

EPIST. XVII.

Pag. 25. lin. 15. ἠδέως ἔδεξαν μὲν σατ' Ἰπσιλλῶ.]
Rescribo. ἠδέως ἔδεξάμην σατῶν ἔ.

Pag. 26. lin. 7. ὄν' ἔχοντες.] Scrib. ὄν' ἔχων τ' ἔ.

Lin. 23. ἐν πίσει σέγω.] Restituo. ἐμπης πε σέγω.
Est hemistichium.

EPIST. XVIII.

Pag. 28. lin. 15. καὶ τ' ἔπλωνα Φθόγγον.] Scrib. καὶ τὴν
ἔπλωνα Φ.

Lin. 16. πέπεραγα.] Scrib πέπεραγα.

EPIST. XX.

Pag. 29. lin. 22. πὸ σὸν χράμμα Φαυρό.] Legendum. τ. σ. χράμμα Φαυρόν. Atque ita reposui.

Pag. 30. lin. 13. κεκαφὺ πὸ θυμῶ.] Rescrib. κεκαφῶπ. θ. Respexit versum Homeri Iliad. ε.
Ζώγρη Ἰπτιπνείσσαι κακῶς κεκαφῶπαι θυμόν.

EPIST. XXI.

Pag. 31. lin. 7. ὑποκρύπτει.] Scrib. υποκρίπῃ π.
EPIST.

EPIST. XXII.

Pag. 32. lin. 19. ἀντιπερπίνων.] Scrib. ἀντιπερπίνω.

Lin. 21. ἐξῆς ἡμῖν σὺν τριαῦτα πύματα.] Restituo.
ἐξ ἧς ἡμῖν τὰ τριαῦτα π.

Pag. 33. lin. 10. ἐπάλως.] Restituo. ἐκπάγλως.
Respexit illa Ulyssis de Achille apud Homerum. Iliad. ι.

Μαίνεται ἐκπάγλως, πύσων Διὶ, εἰδὲ π πῆ
Αἰερας εἰδὲ θεάς. ———

EPIST. XXIII.

Pag. 36. lin. 19. θυμῶ.] Scrib. θυμός.

EPIST. XXIV.

Pag. 40. lin. 17. ὠξίαν.] Scrib. ὠξίαν.

EPIST. XXVI.

Pag. 44. lin. 2. Ἰπτιόρες.] Scrib. Ἰπτιόρες.

EPIST. XXVII.

Pag. 47. lin. 19. κεκεσέλλω ἱερῶ τὸ ἔκωμικόν.]
Restituo, & interpungo. βεκεσέλλω, ἰν' ἱερῶ
τὸ τ. κ. Respexit versum Aristophanis Nubibus.

Καὶ πῶς, ὠ μωρέ σου, καὶ Κρονίαν ὄζων, ἔ βεκεσέλλω.
Lin. ultimâ. οἱ διωάμοι.] Scrib. οἱ διωάμοι.

EPIST. XXVIII.

Pag. 49. lin. 6. καὶ δισπολάβοι μὲν σα.] Restituo.
καὶ δισπλαναίμοι σα.

P

EPIST.

114 ΙΟΑΝ. ΜΕΥΡΣΙ.

ΕΠΙΣΤ. XXX.

Pag. 51. lin. 8. ὄρα δὲ δὲ ἔρανόθεν νύξ.] Scrib. ὄρα δὲ
δὲ ἔ. ν. Est locus apud Homerum Odyss. 6.

— ὄρα δὲ δὲ ἔρανόθεν νύξ.

Σὺ δ' Εὐρός τε Νότος ἴ' ἔπεισε, Ζέφυρός τε δυσηέτης,
καὶ βορέης αἰθήρη χυέτης.

Pag. 54. lin. 22. παρ' ἑμῶν.] Scrib. παρ' ἑμῶν.

ΕΠΙΣΤ. XXXI.

Pag. 56. lin. 22. ἡ κελευθεύει.] Scrib. εἰ κελευθεύει.

ΕΠΙΣΤ. XXXII.

Pag. 58. lin. 1. δόξ.] Scrib. δόξ.

Lin. 2. λήσασ.] Scrib. λύσασ.

ΕΠΙΣΤ. XXXIII.

Lin. ultimā χαλεπή ἢ ἐλύσα δέδουκεν.] Restituo
χ. ἢ ἐλύσα δέδουκεν. Respexit locum Homeri
Iliad. 6.

— εἰ δὲ π τίς

Αἰέρας, εἰ δὲ θεός, κρατερή ἢ ἐλύσα δέδουκεν.

Pag. 59. lin. 20. ὄχηρά σοι δοκῶ ἀδελφῶν θαιμάσι.]

Restituo. εἰ χρεῖά σοι δοκῆ, ἀδελφῶν θ.

Lin. 24. ληστον.] Scrib. ληστον.

ΕΠΙΣΤ. XXXIV.

Pag. 60. lin. 16. καὶ κριμῶνται οἱ καιοί.] Restituo

καὶ κριμῶνται ἰκαοί.

ΕΠΙΣΤ.

NOTA.

115

ΕΠΙΣΤ. XXXVI.

Pag. 62. lin. 19. δυσζενέτας.] Scrib. δυσζενέ-
τας.

ΕΠΙΣΤ. XL.

Pag. 66. lin. 11. In inscriptione Epistolæ τῆ
Ἀμυρναίῳ.] Puto scribendum, τῷ Σμυρναίῳ.
Ac designari Episcopum Smyrnæ, cujus
meminit iterum. Epist. LVII. Παρὰ τῆ
παγκάλῃ Σμυρναίῳ τῆ ἀγάπῃ σε συσάθῃς.] It-
tum Epist. LXI. Οὐ καὶ ἔ Φιλοσοφώτατα καὶ
πανδεξίς Σμυρναίῳ φησὶν εἶναι συγγρηῆς.

Lin. 17. εἰ δὲ ἄλλῃ σοι τῶν τραγωδιῶν.] Scrib. εἰ δὲ
ἄλλῃ σοι τ. τ.

ΕΠΙΣΤ. XLI.

Pag. 68. lin. 23. εὐρεν.] Scrib. εὐρεν.

Pag. 69. lin. 18. ἔν * * Ἰνείας.] Censeo sup-
plendum. τὸν δημόσιον Ἰνείας. Quæ vox pau-
lò post iterum excidit. Apparet ex serie Epi-
stolæ. Sic etiam inquit, Epist. XLIII. Καὶ
ταῦτα τὰ πάνδηνα παθεῖν ἀνεκλαύτατο, εἰ τὸ εὐ-
νὸς εἶναι τῷ δημοσίῳ.

Pag. 70. lin. 10. τῷ * * *.] Puto etiam hîc sup-
plendum. τῷ δημοσίῳ. Satis manifestum ex
verbis statim sequentibus. Πρῶτον μὲν ὅτι εἰ δὲ
πρῶτον παρ' ἡμῶν ἐκερδαίνοντο. ἀλλ' ἐν ζῆλῳ
ἕκαστος ἐξέκαστος ὄντες, τὰς ἐπέκνην πύτων ἐπέπλεον
τῷ δημοσίῳ.

P 2

Lin.

Lin. 16. ἡμῶν.] Et hinc quoque scribendum existimo. Ἐδημοσίον.

Lin. 23. ἐξουσίαι.] Restituo. ἐξουσίας. Vide de hac voce Glossarium nostrum Græcobarbarum. Sic statim infra. Τῆς ἐκκλησίας τῶν ζώων ἐξουσίαν ἀδράων τε καὶ λεπιδίων λαβύσης.

Pag. 71. lin. 19. χθύας.] Scrib. ἰχθύας.

Lin. 26. περιρρημίας.] Scrib. περιουμίας.

Lin. 27. ἀπολυθεῖναι. Scrib. ἀποδοθεῖναι.

Lin. 28. ἀχρηστον.] Scrib. ἀχρηστον.

EPIST. XLIII.

Pag. 75. lin. 4. ἀνέθαλιν ἠσάξμα. Restituo. ἀνέθαλιν ἠσάξμον.

Lin. 5. χαρτώσαντι.] Scrib. χαρτώσαντι.

Lin. 13. καποντισμῶ.] Scrib. καταποντισμῶ.

Lin. 15. κατιξέωσαν.] Scrib. κατιπέξωσαν.

Pag. 77. lin. 10. καθητής.] Scrib. καθηγητής.

Lin. 22. πρᾶκτωρ ἐξουσίαν τῶν παπιδίων.] Locus mutilus. Restituendum puto. πρᾶκτωρ ἐξουσίαν ἔχων τῶν τ.

EPIST. XLIV.

Pag. 79. lin. 16. πρῶσιλα ἢ θείναι.] Scrib. πρῶσιλα δὲ θ.

EPIST. XLV.

Pag. 8. lin. vlt. ἀφθι νύθην.] Scrib. ἀν φθινύθην.

EPIST. XLVIII.

Pag. 83. lin. 14. πάντως ἄλλε βάρυς.] Malim. παντὶς ἄλλε β.

EPIST.

LI.

Pag. 85. lin. 21. βληθέντων σοι τὸ μέλι.] Scrib. κλεπθέντων σοι τ. μ.

Lin. antepenultimâ. καθηιδύαι.] Scrib. καθημέραν.

EPIST. LII.

Pag. 86. lin. 11. τῆς γῆς χρηστότη.] Scrib. τῆς γ.

EPIST. LIV.

Pag. 87. lin. 21. καὶ Ὀνάφθας μετακομίζεται.] Scrib. καὶ ὁ Νάφθας μ.

EPIST. LV.

Pag. 88. lin. 18. ὀνομάζει Βαρδαέριον. Scrib. ὁ Βαρδαέριον. Idque jam nuper monui in Glossario meo Græcobarbaro, in Βαρδαερίωται.

Pag. 89. lin. 16. μακάριε καὶ εἰ δαίμονα.] Rescribo. μ. καὶ εἰ δαίμονα.

EPIST. LVI.

Pag. 89. lin. 25. χωρὶς ἢ αὐται.] Scrib. χωρὶς δὲ αὐται.

EPIST. LVII.

Pag. 90. lin. penult. γαλείων βιβλίων.] Scrib. Γαλιναίων β.

EPIST. LVIII.

Pag. 92. lin. 17. μέλε.] Scrib. μέλε.

P 3

EPIST.

118 IOANNIS MEVRSI NOTÆ.

EPIST. LXV.

Pag. 97. lin. 2. ἀνοσος.] Scrib. ἀνοσος.

EPIST. LXVI.

Pag. 99. lin. 5. ἐν δραθυμίας ἢ ἀλυπία.] Scrib. ἐν
ραθυμίας καὶ ἀ.

Lin. 7. ἡμιότιπ.] Scrib. ἡμιότιπ.

EPIST. LXVIII.

Pag. 101. lin. 1. ἀμβροσίτας.] Scrib. ἀμβροσίτας.

EPIST. LXXI.

Pag. 102. lin. 16. ἔπε νῶ λητάς.] Scrib. ἔπε νῶ
ληπιάς.

Pag. 103. lin. 23. πειαρθήσας.] Scrib. πειαρθή-
σας.

Pag. 105. lin. 16. κληματήρα.] Scrib. κλιμακ-
τήρα.

Lin. 29. σωόδοντας.] Scrib. κυνόδοντας.

Pag. 106. lin. 27. μελίγης.] Scrib. μελίγης.

EPIST. LXXV.

Pag. 109. lin. 10. ἐπίεις π.] Scrib. ἐπίεις π.

F I N I S.

E R R A T V M.

Pag. 93. lin. 3. δεπανξίς. Lege, πανδεξίς. Si qua
alia levicula occurrent, benigne Lector, ea tu
pro æquitate tuâ emendato.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

~~69323~~
И-58489

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА